

கல்கி

KALKI 2-4-1972

45 காசு

சுப்பிரமணியம்

பெண்மை —
மனங்கவரும்,
மதிமயக்கும்.
துள்ளு
நடைபோடும்
ஒருகணம்,
துவண்டு தடுமாறும்
மறுகணம்.
பெண்மையின்
பல எண்ணங்களின்
குவியலே
'மெஃப்ரின்'

மெஃப்ரின்

'மெஃப்ரின்' துணி ஆணித்த
மயங்கப் பதிலாதோர்
கோலம் மடைந்துள்ளார்.
'மெஃப்ரின்' பாலியெஸ்டர்
இளமுகலத்த உடுப்புத்
துணிகள் — கேம்பிக்காகன்,
வான்கள், பாப்லின்கள்,
இளம் சாயங்களில்,
எடுப்பான வண்ணங்களில்,
பெருமிறப் விரிந்துகளில்
'மெஃப்ரின்' 100%
பாலியெஸ்டர் சேய்கள்,
பாலியெஸ்டர் இளமுகலத்த
காட்டன் சேய்கள்.

தன, அதிநவீனமான அரும்பெரும்
அழகு வண்ணங்களிலும்,
விரிந்துகளிலும்,
'மெஃப்ரின்' பாலியெஸ்டர்
இளமுகலத்த காட்டன்
சேய்களுக்கும், இன்னொரு
மின்தும் வண்ணங்களிலே,
வான்களிலே, காட்டன்சேய்களிலே
'மெஃப்ரின்' பாலியெஸ்டர்
இளமுகலத்த காட்டன்
சேய்களுக்கும்.

**மபத்லால்
கூருப்**

கல்கி

சுபாருளடக்கம்

மீரேதிருது பங்குமிர் 20 ★ ஏப்ரல் 2, 1972

கறுப்புப் பணமும் கறுப்பு அரசாங்கமும்	— 3
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	— 4
விட்டில் சிறை	— 5
என்ன சேதி?	— 6
அருள்வாக்கு	— 9
அம்ம தலை	— 17
வைக்கோ வாரதாதன்	— 28
வணக்கம் செளக்கியமா?	— 30
உடலில் ஊனம்: உன்னதத்தில் உற்சாகம்	— 39
சும் இலகி, இலகியும் இலகி	— 41
அம்மா	— 44
நானே நான்!	— 52
சம்பென்ஸ் மாப்பிடுகி	— 60
அவள் முடிவு!	— 64
காரா, கானிய நீரா?	— 72

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; எப்பவர்களுக்கும் கற்பனையே.

உங்கள் வாய்க்கு பூரண பாது
காப்பு அளிக்கும் டீத் பேஸ்ட் இதுவே—**நீம்**

நீம் டீத் பேஸ்ட் உங்கள் பற்களை சுத்தம் செய்வதுடன் வேறு பல நன்மைகளையும் தருகின்றன. அதிலுள்ள சுகாதாரத்திற்கேற்ற அரிய பொருள்கள் உங்கள் பற்களை பலப்படுத்தி, ஈறுகளில் விஷக் கிருமிகள் தொத்திக் கொள்ளாமல் தடுத்து, கெட்ட சுவாசத்தை அறவே அகற்றி வாயை தூய்மை படுத்துகிறது.

இது ஒரு கல்கத்தா
கெயிசல் தயாரிப்பு.

NTF/2-70 Tm

நீடித்து
உழைக்கும்
துணிகள்
எவை?

சுவின் டஸ்கர்

டிரில் • பாப்ளின் • காபர்டைன் • டஸுர்
முதலியன

மதுரை மில்ஸ் மதுரை, தென் இந்தியா

Registered Trade Mark

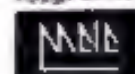

துணிச்சுவை, நீர் சுத்திகரிப்பு,
மூப்பின்க்கவதாரம்,
ஆகிய அனைத்தும்

காவேரி பிராண்ட்
ஸ்டேபிள்
ப்ளீச்சிங் பவுடர்

காவேரி காவேரி
எடுத்துக் கொள்ளுதல் காவேரி மில்க்

மேட்டுர் வெளிகள் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டுர் அண்ட் கோல் திண்ட & திண்ட்

கறுப்புப் பணமும் கறுப்பு அரசாங்கமும்

பிரதத்தின் முன்னுள் பிரதம நீதிபதியான பி. லாக்ஷு அவர்களின் தலைமையில் அமைந்த தேர்வுக் வரி விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரை, தலைவர் ராஜாஜி நீண்டகாலமாக எடுத்தியம்பி வரும் உண்மைகளை அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்துகின்றன.

வரி விதிதம் மிக மிகக் கடுமையாக இருப்பதாலேயே வரியை ஏய்த்துக் கறுப்புப் பணம் சேர்ப்பதில் பணக்காரர் களுக்குச் சபலம் உண்டாகிறது என்றும், அரசாங்கமே நல்லவர்களையும் தவறான வழியில் செல்வ ஊக்குவித்து என்றும் ராஜாஜி பன்முறை கூறியுள்ளார் அல்லவா? இதையே பி. லாக்ஷு குழு தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் காட்டுகிறது. மக்களின் மன இயல்பையே புரிந்துகொள்ள இயலாத ஓர் அரசாங்கத்தின் விபரீத சோஷலிஸ்ட் கொள்கைதான் கறுப்புப் பணத்துக்கு மூலாதாரமாகியிருக்கிறது! இந்த 'சோஷலிஸ்ட்' தால் சர்க்கார் குறைத்தது 1400 கோடி ரூபாய்க்கான வரியை — அதாவது கணக்கையாகக் கமார் ஐந்துநூறு கோடி ரூபாய் வருமானத்தை—பிரதி வருஷமும் இழந்து வருகிறது! அந்த இழப்பு ஒருபுறம் மிகுந்ததும், மக்களுக்குத் தார்பிக ரீதியில் ஏற்பட்டுள்ள இழப்பு இதனிலும் கொடியது. 'புன்னிய' பாரத தேசம் என்று பேசும்படும் நம் நாட்டில், கமார் ஏழாயிரம் கோடி ரூபாய் அளவில் கறுப்புப் பணத்தைக் கொண்டு வியாபார வர்த்தக நடவடிக்கைகள் நடந்திருக்கலாம் என்று குழு கூறுவது தேசத்துக்கு எத்தகைய அவமானம்! இந்த அவமானத்தின் பொறுப்பை அரசாங்கமே மூக்கியமாக ஏற்க வேண்டும். குற்றம் செய்பவரை திட்டக் குற்றம் செய்யத் தூண்டுவார் திடீரென அதிகக் கண்டனத்துக்கு உரியவர்?

வரி விதிப்புக் குற்றம் மட்டுமல்ல, இன்னொரு மாபெரும் குற்றமும் அரசாங்கமே செய்து, கறுப்புப் பண விதி யோக்கை 'ஜாம் ஜாம்' என்று நடத்தி வருகிறது. பெர்மிட் — லைசென்ஸ் விதியோடு அதிகாரத்தைக் காட்டி, கறுப்புப் பணத்திலிருந்து கட்சிக்கு 'நன்கொடை' பெறுகிற குற்றம்தான் அது. ராஜாஜியே பேசுகிறார் என்று

விபக்கும்வண்ணம் வாங்கு குழுவானது, கறுப்புப் பண சிஞ்சுடிக்கான காரணங்களைக் கூறுகையில், "தட்டுப்பாட்டுப் பொருளாதாரம், அதன் அங்கமான கன்ட்ரோல் — லைசென்ஸ், அரசியல் கட்சி நன்கொடைகள்,.... நன்கொடைகளில் ஏற்பட்டுள்ள தாழ்வு" இவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. மிகப் பெரிய தொகைகளை நன்கொடையாகப் பெறுகிறது ஆன்டிரைட். தற்கால வரிவிதிப்பு முறையிலேயே எவரும் அவ்வளவு நன்கொடை வழங்குமளவுக்கு 'லெகலை' யான முறையில் பணம் சேர்க்க முடியாது என்பது அரசாங்கத்தினர் உட்பட எல்லாருக்குமே தெரியும்! கறுப்புப் பணத்தை நன்கொடையாகத் தந்து, மேலும் அதிக அளவுக்குக் கறுப்புப் பணத்தைத் திரட்டி லைசென்ஸ் வசதிகளைப் பெற முடிகிறது. ஒருபுறத்தில் 'சோஷலிஸ்ட்' வரிவிதிப்புக் கொள்கையால் கறுப்புப் பணத்தின் சிஞ்சுடிக்குக் காரணமான அரசாங்கமே, இன்னொரு புறத்தில் தன் கட்சித் தேர்தல் வெற்றிக்காக அந்தக் கறுப்புப் பணத்தில் ஒரு பகுதியைப் பெற்று மேலும் மேலும் கறுப்புப் பணம் ஊற்று எடுக்கத் துணை புரிவதைப் பார்க்கிறோம்.

தேர்தலில் பணப் பேய் இல்லவையு பலம் பெற்றிருக்கக் கூடாது என்பதையும் வாங்கு குழு அறிவுறுத்துகிறது. இப்போது வேட்பாளர் பல இனங்களில் செய்கிற செலவுகளை அரசாங்கமே ஏற்று, தேர்தல் செலவுகளை நல்ல கன்ட்ரோல் கொண்டு வந்து, தூய்மை நிலைச் செய்ய வேண்டும் — என்கிறது குழு. தேர்தலில் வாக்க வசதி, அடாடா பாள்கட்டு விநியோகம் முதலியவற்றை வேட்பாளரின் விடாயில் அரசாங்கமே பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்ற ராஜாஜியின் நீண்டகால யோசனையை இப்போது நினைவு கூரலாம். ஆக, வரிவிதிப்புக் கொள்கையால் உள்ள மாபெரும் தவறு, பெர்மிட் — லைசென்ஸ் துஷ்பெரியோகத்தின் தீய விளைவு, பண பலத்தால் தேர்தல்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாக — இவற்றை வாங்கு குழு ஒளிவு மறைவின்றி வெளியிட்டிருக்கிறது.

கறுப்புப் பணம் சேர்க்கும் பழக்கம் தொலைவேண்டுமானால் முகவிலும் நமது

அரசாங்கம் 'வெள்ளை'யாக வேண்டும். அதாவது, வாஞ்சு குழுவின பரிந்துரைகளைக் கிடப்பில் போட்டுவிடாமல், அவற்றின் உண்மைகளை உணர்ந்து காரியத்தில் காட்ட வேண்டும். உயர்மட்டத்தில் வரிவிதிக்கதைக் குறைக்க வேண்டும்; இதனால் நேர்மையான தொழில் நடவடிக்கைகள் ஒளிவின்றிப் பெருகித் தொழில்வளமும், சரீக்கார் வகுமாவளும் ஒங்கும். கணக்கில் காட்

டாமல் கட்டிக்கு நன்கொடைகள் பெறுகிற வழக்கத்தை விடவேண்டும். பெர்மிட் - லைசென்ஸ் விதியோகத்தைக் கட்டிப் பற்றற்ற ஒரு சுதந்திர வாரியத் திடம் விடவேண்டும். இந்தக் காரியங்களை எந்த அளவுக்குச் செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தின் கறுப்பு உதிரும்; தேசத்தின் கறுப்பும் உதிர்ந்து வெண்மை படரும். மீண்டும் பாரத நாடு தார்பீகப் போலிவு பெறும்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

காரியம் நடக்கட்டும்!

வெளியார் தலையிடிந்தி, தங்களுக்குள்ளேயே பெரிப் பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொள்ள

வேண்டும் என்று இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு நாட்டு அரசாங்கங்களும் எண்ணுவது தலிவதே. இதே போல் மற்ற நாடுகள் இப்பிரச்சனையில் தலிவிட விரும்பாமலிருப்பதும் தலிவதுதான்.

ஆயினும் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வருமே என்றுவுமே செய்யாமலிருப்பது தலிவதல்ல. வெளியார் மத்தியஸ்தம இன்றி நாமே விவசாயர்களைச் சரீப்படுத்தித் தீர்ப்பு காண்பதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

த. மு. க. செய்யும் தங்கு

போதைப் பானங்களுக்கு இளைஞர்களை அடிமையாக்குவதற்குத் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் மென்மேலும் வலி விசியபடி இருப்பதைக் கண்டு வருந்துகிறோம். தமிழக அரசாங்கத்தை அகற்றி விடுவதற்கு இந்த மதுபான விஷயம் ஒன்றே போதும். அரசியல் சட்ட சாணைரீதியில் பார்த்தால், சாணைத்தின் தாக்காய் பகுதியில் மது விலக்கு பற்றிக் கூறி விடுப்பதைத் தமிழக அரசு அப்பாட்டமாக மீறியிருக்கிறது.

உடன்படிக்கை எதற்கு?

சுதந்திர வங்காள தேசத்துக்கும் இந்தியா

வுக்குமிடையே நிலவும் நட்பு ஓர் இயற்கை
மாவ விலையும். தானாகவே ஏற்பட்டுள்ள
இந்த நட்பை வலியுறுத்த உடன்படிக்கை
வும் எவ்வொப்பமும் தேவையில்லை. உண்மை
யில் நாம் எதற்கு முயலவேண்டும் எனில்,
பூட்டுடையின் பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியா
வுக்குமிடையே இருபத்தைந்தாண்டு ஒத்
துழைப்பு நிலவுவதற்காக ஓர் உடன்படிக்கை
செய்து கொள்வதற்கேயாம். இது கடின
மான காரியம். ஆயினும் முயற்சி எடுத்தாக
வேண்டும். இருதரங்களும் வீண் கஷ்ட நஷ்டம்
சனாக்கு ஆளாகாமல் காப்பாற்றப்படுவதற்கு
இதுவே வழி.

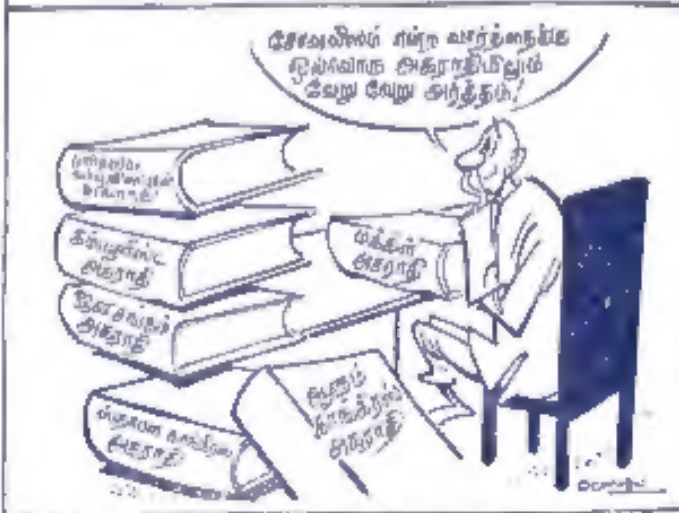
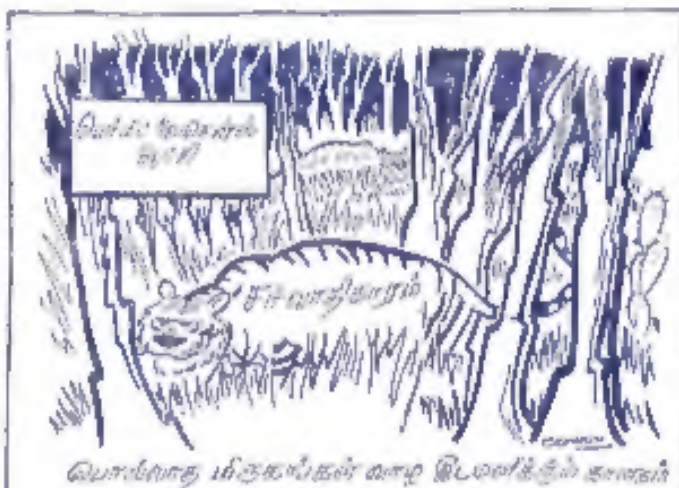
கல்லூரிக் கல்வி

1891ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தாஸ்
மெட்ரிகுவேஷன் பரீட்சையில் தேறினேன்.

அப்போதே இந்திய
சரித்திரம், ஆங்கிலேய
சரித்திரம் ஆகியவற்றில்
மிகுந்ததேன். அதன்பின்
மேலும் இரண்டு வரு
ஷங்கள் படித்து இன்
ஜினு பரீட்சை கொடுத்தேன். எஃப். ஏ. என்று
அந்த இரண்டாண்டுப்
படிப்புக்குப் பெயர்.
இந்த இரண்டாண்டு
களில் கவிதம், பெளதி
கம், ரசாயனம், கிரேக்க
—ரோம சரித்திரம், உடற்
கூறு இயல் ஆகியவற்றில்
வல்லுநர்கள் எழுதிய
ஆழமிய சிறு புத்தகங்
களிற் படித்து நல்ல
விஷய ஞானம் பெற
முடிந்தது. ஆங்கிலத்தில்
பெருக்கியிலின் ஒரு நாட
கம் உள்படப் பல புத்த
கங்கள் படித்து அம்
மொழியில் தெரிந்த
அறிவு பெற முடிந்தது.
பட்டப் படிப்புக்கான
விசேஷமாக ஒரு பாடந்
தைப் பயிற்று முன் இவ்
வாறு இரு ஆண்டுச
னுக்கு ஒரு வகுப்பு வைத்
து நல்ல ஏற்பாடு என்று
எண்ணுகிறேன். இப்
போது பி. ஏ. ஸி. என்று
ஒரே வகுப்புப் படிப்பு
வைத்திருக்கிறார்கள். பட்
டப் படிப்பு தொடங்கு
பவர்களிடம் பழைய
காலத் தேர்ச்சி இல்லை
எனக் காண்கிறேன்.

பட்டப் படிப்பு பயி
றும் மாணவர்களுக்கு
விசேஷமாகப் போதகர்
களின் உதவியும் கிடைக்க

வில்லை. கஷ்டப்பட்டு தேட்டுகுப் போட்டு
மண்டையில் திணித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.
பட்டதாரிகளுக்குரிய அடிப்படைப் பொது
அறிவு பெறாமலே பி. ஏ.க்களாகவும்,
பி. எஸ்ஸிக் களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள்.
முன்பிருந்ததுபோல் பள்ளிப் படிப்புக்கும்
பட்டப் படிப்புக்கும் இடையில் இரு
வகுப்புப் படிப்புத் திட்டத்தை ஏதேனும்
ஒரு முறையில் ஏற்படுத்துவது நன்மை பயக்
கும் என நம்புகிறேன். பொறி இயல்,
மருத்துவம் போன்ற தொழிற் கல்வி ஏற்ப
வர்களிடம் மேலும் ஓரண்டு பொது
விஷயங்களைப் படித்தறிய வேண்டும் எனக்
கருதுகிறேன். இதனால் அவர்களது கல்விப்
பயிற்சிக்கு ஓரளவு கூறும் என்பது வாஸ்த
வம். சர்வகலாசாலைத் தலைவர்களும், அவர்க
ளது சகாக்களும் எந்தக் கொஷ்டமின்
தேரிசலுக்கும் ஆட்பட்டு அவசரப்படாமல்
இந்தப் பிரச்சினையைக் கர்ந்து பரிசீலிக்க
வேண்டும்.

BT கிழந்தாவில் இப்பொழுது ஒவ்வொருவராக வீட்டில் சிறை வைக்கப்படுகின்றனர்.

முன்பு பாறையாகான் வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டார். இப்பொழுது விமான தளபதி ரகிம்சாஸும், வெப்டுனன்ட் ஸ்டேனரஸ் குவந்த கானும் வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

தமக்கு வேண்டியவர்களை வீட்டிலேயே சிறை வைப்பது என்னும் வழக்கத்தைப் பூட்டோ ஏன் மேற் கொண்டிருக்கிறார் என்பது

வீட்டில் சிறை

நாடுடாடி

பது தெரியவில்லை. ஒருவேளை, வேண்டாதவர்களை வெளியே சிறை வைப்பதானால், அதற்குச் சிறைக்காரிகள் போதாது. அவரவர்கள் வீட்டில் அவரவர்களைச் சிறை வைப்பது என்று ஆரம்பித்தால், எல்லாவற்றையும் சிறை வைத்து விட்டால் என்று அவர் நினைக்க ஆரம்பித்து விட்டாரோ!

ஆனால் இந்த முறையில் வீடு இல்லாதவர்களைச் சிறை வைக்க முடியாது; வீடு உள்ளவர்களை இல்லம் கொடுத்த வீடு வைத்துக் கொண்டு குடும்பவர்களைத்தான் சிறை வைக்க முடியும். ஏனெனில், வாடகை வீட்டில் உள்ளவர்கள் நன்றி மாரும் வாடகை கொடுக்காமல் திருத்திலும், உடனே வீட்டுக்காரர் அவர் வீடு வழக்குத் தொடர்ந்து அவரை வீட்டை விட்டுத் துரத்திவிட்டால் அல்லவா?

ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்காக, யார் யாரைப் பூட்டோ வீட்டில் சிறை வைக்கிறாரோ, அவர்கள் வீட்டு வாடகையையும் பூட்டோவை கொடுக்க வேண்டி வீடுக்கும், அல்லது முன்பட்டியை, வீட்டுச் சொந்தக் காரரை வழக்குத் தொடுக்காமல் தடுக்க, அவரையும் வீட்டில் சிறை வைக்கவேண்டி வீடுக்கும்.

இந்தப் பானெதான் எப்படியாவது போதித்து போய்கள்! பானெதாவில் வீட்டில் சிறை வைக்கும் வழக்கம் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதே என்று கவியப்பாடும் மக்கள், இந்தியாவில் என்னைப் போல் லட்சோப லட்சம் மக்கள் சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பதைத் துவியாவது என்னைப் பார்த்தார்கள்!

என்னைப் போல் அநேகர் வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பது விஷயம் முதலில் இவர்களுக்குத் தெரியுமா என்பதைத் தெரிவிக்க. என் வீட்டு வாடையில் ஒரு போலீஸ் காரரோ, ஒரு ராணுவ வீரரோ, துப்பாக்கியும் கைமுகம் தந்ததால், இவர்கள் தான் வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பதாவே நினைப்பதில்லை. நான் இந்தப் பத்து நாட்களைக் ஏன் வீட்டை விட்டு வெளியே வரவில்லை என்பதை இவர்கள் ஏன் நினைத்துப் பாரிக்கவில்லை?

காரணம் தான் வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பதுதான். என்னைச் சிறை வைத்தவர்கள் அரசாங்கத்தினர் அல்ல; என் பாக்டரர்கள், மனிக்கக் கடைக்காரன், லாண்டிக் காரன், வீட்டில் சொந்தக்காரர் ஆவிய வர்களுடாம். வீட்டுக்கு வந்து என் மனைக்கு எதிரே என்னைக் கண்ணுப்பென்று போன இவர்கள் நடுங்குகிறார்கள்! (அந்த உரிமை தன் ஒருத்திக்குத்தான் இருக்கிறதென்று என் மனைச் சரக நினைப்பதுதான் இங்குக் காரணம்!) ஆகவே, நான் வீட்டை விட்டு எப்பொழுது வெளியே வருவேன், அப்பொழுது என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று இவர்கள் தெருவியேயே காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆகவே நான் வீட்டை விட்டு வெளியே போக முடியவில்லை. ஏன்டா, நான்கு பக்கமும் தொடர்பும் உள்ள வீடாகப் பார்த்துக் குடி யந்திரம் என்று இருக்கிறது. பறையாகலாம் போக ஒரு வீட்டோடு ஒரு வீடு

சேர்த்திருத்தால் ராத்திரி வேளையில் மொட்டை மாடிக்குச் சென்று அங்கிருந்து ஒவ்வொருவர் மொட்டை மாடியிலிருந்து தாண்டிக் கடைவியில் தெருவுக்கு வரலாம்.

ஆக, வீட்டுச் சிறையில்லாத தப்பிப்பதற்காக, என் உறவினர் சனங்களுக்கும் பணம் அனுப்பி உதவும்படி கடிதம் போட்டு விடுகிறேன். அது என்னவோ, தெரியவில்லை, நான் எப்பொழுது பணம் கேட்டுக் கடிதம் எழுதினாலும் அதைத் தயாக்காரர்கள் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதில்லை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி நான் மேலதிகமாகக் கேட்கப் புகார் செய்ய வேண்டும். என் உறவினர்கள் போல் சொல்லுவார்களோ, "உங்கள் கடிதம் கிடைக்கவில்லை" என்று பின்னர் அவர்கள் சொல்வதை நான் தப்பித்தானே வேண்டி விடுகிறேன்!

உறவினர்கள் பணம் அனுப்பாததால் என் சிறைவாசம் நீடித்துக் கொண்டே போகிறது.

வீட்டுச் சிறையில் உன்ன ஒரு பெரிய கஷ்டம் எனக்கு இப்பொழுதுதான் தெரிய வந்திருக்கிறது. ஒருவேளை இதைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டுதான் பூட்டோ, தங்கு வேண்டாதவர்களே வீட்டுச் சிறையில் வைக்க ஆரம்பித்துள்ளாரோ!

அந்தப் பெரிய கஷ்டம் என்ன தெரியுமா? மனைவி தம்மைத் திட்ட ஆரம்பித்தும்போது, அவளிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு வாசலுக்கு ஓட முடியாததுதான். "வளம்"வாக அடிப்பட்டுக்

கொண்டு விட்டால் என்று மனைவி இப்பொழுதுதான் தன் ஆத்திரத்தை வெவ்வாறாக சொல்லித் தீர்த்துக் கொள்கிறாள்!

நான் வீட்டில் சிறை மிடப்பது போலும் போகிறது. பாண்டிவாசல் போன்றவர்களை நினைக்கும் போதுதான் பரிதாபமாக இருக்கிறது. லித்துக்களாவிய நாம் ஒரு மனைவிதான் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பாண்டிவாசல் போன்றவர்களோ, நான்கு மனைவிகள் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே நான்கு மனைவிகளும் சேர்த்து கொண்டு, வீட்டை வீட்டு வெளியே போக முடியாத ஓர் ஆண் மீது விடு என்று மிட ஆரம்பித்தால் அதைவிடக் கொடிய தண்டனை வேறு என்ன வேண்டும்?

வனவனார் ஆலயம் வனம் பெறட்டும்!

தென் ஆர்க்காடு வனவனார் அக்ரஹாரத்தில் தென் மேற்குத் திசையில் ஸ்ரீ வேதவல்லி சமேத ஸ்ரீ ஷக்ஷிதாராயணப் பெருமான் தேவாலயமும், வட திழைக்குத் திசையில் ஸ்ரீ அபிராமேசுவரி சமேத ஸ்ரீ ஜகதநாதேசுவர தேவாலயமும் அமைந்துள்ளன. இந்த இரண்டு தேவாலயங்களுக்கும் திருப்பணி கைங்கரியம் செய்வதற்காக ஸ்ரீ வானூரி வாய்கோடி பீடாதிபதிகளின் அனுக்கிரகத்தையப் பெற்று ஒரு திருப்பணிக் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆன்மிகப் பொதுமக்களின் ஆதரவிற்கு ஸ்ரீ வேதவல்லி சமேத ஸ்ரீ ஷக்ஷிதாராயணப் பெருமான் தேவாலயத்துக்குத் திருப்பணி முடித்து 5-3-73ல் மகா சும்பாபிஷேகமும் விமரிசையாக நடத்தேறியது. ஸ்ரீ அபிராமேசுவரி சமேத ஸ்ரீ ஜகதநாதேசுவர தேவாலயத்துக்குத் திருப்பணி செய்து சும்பாபிஷேகம் நடத்த வேண்டி இருக்கிறது. சுமார் ரூபாய் 25,000 தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நன்கொடை சீழ்க் கண்ட விளக்கத்துக்கு அனுப்பவும்: வி. எஸ். விசுவநாத அப்பர், செயலாளர், அக்ரஹார தேவாலயத் திருப்பணிக் கமிட்டி, 20-ஏ, வடக்கு அக்ரஹார வீதி, வனவனார். (தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்).

என்ன சேதி?

இரண்டாண்டுகள்

இலக்கியம் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது; இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்படச் சித்தகீழ் இன்றியமையாதது; சித்தகீழ் செயலாக உருப்பெறுவதற்கு நல்லதொரு நிறுவனம் இன்றியமையாதது; அந்நிறுவனம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு, தொண்டுக்கே தங்கிய அர்ப்பணித்துக் கொண்டு ஆயராது பாடுபடச் சிலர் இன்றியமையாத வர்களை யிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுள் இலக்கியச் சித்தகீழின் செயலாளர்களான சகோதரர்கள் திரு வடிமணன் திரு சிதம்பரம் திருவனையம் முகலியார்க்கு குறிப்பிட வேண்டும். அவர்களுடைய உழைப்பின் பலன்தான் "இலக்கியச் சித்தகீழ்"யின் மூலம் அடைந்து வருகிறோம்.

13-4-73 தமிழ்ப் புத்திரன் திருவதிக் இலக்கியச் சித்தகீழின் இரண்டாவதாண்டு விழா ராஜேசுவரி கல்யாண மண்டபத்தில் மாலை 8 மணிக்கு நடைபெற விருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு (1971) தேர்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளிவாசல் நிறுவனத்தையும் மதிப்பிடு செய்யப்படும். சிறந்த நிறுவனத் துறையான திரு வடிமணன் திருவனையம் முகலியார்க்கு அப்பணிப்பைச் செய்வார், தொழில் அதிபரும், கலைச் செல்வருமான திரு என். மகாலிங்கம் அவர்கள் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்குவார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மாவீரன மொழித் துறைத் தலைவரான திரு எஸ். கே. நாயர் அவர்கள் "செந்திரத்தாக்குப் பின் குழிற் தாலங்கள்" என்ற தலைப்பில் நெற்புரை ஆற்றுவார். அவருமே பள்ளிவாசல் நிறுவனத்தின் கொள்கை தொகுதி வெளியிடப்படும். 1971ம் ஆண்டின் சிறந்த நிறுவனத்தின் ஆசிரியரும் விழாவில் பங்கு கொள்வார். விழா விமரிசையாக நடைபெறப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆசிரியர்களுக்குச் சமய போதனை

ஸ்ரீ கால்கி காமசொடி ஆசிரியர்மீள்-அருள் ஆதரவில் சென்ற ஆண்டுகள் போல,

திரு பாஸ்கர மேனன் - கிரேசி வெம்

இவ்வாறும் கோடை விடுமுறையின்போது பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சமய நீதி போதனை வகுப்புகள் அடித்த காணும் செத்திரங்களில் நடைபெறும்:

மாவட்டம்	பயிற்சிக் செத்திரம்
சென்னை	வேலூர்
செங்கற்பட்டு	
தென் ஆர்க்காடு	
வட ஆர்க்காடு	திருச்சி
தஞ்சை, திருச்சி	
தர்மபுரி	சேலம்
சேலம்	
கோயமுத்தூர்	ராமநாதபுரம்
நீலகிரி	
திருநெல்வேலி	
மதுரை	ராமநாதபுரம்
ராமநாதபுரம்	
கல்யாணம்	

மே மாதம் இந்த வகுப்புகள் நடக்கும். பங்கு பெற விரும்பும் ஆசிரியர்கள், "புலவர் பு. மா. ஐயச்செத்திரத்தன், 88, விவசாயப் பையர் தெரு, கால்கிபுரம்-2" என்ற மூல வரிக்குத் தெரியிக் வேண்டும். பயிற்சியின் போது தங்க இடமும், உணவும் இலவசமாக ஏற்பாடு செய்து தரப்படும்.

பிளாக் தாலம் கலைத் தாலம்

கிரேசி பெக் என்ற பெயரை ஆங்கிலத் திரைப்படங்களுக்கு அழகியமாகப் போற்ற வர்க்கூட நன்றி அறிவார்கள். எத்தகையவோ திரைப்படங்களில் அற்புதமாக நடித்துப் பெரும் புகழையும் பலப்பல விருதுகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றவர் கிரேசி பெக். அமெரிக்காவிலே இதைவிடப் பெரிய கௌரவத்தை யாகும் பெற இயலாது என்ற அளவில் "செத்திரப் பதக்கம்" பெற்றவர். இதைத் தட்டுக்கள் தயாரிக்கும் நிறுவனமான கார்பிடல் இண்டஸ்ட்ரீஸின் ஸ்டுடிக்களில் ஒருவராக ஸ்ரீ கிரேசி பெக் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அமெரிக்காவில்

உள்ள கார்பிடல் இதைத்தட்டு நிறுவனத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ இத்தியர், திரு பாஸ்கர மேனன் தமது அபாரமான நிர்வாகத் திறன் காரணமாக இந்த உயர் பதவியைப் படிப்படியாக அடைந்தார். ஸ்டுடிக்களில் ஒருவராக வந்துள்ள திரு கிரேசி பெக் நிர்வாகத் திறனும் குறைவறப் பெற்றவர். அவரை வரவேற்று, கலைத்திறன் நிர்வாகத் திறனுடன் இணைந்து செயலாற்றும் போது இரு ஆற்றல்களும் புதுப் புது வளர்ச்சிகளைக் கண்டு நன்மை பலக்கும் என்று திரு பாஸ்கரமேனன் கூறியுள்ளார். கார்பிடல் நிறுவனம் மேலும் பல வெற்றிகளைக் காண வாழ்த்துகிறோம்.

ஐம்பலங்கள் : ஐந்து உபசாரங்கள்

பிரபஞ்சத்தில் உலக சைவ வஸ்துக்களையும் அதுபலிப்பதனால் மனிதனுக்கு உலக, வான, மூக்கு, நாக்கு, சுவை ஆகிய ஐந்து இத்திரியங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்ச இத்திரியங்கள் என்று இவற்றைச் சொல்வார்கள். ரூபத்தைக் கிரகிப்பது கண். சந்தத்தைக் கிரகிப்பது காது. சந்தத்தை (மனம்) கிரகிப்பது மூக்கு. சதைதை (உணவு) கிரகிப்பது நாக்கு. சப்பிரசத்தைக் கிரகிப்பது சுவை. இந்த ஐம்புலங்களும் புத்திதான் ஒன்றை உண்டாக்கலாம். வெளியே இருக்கிற சந்த, சப்பிரச, ரூப, சைவ, சந்தைவை இவை உணர்வின்றன. வெளியே இருப்பவற்றை ரேஷியோ செட் போல் இவை எப்படியோ அறிந்து பிடித்துக்கொண்டு ஒளிக்கே அனுப்பி வைக்கின்றன. காரியம் செய்கு புத்திதான் ஒன்றைப் படைக்காமல், வெறுமே கிரகிப்பதாக இந்தப் புலங்களிலுள்ள ஞானோத்திரியங்கள் என்று பெயர். அக, லக்ஷியம் காரியம் செய்கிற புலங்களிலுள்ள கிரகித்திரியங்கள் என்று பெயர். நமக்கு ஞானோத்திரியமாக இருந்து சதைதை உணர்வதோடு, பெருக என்ற காரியத்தால் புத்திதான் சந்தத்தைப் படைக்கவும் செய்கிறது என்று கிரகித்திரியமாகவும் இருக்கிறது.

ஞானோத்திரியங்களான ஐம்புலங்களிலும் ஆசிரவமாக இருப்பவையே பஞ்ச பூதங்கள் என்றிருக்கின்றன. ஐதரம், நீ, தீர், மண் ஆகிய பிரபஞ்ச சத்தங்கள். சந்தம் மட்டுமே ஆசாத்மக்கு உண்டு. பிரணவம் மட்டுமே ஆகாயத்தில் திரம்பி வீசுகிறது. காவுயில் சப்பிரசமும் இருக்கிறது. நம்மிடம் காற்றுப் பட்டால் தமக்குப் புக்கிறது அல்லவா? நெருப்புக்கு சப்பிரசத்தோடு ரூபமும் இருக்கிறது. நீரையும் வண்ணம் பார்த்து முடிக்கிறது. ஐதரத்திலு இருப்பதோடு சைவம் (உணவு) எப்பதும் உண்டாகிறது. அதை நாம் நாக்கில் கிட்டுக் கொண்டு குடிக்கிறோம். மண்ணுக்கு மண் நமம் உண்டாகிறது. மண் என்றால் மண்ணில் கிளைகிற எல்லாம் அதில் அடங்கும். நாம் வண்டும் வேட்டும், குறித்தும், தொட்டும், முகத்தையும் இவற்றை அறியக்கூடுமாம்.

ஐம்புலங்களையே நமக்கு வாழ்வின் சைவ ஆசாத்மத்தையும் சாத்திரியமாக்குகின்றன. நமம் எப்போது, சம்பியமான சந்தம், சந்தம்,

நம், ஒளிந்த தெருநம், பூரண சத்திரவிக்ஷாட்சி இவை நமக்கு ஐம்புலங்களாயே அது பவத்துக்கு வருகின்றன. மனிதனுக்கு இந்த ஐம்புலங்களிற் தந்து, இவற்றுக்கு ஆதாரமாக வெளியே ஐம்புலங்களிலிருந்து தோன்றும் சைவ, மனம் முதலிய அமுல்களையும் கைத்திரியப்பலர் கணாமி. அவரது நெருப்பலர்களால் சைவ இரூபங்களும் சைவ, சந்தம், நம்மால் ஒரு மனிதர் அறிவிடுகிறதே முடியாது. கணாமியே இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்து, அதன் அமுல்களை நாம் அதுபலிப்பதனால் நமக்கு பஞ்ச இத்திரியங்களையும் சிருஷ்டித்தது தந்திருக்கிறார். ஆகையால் நமது புலங்களாக அதுபலிக்கும் இரூபங்கள் கணாமியின் திரிவோடு அதுபலிப்பதே நமது உடையையும் தர்மமுமாகும்.

அவருக்கு இந்த இரூபங்கள் முதலில் அறிவித்து அவரது பிரேரணையையே அவற்றை நாம் ஏதன் மனமும், இந்த வழக்கம் நிலைபட்டால் கணாமிக்கு அறிப்பணம் செய்யத் தவறு சந்தம் பொருளையும் நமது புலங்களாக அதுபலிக்கக் கூடாது என்ற பக்குவம் உண்டாகும்.

பஞ்சோத்திரியங்களாக அதுபலிக்கும் பிரபஞ்ச வஸ்துக்களைப் பரமேசுவரனுக்கு அறிப்பணம் புண்ணும் மனோபாவியைப் பிரத்தினதான் பஞ்சோபாராயம் என்றிருந்து உபசாரங்கள். கோபியினும் கிட்டுப் புறவு யினும் கணாமிக்குக் குறைந்தது தந்த உபசாரம் செய்ய வேண்டும். கணாமியில் கிளிக்ஷுக்குச் சந்தையிருந்து, பஞ்சம் பொட்டு அளிக்கிறது. தரபம் எட்டிவந்து, தீபாராதனை செய்கிறது, ஐதரத்திலும் பண்ணுவது ஆசிரவமே பஞ்சோபாராயங்கள். இவற்றில் சந்தையிருந்து சந்தம் - பிடுகுவித் தத்துவம் என்ற மண்ணில் குறிப்பது. பஞ்சம் ஆசாத்மத்தை குறிப்பது, தரபம் காவுயைக் குறிப்பது. தீபம் தீரபம் குறிப்பது, ஐதரத்திலும் அமிருதமானியே தீராக குறிப்பது. எவ்வெ பஞ்ச பூதங்களும் பஞ்சோபாராதத்தில் அடங்கும். பஞ்சபூதத்திலிருந்துதான் நமது பஞ்சோத்திரியங்களின் அத்தனை துக்கச்சி வஸ்தும்களும் உண்டாகின்றன. ஆகவே, பஞ்சோபாராதத்தில் சைவரம், பிரபஞ்சம், தீரபம் எல்லாம் ஒன்றுபடுத்தப் பெறுகின்றன.

வாழ்வே வாழாத புதுமையின் சித்திரம்

'களிக்' உத்தமவயிர்... நிரந்தரம்

சுப்பிரதமே உங்கள் கவனக்குகுகட்டும் நற்பாத தகவலான களிக் II, கனத்திரோடும் வாழ்கிக் களியான கனவகை மிகநாமாக்கிக் களிக் II-நிலையுமை களிக் II-நிறந்தமே.

'இவக்கு கவத்ததல்' களிக் II-நிறந்தமே ஆகப் களிக், களியத் தகுதி களிக் II, களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே.

● 120 பிலிம் ரோல் களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே (6x6 செமீ.) களிக் II-நிறந்தமே.

● களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.

களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.

களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.

களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.

களிக் II
ரூ. 56.25
(களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.)

களிக் II-நிறந்தமே

களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.

களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே, களிக் II-நிறந்தமே களிக் II-நிறந்தமே.

வினாக்கள்

அமரர்கல்கி

22. கன்னத்தில் அறை

சிவ வருஷங்களுக்கு முன்பு விட்டா வயயர், 'கொஞ்சம் ககவாசியாயிருக்க வேண்டும்; நாகரிகமாக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும்' என்று எண்ணிய பொது ஊர்க் குளத்தங்கரையில் அவருக்கு இருந்த மேட்டு நிலத்தில் ஒரு சவுக் கண்டி கட்டினார். கூரைக்குக் கீற்றும் விழலும் போட்டார். நாலு புறமும் பிளாக்க வேலி எடுத்தார். முன் பக்கத்தில் குரோட்டன்ஸ்கூடும் பின் பக்கத்தில் மல்லிகை, முல்லை முதலிய புஷ்பச் செடிகளும் வைத்து வளர்த்தார். குளத்தங்கரைப் பங்களா என்னும், கிராம முன்புச் சவுக்கண்டி என்னும் பெயர் பெற்ற அந்த இடத்தைத் தம்முடைய சொந்த ஆபீஸாகவும் நண்பர்களுடன் சல்லாபம் செய்யும் இடமாகவும் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். மூக்கியமாகக் கோடைக் காலத்தில் அந்தக் குளத்தங்கரைப் பங்களா சிலுசிலு வென்று காற்று அடித்துக் கொண்டு வெகு ககமாக இருக்கும். நாலு பேர் வருவதற்கும் சீட்டுக் கச்சேரி போடுவதற்கும் மிக்க வசதியாக இருக்கும்.

அதெல்லாம் சவுக்கண்டி கட்டிய புதிய சிவ காலம்தான் நடந்தது. அப்புறம் பங்களா வரவரர் சிலிவாஸிப் பாழடைத்து விடந்தது. இந்த வருஷம், வலிதாவின் கல்யாணம் நடக்க வேண்டியதை முன்னிட்டுக் கிட்டாவயயர் அந்தச் சவுக்கண்டியைப் புதுப்பித்துக் கட்டியிருந்தார்.

திரு. ரென்று பங்களாவுக்குள்ளே நுழைந்த சூரியாவைப் பார்த்து வலிதா எரிச்சலுடன், "இங்கேயும் வந்து விட்டாயா? இங்கே ஒருவரும் பயப்படவும் இல்லை; வீராதி வீரன் சூரியாவின் உதவியும் வேண்டியதில்லை. பொம்ம னுட்டிகள் பேசிக் கொண்டிருக்குமிடத்தில் புருஷப் பிள்ளைக்கு என்ன வேலை? சொன்னாலும் கேட்க மாட்டேன் என் றுமே?" என்றான்.

"பெரிய பொம்மனுட்டிகள் நீங்கள். வாயாடித்தனைதப் பார்! அத்தங்கா! நீயே சொல்லு! அண்ணாவிடம் கங்கை இப்படித்தானா பேசுகிறது? நாளைக்குக் கல்யாணம் ஆகி இவள் புருஷன் வீட்டுக்குப் போய் விட்டால் அப்பதும் யார் அவளைத் தேடிக் கொண்டு போகப் போகிறார்கள்? ஏதோ இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறந்த விட்டு மனுஷரின் விடம் பிரியமாக இருக்கக் கூடாதோ? பொம்ம னுட்டிகளில் சபாவமே இப்படித்தான்! அவர்களுக்கு மனத்தில் கொஞ்சமாவது வாஞ்சை என்பதே கிடையாது!" என்றான் சூரியா.

"ஆமாம்; நீ சொம்பப் பெரிய மனுஷன்; பொம்மனுட்டிகளின் சபாவத்தை சொம்பக் கண்டு விட்டாய்! வாயை மூடு!" என்று வலிதா மேலும் கடுமை யாகப் பேசினான்.

அப்போதுதான் குறுக்கிட்டு "வலிதா! அண்ணாவின் மேல் எகதிகாக இப்படி எரித்து விழுகிறாய்? யாருக்கும் தக்

கனகக்குக் கிடைத்திருக்கும் அஞ்சிட்டம் எப்படிப்பட்ட தென்று தெரிவதில்லை. தெரிந்தாலும் அதைப் பாராட்டுவதில்லை. சூரியாவைப் போல் எனக்கு ஓர் அன்னா இல்லியே என்று நான் எவ்வளவோ ஏங்கிக் கிடக்கிறேன். நியானால் இப்படி வெடுக்கு வெடுக் கொண்டு போகிறாய்" என்றான்.

"சூரியாய் போக்க! நீயும் 'சூரியா'வில் கட்டுவீரே சேர்த்து கொண்டாயா?" என்றான் வகிதா.

சூரியா குதூகலத்துடன், "பின்பே எப்போதும் உன் கட்டுவையே பேசுவானோ? சீதா உனக்கு எப்படி அதற்கானோ, அப்படியே எனக்கும் அதற்கானதானோ?" என்றான்.

"நான் ஒருத்தருடைய கட்டுவையே பேசவில்லை. நியாவத்தைத்தான் சொன்னேன். நீங்கள் தங்கையும் தனியாக

படித்து விட்டுத்தான் மறு காரியம் பாற்பாரீர்கள்" என்றான் சூரியா.

"அத்தை கூப்பிட்டான் என்று முன் குறையே சொல்வதுதானே? இவர்களுடைய கற்று வந்த பின்புதான் பேசுவானே? லா, சீதா! நாம் போகலாம்!" என்றான் வகிதா.

"நீ என்னத்துக்காக இப்போது போகிறாய்? சீதா போய்விட்டுச் சீதிரம் வந்த விடுகிறாய். அதுவரைவில்தாம் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம்!" என்று சூரியா சொன்னான்.

"ஓமாம், வகிதா! நீ இப்போயே இரு! நான் போய் வந்து நிமிஷத்திலே திரும்பி வந்து விடுகிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டுச் சீதா புறப்பட்டாள்.

இவ்வாறு திரும்பிவருவதில் முன்னிட்டுச் சூரியா வகிதாவை அங்கேயே இருக்கச்

ளும் தவறு செய்யு என்பதைப் போட்டுக் கொள்ளாதீர்கள்!" என்று சீதா இதோபதேசம் செய்தாள்.

"நான் மூன்றாம் என்பதைப் போடவில்லை. இவன் என்னத்துக்காக இப்போது இவ்விடம் வந்தான் என்று கேட்டேன். அவ்வளவுதானே?"

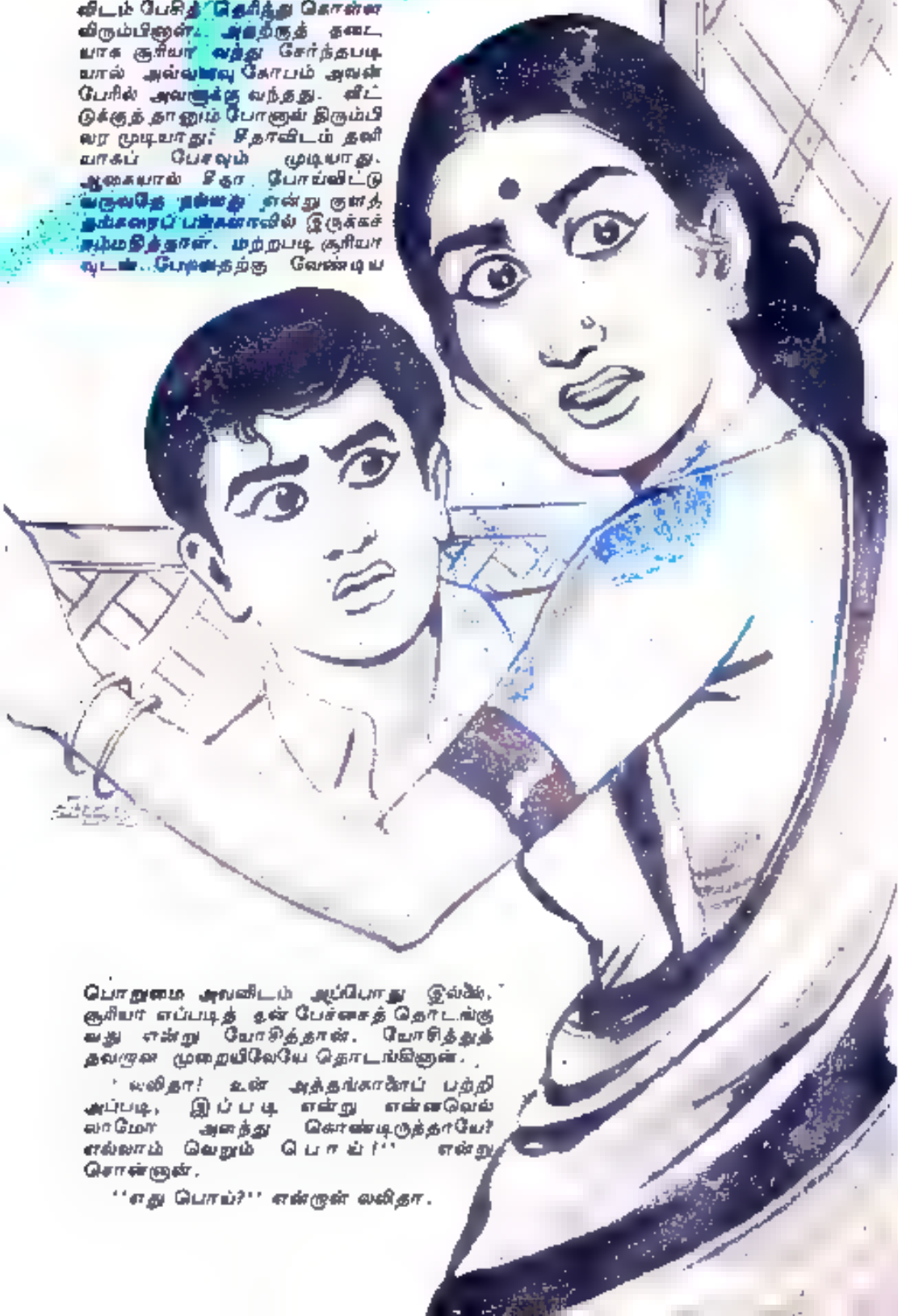
"காரியம் இல்லாமல் நான் வரவில்லை, வகிதா! அதை சீதாவைத் தேடினான். இப்போது இருந்தால் அது பும்படி சொன்னான். அதனுடையதான் வந்தேன். பம்பாய் அத்திம்பேரிடமிருந்து வந்தேன். வந்திருக்கிறதாம். சீதாவின் பேருக்கு வந்திருப்பதால் அவன் வந்து நான் உறையைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று அதை காத்திருக்கிறேன். நாகரிக முன்ன மனிதர்களுக்கும் பட்டிக்காட்டு மனிதர்களுக்கும் இதுதான் வித்தியாசம். நம் ஊரிலேயானால் பிறத்தியாருக்கு வந்த வந்த வந்த பிறத்தியார்

சொன்னான். முதலாவது, அத்திம்பேரிடமிருந்து வந்த வந்ததை அதை வந்த சீதாவும் தனியாகப் படிக்கப் பிரியப்படுவார்கள். வகிதா கூடச் சொன்னால், வந்ததைத் தானும் படித்துப் பார்த்த வேண்டும் என்று தொந்தரவு செய்வான். அம்மாவும் பெண்ணும் ஒரு நிமிஷம் தனித்திருந்து பேசுவதற்கு விடமாட்டான். இரண்டாவது, வகிதாவிடம் அவளுடைய கல்யாணத்தைப் பற்றிச் சில விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று சூரியா விரும்பினான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை விட்டால் அப்படியும் அதற்குச் சௌகரியம் கிடைக்காது என்று எண்ணினான்.

வகிதாவுக்குச் சூரியாவின் மேல் லாஜை இல்லை என்பது கிடைவது. ஆனால் அவன் அன்று காலங்காலம் 'அவர்கள்' வரும்போது நான் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சீதா

விடம் பேசித் தெரிந்து கொள்ள
விரும்பினான். அதற்குத் தடை
யாக சூரியர் வந்து சேர்ந்தபடி
யால் அவ்வளவு கோபம் அவன்
பேரில் அவனுக்கு வந்தது. வீட்
டுக்குத் தானும் போனான் திரும்பி
வர முடியாது! சீதாவிடம் தலி
யாகப் பேசவும் முடியாது.
ஆகையால் சீதா போய்விட்டு
வருவதே தவிர என்று குளத்
தங்கரைப் பக்கங்களில் இருக்கச்
சுழிமதித்தான். மற்றபடி சூரியர்
வுடம் பேசுவதற்கு வேண்டிய

பொறுமை அவனிடம் அப்பிபாது இல்லை.
சூரியர் எப்படித் தன் பேச்சைத் தொடங்கு
வது என்று யோசித்தான். யோசித்துத்
தவறான முறையிலேயே தொடங்கினான்.

“லலிதா! உன் அத்தங்காரைப் பற்றி
அப்படி, இப்படி என்று என்னவெல்
லாமோ அனைத்து கொண்டிருந்தாயே?
எல்லாம் வெறும் பொய்!” என்று
சொன்னான்.

“எது பொய்?” என்றான் லலிதா.

“எல்லாம்தான். ‘பம்பாய்’ அந்த நகரம் ரொம்ப அழகா விருப்பம்! ரதி என்னுள் ரதிதான்!” என்று எவ்வளவு வானம் செய்தாய்? அதுமட்டுமா? பம்பாயிலிருந்து உன் அத்தங்களை வந்த பிறகும்கூடப் பக்கம் பக்கமாகக் கடிதம் எழுதினாயே?”

“ஆமாம், எழுதினேன். அநிலேயெல்லாம் என்ன தப்பு?”

“உன்னுடைய அத்தங்களை ரொம்ப அழகோ?”

“அழகு இல்லையோ?”

“இல்லவே இல்லை; சத்த அவகடனாம்; எந்தக் குருடன் அவனைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள....”

மேலே ஞாயீயா பேச முடியவில்லை. ஏனெனில். “என்ன? யார் அவகடனாம்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தா நன் தமையலில் கண்ணதில் பளிர் என்று அறைந்தான்!

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னேயாவிருந்தால் ஞாயீயா வந்தாறின் ஓர் அறைக்குப் பதிலாக அவன் தலையில் ஆறு குட்டிக் குட்டியிருப்பான். இப்போது அப்படி யெல்லாம் செய்யவில்லை உன் கத்தில் விழுந்த அறை அவனுக்கு உற்சாகத்தை உண்டு பண்ணியது என்று சொன்னியது. மலர்ந்த முகத்துடன், “அடே அம்மா! அத்தங்களிடம் எவ்வளவு கரிசனம்! நெருகி என்னுள் இப்படியல்லவா இருக்க வேண்டும்! நான் வெறுமனே சொன்னேன், வந்தா! உன் அத்தங்களின் நல்ல இடத்தை மாகத்தான் இருக்கிறான். புக்திசாலியாபுரிக்குறிஞன், ஆனால் அழகும் அலையும் இருந்து என்ன பிரயோஜனம்? பெண்களுக்கு நல்ல இடத்தில் கல்யாணம். ஆவதற்கு அத்தக் காலத்தில் பணம் அல்லவா வேண்டியிருக்கிறது?” என்று

“ஆமாம்; நம் ஊர்க்காரர்களுக்குப் பணம், பணம், பணம். பணத்தான் பெரிது! பணத்துக்காக உயிரை விடுகிறார்கள். இங்கிலிஷ்கார தேசத்திலே யெல்லாம் இப்படி இல்லையா? அங்கே ஒருவருக்கு கொஞ்சம் பிடித்திருந்தால் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுங்களாம், ஏன் பணக்காரர் என்ற வித்தியாசமே பார்த்து மாட்டார்கள். நம் ஊர்ப் பிள்ளைகள் நீங்கலும் இருக்கிறீர்களே! இங்கிலிஷ்காரர்களைப் பார்த்துத் தலையைக் கிராப் செய்து கொள்ளவும், சாக் சட்டை, மேல் சட்டை போட்டுக்கொள்ளவும் தன்புல் என்று இங்கிலிஷ் பேசவும் உற்றுக் கொள்கிறீர்கள். கல்யாணம் என்னுள்மட்டும் ‘பதினாயிரத்தைக் கொண்டு வா! இருபதிலாயிரத்தைக்

கொண்டு வா!’ என்மீதீர்கள். இங்கிலிஷ்காரர்களிடமிருந்து நல்ல விஷயத்தைக் கற்றுக் கொள்ளத் துப்பு இல்லை!” என்று வந்தா பொரித்து கொட்டினான்.

“வந்தா! முன்னேயெல்லாம் உன்னை ஒரு வார்த்தை பேசக் கொள்வது பிரம்மம் பிரயத்தனமா விருக்குமே! எப்போது இவ்வளவு பெரிய வாயாடி ஆனால் உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிற ராண்கல் என்ன பாடுபடப் போகிறோடு. தெரியவில்லையே?”

“அன்னா! உனக்கு என்னெல்லாம் கொப்பாள் இருந்தால் யாரையோ பிடித்து எதற்காக வைக்கிறாய்?”

“அப்பப்பா! இனிமேல் வரப் போகிற புருஷனுக்கு இதற்குள் பரிந்து கொண்டு வந்து விட்டாயா? போனால் போகட்டும், வந்தா! உன்னிடம் ஒரு விஷயம் சொல்லுவதற்காகவோ முக்கியமாக வந்தேன், அதை இப்போது சொன்னதுதான் சொன்னது; அப்புறம் ஒருவேளை சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது.”

“என்ன சொல்வ வேண்டுமோ அதைப் பளிச்சென்று சொல்வோம். மூடு மந்திரம் என்னத்துக்கு?”

“மூடு மந்திரம் ஒன்றும் இல்லை வந்தா! உன்னுடைய தன்மைக்காகவோ ஒரு விஷயம் சொல்லப் போகிறேன். சாயங்காலம் யாரோ மதராஸிலிருந்து உன்னைப் பார்த்த வந்திருக்கின்றான். ‘மாப்ளின்’யாள் வரப் போகிறவனை உனக்குப் பிடித்திருந்தால் சரி, பிடிக்கவில்லை யென்றால் எதிர்ப்பு மாகக் சொல்லிவிடு. அப்பா அம்மா சொல்வதற்காகவோ வெறுமனே சங்கோசப்பட்டுக் கொண்டோ யானையுடிக் கொண்டு இருந்து விடாதே! தெரிந்ததா? கல்யாணம் என்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல. ஏதாவது ஒரு சாமான் நமக்குப் பிடிக்காவிட்டால் அதை எறிந்து விட்டு வேறு வாங்கிக் கொள்ளலாம் கல்யாண விஷயம் அப்படி வல்ல. ஒரு தடவை முடித்து போனால் முடித்து போனதுதான்! அப்புறம் மாற்ற முடியாதல்லவா?”

“சரி, அன்னா! நானே அப்படித் தான் மனத்துக்குள் தீர்மானம் பண்ணி வைத்திருக்கிறேன். ஒருவேளை எனக்குப் பிடிக்காவிட்டால், நீ என் கட்டியை இருப்பாய் அல்லவா?”

“கண்டிப்பாய் இருப்பேன், அதைப் பற்றி நீ கொஞ்சமும் சந்தேகப்பட வேண்டாம்!” என்றுள் ஞாயீயா.

விட்டுக்குப் புறப்பட்ட சிறு சவுக் கண்டியின் வெளி ‘கேட்’யின் அருகே

100% இயற்கை

பக்கிண்டி
அழர்வ முனிகைகளைக்
கொண்டு
தயாரிக்கப் படுவது
விக்கோ
வஜ்ரதந்தி

பிரபல ஆயுர்வேத பற்பசை மற்றும் பல்
பொடியான விக்கோ வஜ்ரதந்தி 18 அளிய
முனிகைகளிலிருந்து தயாரிக்கப்படு
கிறது. இம் முனிகைகளின் தனிப்பட்ட
குணங்கள் யாவும் ஒன்று அறிந்ததே.
ஆனால் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் இவற்
கைக்கலக்கும்போது அவற்றின் குணத்
திறன் அதிகமாகிறது. விக்கோ வஜ்ரதந்
தியின் தற்போதைய செயலுறை பல்
காண்டு ஆராய்ச்சியின் விளைவாகும்.
நவகுது விக்கோ வஜ்ரதந்தி உபயோகித்
தால், பற்கிருமை, பவோரிபா, ஈறுகளி
லிருந்து சீழ் மற்றும் இரத்தம் வருதல்,
ஒட்சிய தன் கூற்றம் முதலியவை
தடுக்கப் படுகிறது.

ஒரு முறை உபயோகித்துப் பாருங்கள்
உண்கை புரியும்.

ஆயுர்வேத
பற்பசை மற்றும்
பற்பொடி.
என்ப ஆரோக்கியத்துக்கு
ஒப்பற்றது.

விக்கோ லாபொரட்டரிஸ்
தாமிர், பம்பாய்-14

TML

காவல்துறைத் து. வி. வி. சாஸ்திரி அவர்கள் குமாரரும், தந்தை பத்திரிகையில் கவிதை அச்சிட்டுப் பணிபுரிந்து வருபவருமான சிறகுரவி காவல்துறைக்கும், து. வி. வி. சாஸ்திரி அவர்கள் குமாரத்தி சென். வங்கியிலும் திருக் கோவிலுரில் சமீபத்தில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருமணத்துக்கும் அடுத்த ஓட்டி, சென்னை புது உட்கண்டன் ஓட்டலில் நடைபெற்ற வரவேற்பு விழாவுக்கும் ஏராளமான உறவினர்களும், நண்பர்களும் நகரப் பிரமுகர்கள் பலரும் வருகை தந்து மகிழ்ச்சி காட்டுகின்ற சென்னை.

வாழ்க மணமக்கள்

இந்தரவ முன்னணி பிரபல பழனி டாக்டர் எம். காவீமுத்து

B. M. P. (Ind.) V. V. C. A. M. I. H.

அவர்களின் விருப்பம்

சக்திக்கும் விவாகங்கள்

- 1-க் தேதி திருநெல்வேலி: நெல்லை ஸாட்டி கார்டு 8 மணி முதல் 12 மணி வரை.
- 1-க் தேதி காவல்துறை: கடுப்பி புதிருக்குழு பகல், மாலை 3 மணி முதல் 4 மணி வரை.
- 2-க் தேதி மதுரை: மணல் அபே, கார்டு 8 மணி முதல் மாலை 3 மணி வரை.
- 3-க் தேதி புதுக்கோட்டை: வலத்தா காட்டி மாலை 4 மணி முதல் 8-30 மணி வரை.
- 3-க் தேதி காவல்துறை: AVM. PL. நெல்லை நகரம், கார்டு 8 மணி முதல் 11 மணி வரை.
- 3-க் தேதி அந்தரங்கி: கோலகம் ஸாட்டி பகல் 12 மணி முதல் 1 மணி வரை.
- 3-க் தேதி பட்டுக்கோட்டை: அரோகாஸாட்டி பகல் 2 மணி முதல் 3-30 மணி வரை.
- 3-க் தேதி மணல்குடி: மணல் ஸாட்டி மாலை 4-30 மணி முதல் 6 மணி வரை.
- 4-க் தேதி திருச்சி: நெல்லை அந்தரங்கி கார்டு 8 மணி முதல் 8 மணி வரை.
- 4-க் தேதி கரூர்: பெரியார் உணவு விடுதி மாலை 3-30 முதல் மாலை 5 மணி வரை.
- 6-க் தேதி தருமக: ராஜா நெல்லை நகரம், கார்டு 8 மணி முதல் பகல் 12 மணி வரை.
- 5-க் தேதி திருவாரூர்: அருங்குடி பிடிபல் மாலை 2 மணி முதல் 4 மணி வரை.
- 6-க் தேதி காவல்துறை: திருவாரூர், மாலை 5 மணி முதல் 7 மணி வரை.
- 6-க் தேதி காவல்துறை: அரோக ஸாட்டி கார்டு 8 மணி முதல் 10 மணி வரை.
- 6-க் தேதி கும்பகோணம்: தாது மதராசு ஸாட்டி, கார்டு 11 முதல் 2 மணி வரை.
- 6-க் தேதி காவல்துறை: காவல்துறை ஸாட்டி பகல் 3 மணி முதல் 4-30 மணி வரை.
- 6-க் தேதி கட்டை: N. T.: நெல்லை பித்தாபகம், திருவாரூர் 7 மணி முதல் 8-30 மணி வரை.
- 7-க் தேதி காவல்துறை: அருங்குடி ஸாட்டி கார்டு 8 மணி முதல் 10 மணி வரை.

பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை
பேன்: 3161 பழனி [தந்தி: சித்தர்]

சென்னை B & C மிகல் கதாபாசு என். சாஸ்திரி து. வி. வி. சாஸ்திரி அவர்கள் குமாரத்தி டாக்டர் பத்திரிகை கும், சென்னை B. எம். து. ஆபீசின் சிப் அக்ஷெண்டன் ஆபீசர் து. வி. முதலாளி அவர்கள் குமார டாக்டர் பத்திரிகை மணியன் அவர்களுக்கும் சென்னை எந்திராஜ் கவிபாண மண்டபத்தில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்

தயங்கி நின்றான். "மறுபடியும் இங்கே திரும்பி வருவானே?" மனிதாண்மையும் அழகுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான் என்று? என்று எண்ணம் அவன் மனத்தில் தோன்றியது. எனவே, திரும்பச் சவுக்கண்டிக்குள் வருவதற்காக நானூ அடி எடுத்து வைத்தான். இதற்குள் வள்ளு தன்மயனும் தங்கையும் பேசியது காதில் விழுந்தது. தன்னைப் பற்றி "சத்த அவலட்சணம்" என்று சூரியா கூறியது அவன் உள்ளத்தில் ஆங்கா ரத்தை உண்டாக்கிற்று. அதற்குப் பழி வாக மனிதா பன்றென்று கண்ணத்தில் அனைத்த சத்தமும் அவன் காதில் விழுந்தது. தன்மயனடைய உத்தேசத்தை, மறுபடியும் மாற்றிக் கொண்டு வீடு நோக்கிச் சென்றான்.

குளத்தங்கரைப் பிடுத்து விட்டாவய் வரின் வீடு குறுக்கு வழியாக அரை பரிமாங்கு தூரம் தான் இருக்கும். அந்த தூரம் போவதற்குள் ஆங்காரம் கொண்ட சோவின் உள்ளம் என்னுத தெவ்வாம் எண்ணியது. "இத்தத் தறு தரீய் பையனுக்கு தான் அலட்சண மாய்! என்னைக் குருடன்தான் உள் யானைம் செய்துகொள்ள வேண்டுமாய்! அம்பிகே! தாயே! சூரியானைப் போன்ற வர்சன் வெய்கித் தரீய் குளியும்படியாக உலர்ந்த பதவியிள் உள்ள சோவன் என்னைக் காதுவித்துக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள மாட்டானா?" என்று அவனுடைய குழந்தை உள்ளம் ஆத்திரத்துடன் பிரார்த்தனை செய்தது. அன்று காலைப்பிடுத்து வீட்டில் நடந்து கொண்டிருந்த தடபுடக்கனையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, 'இப்படி வேவ்வாம் நமக்கு தடக்கப் போகிறதா?' என்று சோ ரக்கம் அடைத்திருந்தான். சூரியா வேடிக்கையாகச் சொன்ன கார்த்தைகள் அவனுடைய உள்ளத் தீயிள் எண்ணெய் விட்டது போன்ற பணை அளித்தன.

23. இது என்ன ஓசை?

சேரல்வதி அம்மாளும் சோவியும் மனிதாண்மை வீட்டுக்கு வரும்படி சொல்லி அனுப்பியது உண்மையானது. அவன் வித்ததும் அவல்காரம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அந்த வேலைகே. சோ மிகவும் உற்சாகம் காட்டினான். சட்டாம்பிள்ளை உத்தியோகம் பார்த்தான் என்று சொல்லலாம். இந்த மாநிலி தரீய் பிள்ளைச் சண்ட போட வேண்டும், இப்படி மூன்று வகை எடுக்க வேண்டும். இப்படி மூன்றாக ஓரண்டு கருட்டை மயிரைத் தொக்கவிட வேண்

அதே சமயத்தில் மனிதா தன்னிடத்திள் எவ்வளவு அபிமானம் கொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் சோ ரூபகப்படுத்திக்கொண்டான். தன்னைப் பற்றித் தமையன் சொன்ன வார்த்தையை பொறுக்காமல் அவன் கண்ணத்தில் அறைத்து விட்டானா? இதுவல்லவா அன்பும் சிந்தையும்? இப்படிப்பட்ட அன்புக்கும் சிந்தைத்துக்கும் தன்னால் என்ன பிரதி செய்வ முடியும்? தந்தைவாளுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் பிரதி உபகாரம் செய்யக் கூடிய வளம் ஒரு சமயம் வராமலா போகும்?

சீதா நேரத்துக்கெல்லாம் கண்டுப் பவம் குளத்தங்கரைப் பங்கனாவுக்கு ஓடி வந்தான். "அடி வல்லு! உன்னை அம்மா அழைத்து வரச் சொன்னான். உனக்குத் தரீய் வாரிப் பிள்ளி அவல்காரம் செய்ய ஆரம்பிக்க வேணுமாய். மணி மூன்று ஆகிவிட்டது. இன்னமும் நீ இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறாயா? அன்னாவுடன் அத்தரங்கம் பேசுவதற்கு இது தானு சமயம்?" என்று சீக்க குரலில் கத்தினான்.

"இத்தப் பிள்ளை பண்ணுமிற அழிகாரத்தைப் பார்!... கண்டு! சோ அத்தங்கா அங்கேதான் இருக்கிறாளா? இங்கே வருவதாகச் சொல்லவில்லைவா?" என்று கேட்டான் மனிதா.

"சோ அத்தக்காதான் உன்னை உடனே புறப்பட்டு வரச் சொன்னான். இங்கே அவன் வர மாட்டானாம். ஏன் என்று தெரியவில்லைவா? மிஸ்டர் கே. சூரியதாராயண அய்யர்வான் இங்கே விஜயம் சென்றிருப்பதனால்தான்!" என்று கண்டு சொல்லிவிட்டு, சூரியா தன்னை அடிக்க வந்தான் அவனிடம் அகப்புடாமல் தப்பி ஓடுவதற்குத் தயாரானான்.

கூட, இந்த வர்ணப் புடவையகூ இந்த திற ரவிக்மைப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அதே திறத்தில் தரீயிக்குடும் வசலிள் வளைகூடம் இருக்க வேண்டும் - ஒன்றெல்லாம் வாயினால் பிரசங்கம் செய்து கொண்டே சோ வையினால் காரியமும் செய்து கொண்டிருந்தான். மனிதாண்மை அவல்காரம் செய்யும் விஷயத்தில் சோ காட்டிய தீவிர உற்சாகத்தைக் கண்டு சேரல்வதி அம்மானின் கண்ண இதயம்கூட அவள் விஷயத்தில் சிதிற இளகிவிட்டது.

“அடுத்தாற்போய் தோஷக்கும் ஒரு வரலாய் பார்த்து நிச்சயம் செய்துவிட வேண்டும். ஒரே முகர்த்தத்தில் இரண்டு” கவிபாணமும் சுவத்துக் கொண்டாடும் நன்வதுதான். ஆனால் சான்றிரப்படி செய்வதாய் என்மிருக்கனோ, என்னமோ? செய்வதாய் என்று சொன்னால் ரொம்ப நன்வது. நெய் வேண்டு செய்வதாய் போய்விடும். ஆனால் அதற்காக முகர்த்தத்தை ரொம்ப நான் தன்லிப் போடக் கூடாது. சித்திரை மாதத்திலாவது கவிபாணத்தை நடத்தி விட்டாய்தான் எங்கள் கிஷயங்களுக்குத் தோஷகரீயமாபிடுக்கும்!” என்று மற்ற வர்கள் காதினும் விழும்படிமாகச் சரஸ்வதி அம்மாள் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டாள்.

“ஏன், அம்மா! என் கவிபாணம் நிச்சயமாவிட்டமாதிரியே போகிறதே?” என்று கவிதா.

“அதிவேகட சத்தேகமா என்ன!” என்று சரஸ்வதி அம்மாள்.

“அதுதான் மாமி, நானும் சொல்லுகிறேன்! மதராஸிலிருந்து வருகிற வர்கள் வேறாமனே ஜம்பத்துக்காக வருவார்களா? அவ்வது நம்ம கவிதாணைப் பார்த்துவிட்டு வாராவது ‘பிடிக்க வில்லை’ என்றுதான் சொல்வார்களா? அப்படிச் சொல்வதெவர்களுக்குத் தலைவிலை கொம்பா முளைத்திருக்கும்? கவிதா மாநிரி பெண் விடைப்பதற்குப் பூரவ ஜன்மத்திலே புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டாமா!” என்று தோ கூறியது சரஸ்வதி அம்மாளைப் பூசிக்கச் செய்தது.

“வருகிறவர்கள் சொல்லுகிறதெருக்கட்டும். தான் ‘மாப்பிள்ளை பிடிக்க வில்லை’ என்று சொல்லி விட்டாள்!” என்று கவிதா.

“அசடே! யோமலிரு, யார் காதி காவது கிழப் போகிறது! சூரியா பேத்துகிறதைக் கேட்டுக் கொண்டு ஏதாவது உன்னுடே!” என்று சரஸ்வதி அம்மாள் கோபமாகச் சொன்னாள்.

“நானும் அதுதான் இவளுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். மாமி! பார்க்கிறதற்கு முன்னாலேயே ‘பிடிக்காமலிருக்கும்’ என்று எதற்காக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்! மாமாவோ தெரியப் பார்த்துவிட்டு வந்து ‘மாப்பிள்ளை மகம்மதன் மாதிரி இருக்கிறார்!’ என்று சொல்லுகிறார். மகம்மதனிடமிட அழகாய் எங்கே போய் மாப்பிள்ளை பிடிக்கிறது, மாமி! இந்த கிஷயத்திலே மட்டும் கவிதா கொஞ்சம் அசட்டுப் பிசட்டு என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறாள். அது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவள் அன்னாஸின் தாய்

போதனைதான் காரணம் போலிருக்கிறது!” என்று தோ.

“கேட்டாயா, கவிதா! உன் அத்தன் கான் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொள். சூரியா ஏதாவது உன்னுக்கு அனாதக் காதிவேயே போட்டுக் கொள்ளாதே! அன்னுக்கு இந்த கிஷயம் எல்லாம் என்ன தெரியும்! யாரோ அவனுக்குத் தூபம் போட்டு விட்டிருக்கிறார்கள்! தோதான் நல்ல மாதிரி யோசனை சொல்கிறான். அவனுடைய புத்திமதி சுவக் கேட்டுக் கொள்!” என்று சரஸ்வதி அம்மாள்.

விவிதானை அவன்காரம் செய்ய ஆரம்பித்த சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் பம்பாய் ராஜம்மாள் சூரியானைக் கூப்பிட்டு அழைப்பி, “அப்பா! நான் பிறந்து வளர்த்த ஊரைச் சற்றிப் பார்க்க வேணுமென்று ஆசையாயிருக்கிறது. குளத்தங்கரைவில் அண்ணா பக்கலாக் கட்டியிருக்கிறகுமே! அங்கே போய்ச் சற்று நேரம் காற்று வாக்கி விட்டு வரலாமா?” என்று.

“ஆகட்டும் அதை, போகலாம்” என்று சூரியா.

இருவரும் பக்கலானை அடைந்தார்கள். ராஜம்மாள் பக்கலானின் திறந்த ஊன்ன் கழியாக் தெரு நேரம் குளத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். “எனக்குக் குளத்தில் இறங்கிக் குளிப்பதற்கு ரொம்பப் பிரியம். கிஞ்சத் தெரிந்த தானிலிருந்து கவிபாணம் ஆகும் காரணம் ஒரு தான் கூட இந்தக் குளத்தில் குளிக்காமல் இருந்தது கிடையாது. பம்பாய்க்குப் போனதிலிருந்து ‘குழாய் ஊவத்தான் கண்ணை, காவேரி’ என்னாம் ஆகிவிட்டது” என்று சொல்லி ராஜம் பெருமூச்சு விட்டாள்.

“அத்தை! உங்களுக்கு நீத்தத் தெரியுமாமே? அது உண்மையா? பெரிய அத்தை சொன்னாள்” என்று சூரிய நாராயணன்.

“உண்மையான், சூரியா! அப்பா எனக்கு நீத்தச் சற்றுக் கொடுத்தார். தான் குழந்தையாயிருந்தபோது ஒரு தான் யாரோ ஒரு ஸ்திரீ காவேரி வெண்னத்தில் போய்விட்டான் என்று செய்தி வந்தது. - அது முதல் ‘பெண்ணுக்குக் கட்டாயம் நீத்தத் தெரிய வேண்டும்’ என்று சொல்லி அப்பா, அதாவது உன் தாத்தா எனக்கு நீத்தச் சற்றுக் கொடுத்தார். இந்தக் குளத்தில் இக்கரைவிலிருந்து அக்கரைக்கு நீதிப் போய்விடுவான். சில சமயம் காவேரியில்கூட நீதிப்புகுகிறேன். புண்ணிய காவம்

தமிழ்ப் புத்தாண்டு முதல்
வெளிவருகிறது.

குழந்தைகள்
மாதமிருமுறை

கோகுலம்

உங்கள் சிரதிக்கு இன்றே
பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்

சுற்றுலா துறை அமைச்சர் டி. வி. சுவாமிநாதன் டி. 1988
இந்தியா-தமிழ் புத்தாண்டு முதல் இவ்வாறு வெளிவருகிறது.
இதன் மூலம், தமிழ் புத்தாண்டு முதல் டி. 1988

மாநிலம், "கோகுலம்", கனம் முதல், இவ்வாறு

அந்த நாள் ஓய்யாரம் குடும்பத்துக்கு
கொண்டு தந்தது எதுவோ ?

அதுவோ பிடுகா !
அதன் புதிய ஸாண்டல்வுட் டால்க்ரூலம்

பிடுகா, சந்தைத்திள் சாடுதெடுத்த,
சத்தெடுத்த, சுகம் பராமசியு
சாதம் கையெடுத்து படைத்ததன்னை
சுழல் வுண்டப் பெட்டிகளில் அடைத்த
அளித்துவந்து, அதனால் குடும்பம்
தன்னை, குடும்பத்தினரை கொளுத்தித்
சாடை வயலா புதிப படை—தூசுநே
சுரு புதிப பிடுகா ஸாண்டல்வுட்
டால்க்ரூலம் வரவில்லை அளிப்பீர்.

சாட்டல் அளக்கு சந்தைத்திள்
தொன்னை, கசுடிப் பெருளி
பிடுகா ஸாண்டல்வுட்

பிடுகா

டால்க்ரூலம்—குடும்பம் குழக்க விரும்பும்

சென்று பண்டுகள் தினக்களியும் வண்டி கட்டிக் கொண்டு எவ்வொரு வாரோடுகூட குளிக்கப் போவோம். அப்பா, அண்ணா, அக்கா எவ்வொரு மாகப் போயோம். நான்தான் வீட்டுக்குக் கடைக் குட்டிப் போன். எவ்வொரு கும் என் பேரில் ஆசை அதிகம்...."

ராஜம்மாள் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு, "அந்தப் பழங்கதையெல்லாம் இப்போது எதற்கு? என்னமோ உதறியோன். இருக்கட்டும், சூரியா! நீ இந்த வரையும் மெட்ரிசுவெஷன் பரீட்சைக்குப் படிக்கிறாயா? அப்படித் தானா?" என்று.

ராஜம்மாள் கண்ணில் கண்ணீர் தழம்புவதைப் பார்த்துச் சூரியாவும் பேச்சை மாற்ற விரும்பினான்.

"ஆமாம், அத்தை! மூன்றாவெல்லாம் மெட்ரிசுவெஷன் எப்பார்க்க. இப்போது எல், எல், எல், சி. என்று அதற்குப் பெயர். எங்க அம்மாவுக்குப் பதினெழு வருஷம் என்று சொன்னால் தான் தெரியும்!" என்று.

"ஆமாம், சூரியா! நீ ஒரு வக்கீல் வீட்டில் ஜாக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயா. அந்த வக்கீலுக்கு ஒரு பிள்ளை இருக்கிறானா; பி. ஏ. படிக்கிறானா? - வாக்தவத்தானா?" என்று ராஜம்மாள் கேட்டாள்.

"வாக்தவத்தான் அதைத் ததற்கு என்று இப்போது?" என்று சூரியா கேட்ட போதே அவன் மனத்தில் அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலும் உதித்தது. வக்கீலின் பிள்ளைக்குத் தோஷம் கொடுக்க வாய் என்பதற்குத்தான் அதை அவனைப் பற்றிக் கேட்கிறான் என்று தெரிந்து விட்டது. அந்த எண்ணம் வசியால் குத்துவது போல் கரீர் என்ற வேதனையை உண்டாக்கியது.

"சூரியா! உன் அத்தியப்பேர் ஒரு மாநில மனுஷர் என்று கேட்டிருப்பான். எனக்கோ உடம்பு சரியாகவே இல்லை. இந்தப் பெண் தோஷக்கு ஒரு உயர்ந்ததைச் செய்து வைத்துவிட்டு வேண்டுமென்று கவியாயிருக்கிறது. அண்ணாவிடம் சொல்வித்தான் இருக்கிறேன். ஆனால் அவளுக்கு எத்தனையோ ஜோலி, யாராவது நல்ல வரலாகத் தெரிந்தால் பார்த்துச் சொல், சூரியா! அதற்காகத்தான் மூக்கியமாக உன் வீடும் தனியாகப் பேச வேண்டும் என்று சொன்னேன்."

"அத்தை! இது என்ன பிரமாதம்? தோலின் சமர்த்துக்கும் அழகுக்கும் வரல்கள் தான். நீ என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு வரமாட்டார்களா? அதைப் பற்றி உங்களுக்குக் கவியே வேண்டாம்!" என்று சூரியா உறிஞ்சு.

"உம்! நீ அழகு வரல்க்கு மேலே வரல்க்கு, தவற விடாதே!"

"என்னுடைய உடம்பு போட்டி ரகியு வேண்டுமெனக்குத் தெரிந்தது. நல்ல நல்ல பத்தி கெடும் துணி வரல்க்கு விளிய மாறலைய போல விட்டதாம்! பதினெழு நான் இருக்க..."

அதே சமயத்தில் தன்னுடைய மனத்தில் தான், "தான் ஒருவன் இருக்கிறேனா? வேறு வரல்க்குத் தேடுவாரேன்?" என்று சொல்லிக் கொண்டான், இதை வெளிப் படைவாக அதைவிடம் சொல்லிவிட்டான் என்பது மனத்தில் நினைத்தான். ஆனால் சங்கோசங்குறுக்கிட்டது.

"தோ சமர்த்து என்று உனக்குத் தோன்றுகிறதா, சூரியா! எதிர்த்து அங்கு வர சொல்லியி? வயது பதினாறு பிறந்திருக்கிறது; இன்னும் விளையாட்டுத்தனம் கொஞ்சம்கூடப் போகவில்லை. குடையி விழுந்ததும், 'தோ' என்று கூச்சல் போட்டானே, பார்த்தாயல் வரா?" என்று ராஜம்மாள்.

"அதனால் என்ன, அதனால் ஒரு பிராவத்தில் பெண்ணை அப்படிச் சிரித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தால் தானே தன்னுயிருக்கிறது? அழகுத்தியாயிருந்தால் யாருக்குப் பிடிக்கும்? பம்பாய்க்குப் போய் வந்த பிறகு மனிதரின் கவலையுடைய மாறியிருக்கிறது. அதற்கு மூன்றுவெகவாய் அம்மாவுடன்கண்ணைப் பிடிப்பதும் அழகுத்தியாயே இருப்பான். கைவலப்பாக இருக்கமாட்டான். இந்த ஒரு வருஷமாகச் சிரித்து விளையாடிக் கொண்டு எத்தொஷமாயிருக்கிறான்!" என்று சூரியா.

"இந்த அசட்டுப் பெண் உன் தங்கை வயது தன்னிப் போல் ஓயாமல் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும்படி செய்துவிட்டா னாக்கும்."

"அடிக்கடி தோவை 'அசடு' 'அசடு' என்று சொல்லிவிடுவானே, அதைத் தவிர மூகத்திலெயே 'சமர்த்து' என்று எழுதி ஒட்டியிருக்கிறதே! எது வரல்க்குப் படித்திருக்கிறான்?"

"படிக்கிறதிலே தோ சமர்த்துத் தான், சூரியா! பன்னிக்கூடத்தில் எப் போதும் முதல் மார்க்குத்தான். ஒரு தடவை காதால் கேட்ட பாட்டை அப்படியே பாடிவிடுவான்! இந்தப் பக்கங்களில் எட்டாவது என்று சொல் கிறார்களே. அது வரல்க்குப் படித்திருக்கிறது. இங்கிலிஷ் தன்னுடைய தெரியும்."

கதை சொல்வதில் சொல்லுதல் இன்றைக் கெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உலகத் தெரியாத பெண்ணுவிருக்கிறாள்! யாரிடம் எப்படி நடந்து கொள்வது என்று தெரியவில்லை. இந்த வருஷம் வலிதாவின் கல்யாணத்தோடு சேர்த்துச் சீதாவுக்கும் நடத்தி விட்டால் என் மனத்துக்கு நிம்மதியா யிருக்கும்.."

மேற்படி சம்பாஷணையின் நடுவில் சூரியாவுக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அதாவது அத்தகைய சீதாவைத் தனக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் போயிருக்கிறது; அதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் வரகீசப் பற்றிய பேச்சை எடுத்திருக்கிறான் என்று நினைத்தான். ஆனாலும் தன்னுடைய கௌரவத்தை விட்டுக் கொடுத்துவிட்டுக் கூடாது என்று எண்ணினான். அத்தனை அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பட்டவர்த்தனமரகக் கேட்ட பிறகு கொஞ்சம் 'பிசு' பண்ணிக் கொண்டு அவரை மனதாகத் தன்னுடைய சம்மதத்தைத் தெகியப் படுத்துவது என்று தீர்மானித்தான்.

எனவே, சிறிது அடைசியாகவந்துடன், "இங்கே என்ன அப்படி ஒத்தியான வரன் கிடைத்துவிடப் போகிறது. அத்தனை! பம்பாயில் இவ்வளவு வரனா? அங்கேயே பார்க்கக் கூடாதா?" என்றான்.

"பம்பாயில் வரன் இருக்கலாம். சூரியா! ஆனால் சீதாவை இந்தப் பக்கத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் எண்ணம், நம்முடைய குடும்பத்தில் நான் ஒத்தி பம்பாயில் வாழ்க் ளைப்பட்டது போதும் என்று இருக்கிறது. மறுபடியும் தீ தேவப்பட்டதைத் துக்குத் திரும்பிப் போனதும் அத்தவக்கிவாத்துப் எப்பனின் ஜாதகம் வாங்கி அனுப்புகிறாயா, சூரியா? அத்தப் எப்பன் பெயர் என்ன?"

"அவன் பெயர் பட்டாபிராமன், அத்தனை! எப்பன் கேட்டிருக்காரன்தான்; பி. ஏ. படிக்கிறான். ஆனால் சொத்து அதிகம் கிடையாது. ஒரு வீடு இருக்கிறது; அதன் பெரிசு கடன். இந்த நிலட்சனத்துக்கு ஏராளமான வரதட்சினை வரவேண்டும் என்று அவன் அப்பாவும் அம்மாவும் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டாபிராமனிடம் சிலாக்கியமான வரங்கள் இருக்கின்றன. நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் அவசரப்பட வேண்டாம்" என்றான் சூரியா.

"எவ்வளவோ பெரிய வரங்கள் இருக்கலாம்! ஆனால் நமக்குச் சரியாக வரவேண்டாமா. சூரியா? இந்த தானில்

பிண்டாக்ஷப் பெற்றவர்கள் எல்லாரும் உண்டான மூலக் கொண்டுதான் வரதட்சினை கேட்கிறார்கள். நாளைக்கு உனக்குத்தான் கல்யாணப் பேச்சு வகுவிதது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அன்னையும் மன்னியும் பத்தாவிரம் ரூபாய்க்குக் குறைத்து வரதட்சினை வாங்குவார்களா?"

வரதட்சினை வாங்குவதைப் பற்றி ஒரு பெரிய கண்டனப் பிரச்சுக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று சூரியா எண்ணினான். கல்யாண விஷயத்தில் தன்னுடைய தீர்மானமான கொள்கையை வெளியிடவும் சத்தேசித்தான். ஆனால் அத்தகுள் அத்தகைய மூடபாவம் மாறுவதைக் கவனித்தான். ராஜம்மானின் முகத்தில் பிழை அறியுறி தோன்றியது. "சூரியா! இது என்ன ஓசை!" என்று கேட்டான்.

"ஓசையா? என்ன ஓசை? எவக்கு ஓசை ஒன்றும் கேட்கவில்லையே!" என்றான் சூரியா.

"கவனித்துக் கேள், சூரியா! எழுத்திரத்தின் அங் ஓசை மாதிரி சத்தம் கேட்கவில்லையா?"

சூரியானின் காதிலும் அப்போது அந்த ஓசை கேட்டது. பங்குளாவுக்கு வெளியில் எட்டிய பார்த்தான். சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு வித்தாரமான சவுக்கு மரத் தோப்புக் காணப்பட்டது. இங் வேளிக்காவத்தில் இனிவ தென்றல் அத்தத் தோப்பில் பிரவேசித்து நெருங்கிய சவுக்கு மரத் கிளைகளின் வழியாக துறைத்து சென்றபோது உண்டான சத்தத்தான் அப்படிச் சமுத்திரத்தின் அலைஓசை போன்ற பிரமைமையை உண்டாக்கியது.

இதைத் தெரித்து கொண்ட சூரியா "அத்தனை! அலையும் இல்லை; ஓசையும் இல்லை! அதோ அத்தச் சவுக்குத் தோப்பில் கிளைகள் காதில் அலைவதுதான் அங் ஓசை போன்ற சத்தத்தை உண்டாக்குகிறது!" என்றான்.

அது உண்மையென்று தெரித்து கொண்ட பிற்பாடு ராஜம்மானின் முகம் சிறிது தெளிவடைந்தது.

"இருத்தாலும், அத்தனை! நீ என்னத்துக்காக அங்வளவு பயமடைந்தாய்? அங் ஓசையாயிருந்தாய்தான் என்ன?" என்று சூரியா கேட்டான்.

"என் மனது இப்போது ரொம்பவும் கலங்கிப் போயிருக்கிறது. இன்னொரு சமயம் சொல்லுகிறேன்!" என்றான் ராஜம்மான்.

சற்றுத் தூரத்திலிருந்து, "பாம், பாம்" என்று மோட்டார்கள் கொம்பின் சத்தம் கேட்டது. (தொடரும்)

FANATICS!

பீகன் விசிறியை ஒருமுறை
உபயோகித்த பின் வேறெத்த விசிறியைப்
பற்றி நினைக்கக்கூட மாட்டீர்கள்

ஆரத்திமம், திசுநீதும் இளைப்பற்ற கேள்
வித்தீயை திறப்பு அம்சங்களை பாருங்கள்:

- புதிய, அழகான, சீரான உருவம்
- உச்ச வேகத்திலும், ஒளியின்மீது,
தடைவிடாத ஒட்டம்
- அதிக டப்ட் காற்று வீச்சு தரும் அளம்பு
- வேகத்திலான பிராண்டுகள் தெரியுமேல்
- குறைந்த பின் செலவு
- ஒரு ஆண்டு உத்தரவாதம்; தேவைப்படும்
பொது விநியோகத்தில் செலவு
- 1200 கிசி (48") அளவில் கிடைக்கிறது;
விநியோகப்பே, 900 கிசி (36"),
தான் மற்ற அளவுகளிலும் கிடைக்கும்.

"அற்புதம்" எனக்கூறுவீர்கள்
நிங்கள். அதை நாய்கள் "பீகன்"
என அழைக்கிறோம்.

உங்கள் தம்பிகளாகக் குழியின்மை

மென் & கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.

13/15, எட்வர்டு ரீட் ரோடு, சென்னை-1.

தமிழ்நாட்டில் கிளைகள்: கோயம்புத்தூர், திருச்சி.

FOCUS.BC.424(b)TAM

குழந்தைப் புத்தகங்கள்

அரசர் புயலி வந்தார், அகரது அலங்கார அடைகளையும் தலைப்பாளைகளையும் கண்டது ஓர் எலி. 'அலகரைப் போய் சட்டையையும் தலைப்பாளையும் காலணியும் அணித்தால் நானும் தான் கம்பீரமாக இருப்பேன்' என்று அது எண்ணியது. அது மட்டுமா? தகரத்து விளாபாரசிகளை யெல்லாம் மிரட்டி ஆடையணி வாங்கி அணித்து 'அலங்கரித்துக் கொண்டு அரசர் எகப்பகுப் போய் ராஜாவையே மிரட்டியது. 'செங்காத்தத்தை எனக்கு ஒழித்துவிடு. இயலாவிட்டால், பெரிய எலி, சின்ன எலி, அப்பா எலி, அம்மா எலி, தாத்தா எலி, வானிப் எலிகளை யெல்லாம் அழைத்து வந்து உன் ராஜ்யத்தை முற்றும் கவியீடச் செய்கிறேன்' என்றது. அரசர் சிரித்துக் கொண்டே "போகாய் உன் பொந்து உய் உதுக்குப் போ!" என்று புத்தி சொன்னார். ஆனால் எலி ராஜா அளதக் கெட்ட விக்கி. அப்படியுள்ள என்ன நடந்தது?

கதையைப் படிக்கும்போது நுட்ப நயங்களை தெரிந்து விட்டுப் போகிறது. அது இருக்கட்டும். எத்தனை குகிரமான கதை! எவ்வளவு முக்கியமான விஷயத்தைக் குழந்தைகளுக்குக் கதை ரூபத்தில் அழகாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது?

இப்படி இனிக்கும் கதைகளைப் பதினாறே பக்கங்களில் எண்ணப் பதிலும் வண்ண வண்ணப் படங்களுடன் கூடக் குட்டிக்கொண்ட சின்ன குழந்தைப் புத்தகமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பம்பாயைச் சேர்ந்த ரத்ன பாரதி நிறுவனத்தார். இவ் 'சுண்டைப் புத்தகங்கள்' நம் நாட்டுக் கலாசாரத்துக்கு ஏற்றதாகவும் அமைப்பிலும் தயாரிப்பிலும் அச்சிட்டுள்ள முறையிலும், மேல் நாட்டுக் குழந்தைப் புத்தகங்களுக்கு இணையானதாகவும் உள்ளன.

என்ன அழகான சித்திரங்கள், எத்தனைவிதமான வர்ணங்கள். கதைகளைப் படிக்கும்போது சித்திரங்களே கதைகள் சொல்லிவிடுகின்றன. தாக்கு நாடோடிக் கதைகளுக்கான தாக்கு புத்தகங்களிலும் சித்திரங்கள் வெளியாக வரையப்பட்டிருந்தாலும் அவை புதிய பாணியில் குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் ஒட்டுப் படமாகப் பதியும் வகையில் அழகுற அமைந்திருக்கின்றன.

ஐந்திலிருந்து எட்டு வயது வரையில் உள்ள பாலகளுக்காக... ஆறு புத்தகங்களும் ஏழிலிருந்து பத்து வயதுக் குழந்தைகளுக்கான இரண்டு புத்தகங்களும் பிராணிகள் உயிர்களைப் பற்றி அவைகளின் வாழ்க்கை முறை, வளர்ப்பு, உபயோகம், 'பழக்க வழக்கம்' இவையகி விளக்குவதாக மொத்தம் எட்டு புத்தகங்களும் இதே நிறுவனம் வெளியிட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தடையில், குழந்தைகள் தாங்களே சிரமமின்றிப் படித்துத் தவறுக்கின்றன.

கதைகள் தாங்களே சிரமமின்றிப் படித்து அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தேவையான தவறுக்கின்ற முறைப்படி கொடுத்திருக்கிறது.

குழந்தைகள் இந்தப் புத்தகங்களைப் புனைதலைப் போல் போற்றிப் பாதுகாப்பார்கள் என்பது நிச்சயம்.

'இந்திய நூல்கள்' என்ற வரிசையில் பதினாறிலிருந்து பத்தொன்பது வயது வரையுள்ளவர்களுக்கென்று இரண்டு அற்புதமான புத்தகங்களைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். கங்கை, யமுனை என்பித அப்பிரண்டை புத்தகங்களும்.

'நாஸ்தார்க் கங்கை... நாஸ்தார்க் யமுனை' என்ற கங்கையும் யமுனையும் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்து ஆறு ஓடிக் கடலடைவது கதைகளைத் தாம் எத்தனை அழகாகச் சொல்லுகின்றன? இவ்விரு நூல்கள் கையிலும் செழித்த நாகரிகங்கள், எழுத்து அறிந்த சான்றாறு வங்கன், வளர்ந்த நகரங்கள், வரலும் மக்கள், தொழிற்ப அறிஞர்கள், பெரி போர்கள், - சமயங்கள், காவத்தை வென்று

நிற்கும் கட்டடங்கள் என்று கதை கதைமாக, படிக்க ஆரம்பித்தால் பாதிவீல் சிழி வைக்க மனம் வராதுபடி அத்தனை விதங்களிலும் வெகுவாக, எழுதப்பட்டுள்ள குழந்தை இலக்கியங்கள் இவை. அவைகளுக்கு ஏற்ற அற்புத ஒவியங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ரத்ன பாரதி நிறுவனத்தினர் 1943 - முதலே அறிவு நூல்களைச் செலுக்கலாளுர்கள். ஏராளமான புத்தகங்கள் புனைப்பட்டவர்களை ஒரு நூல்கள் கருவாயிற்று. ஆராய்ச்சி செய்யவும் அறிவாளிகள், எழுத்தாளர்கள், சித்திரக்காரர்களாக கொண்டுதொகு குழுவை அமைக்கப்பட்டது. ஏராளமான தகவல்களிலிருந்தும் ஆராய்ச்சி நூல்களிலிருந்தும் தரமான கையெழுத்துப் பிரதிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் இதைப் பெற்றோர், குழந்தைகள், பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் பார்வைக்கு அனுப்பி அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை அறிவிக்கிறார்கள். அதன்படி தக்க மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பிறகுதான் புத்தகம் அச்சுக்குப் போகிறது.

இப்படி ஒவ்வொரு நிலையிலும் அதன் தரத்தை உயர்த்தப் பாடுபடுவதிலேய்தான் ரத்ன பாரதிப் புத்தகங்கள் ரத்தினங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

இந்தப் புத்தகங்களை இப்போது ஆங்கிலத்தில்தான் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் இவையகி வெளியிடும் திட்டமும் இவர்களுக்கு உண்டாம். மேற்கூறிய புத்தகங்களுக்கு விவர விவரப் பட்டியல் கீழ்ப்பாடு கிடைக்கும்படி:

Ratnamnath, New House, 5th Floor, 10th Cross, N. S. Road, Bombay - 1.

6. தாற்காலிக விதேயை !

அனாதையின் கிரகங்கள் பம்பரக் கயிற்றின் மீதாக விளையாடியதானது— அமிர்தவிங்கத்தின் எண்ணங்களைப் பின் தொடர்க்கிக் கொண்டு சென்றது. ஏறக் குறைய இதேபோன்ற ஒரு கயிற்றுதான் அன்று அவன் கரத்திலும் விளையாடியது. ஆனால் டாக்டர் குறையாவுக்கு அது விளையாடவல்லவோ முடிந்தது!

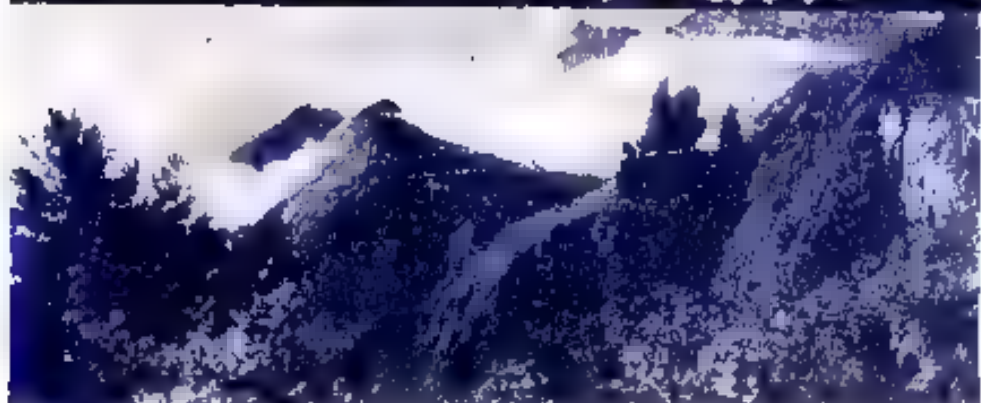
வழக்கம்போல்தான் அன்றும் அவன் டாக்டர் குறையா வாங்கிக் கொடுத்த பைராமா ஜிப்பாஸை அணிந்து அவருடைய மனநோய் மருத்துவ மனைக்கு வந்தான். சாதாரண உடையில் போலீஸார் இருவர் காவலாக அவன் பின்னோடு சதா இருந்தனர். போதாததற்கு அவர்களில் ஒருவன் ஓகத்துப் பாக்கி ஒன்றை மறைலாக வைத்துக் கொண்டிருந்தான். முன் தடவைகளைப் போலவே இன்றும் காவல் அளையில் இருந்த ரிஸ்பான்ஸிவ் அழகி அவர்களைப் பார்த்துப் புன்முறுவல் புத்தான். அமரச் சொல்லி விட்டு 'ரிடர்ஸ் டைஜஸ்ட்' பத்திரிகையில் ஆழ்ந்தான். அந்த வரவேற்பு அளையில் இரு போலீஸாருக்கும் மத்தியில்தான் அவன் உட்கார்ந்து காத்திருந்தான். டாக்டருடன் இருந்த ஒரு நோயாளி வெளிவந்ததும் ரிஸ்பான்ஸிவ் அந்த நோயாளியிடம் பணம் வாங்குவதில் கருத்துச் சேதத்தியபடியே ஸாரநாதனுக்கு ஜாடை காட்டினான். உள்பே செல்ல இவ்விதம் அனுமதி கிடைத்ததும் வடக்கம் போவவே போலீஸார் இருந்த இடத்திலேயே இருக்க, ஸாரநாதன் மட்டும் டாக்டரின் தனி அறைக்குள் நுழைந்து கதவைச் சாத்தினான். வழக்கத்திலிருந்து மாறுபட்டு எதுவும் நடந்துவிடவில்லை — ஒரே ஒரு விஷயம் தவிர!

ஸாரநாதன் சென்ற தடவை டாக்டரைப் பார்க்க வந்தபோது தெருவில் ஒரு 'ஸேஸ்பீடி பின்' லைக் கண்டிருந்தான். அதை அவன் தன் சட்டையில் குத்திக் கொள்வதைப் போலீஸாரும் பார்த்தார்கள். ஆனால் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. 'ஹெக்கு! சாரையில் கிடக்கும் அற்பப் பொருளைக் கூடப் பொறுக்கிக் கொள்கிறது' என்று நினைத்தாரானோ, அல்லது 'ஒரு ஸேஸ்பீடி பின்னூல் என்ன துன்பத்தை யாருக்கு

சைக்கோ ஸாரநாதன்

கீ.ராஜேந்திரன்

இவன் விடைகேட்டுவிடப் போகிறான்? என்று அவர் சிவப்படுத்தினார்களோ, தெரியாது. ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இம்முறை டாக்டரை ஸாரந்தாத்ஸ் பார்க்க வந்தபோது அவன் அணிந்திருந்த ஃபுரோமா தழுவுமயம் இடுப்பில் நித்த உதவிவது அந்த ஸேக்ஸ்பிஸ்தான்! ஃபுரோமாவில் இருந்த கணமான தாடா தனிவே உருவி எடுக்கப்பட்டு அவருக்கு நன்கு நுறுக்கேற்றப்பட்டுத் தடிமனான ஒரு கயிற்று உருமாறி இடுப்பில் இவையாகச் சற்றிக் கப்பப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சருக்கு முடியை ஸாரந்தாத்ஸ் கரத்தின் ஒரு தொடியிலே அவிழ்த்துவிட முடியும். அடுத்துக் கைவின் ஒரு விச்சிலே அந்தக் கயிறு அவன் கிரங்குகளினுடே தெனிய முடியும். மூன்றாவது வினாடியில் அது ஒரு கழுத்தைச் சுற்றி வளைத்து இறுக முடியும்! சிதைச்சாலைகளில் கழித்த நாட்களில் ஸாரந்தாத்ஸின் பலவினமான மனத்தினுள்ளே மறுபடியும் கொலை வெறி படிப்படியாக அதிர்ந்ததுக் குறுகிக் குறைந்து அவனைத் தினை அடித்துக் கொண்டிருந்

தது. அதற்கு இன்று விடுதலை கிடைக்கப்போகிறது என்று நினைக்கும்போதே அவன் மனம் ஓரளவு இவையாகிவிட்டது. தேற்றுவாரையில் மன உளைச்சல் காரணமாக அவன் கைகள் பரபரத்துக் கொண்டிருந்தன: உடல் முறுக்கேறி இருந்தது. இப்போது உடல் தளர்த்தது - இதோ உணர்ச்சிக் குவியல் சரிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படப் போகிறது என்ற எண்ணத்தில். அப்பா! கொந்தளிப்பு அடங்கப் போகிறது என்று எதிர்பார்க்கும்போதே இத்தனை திம்மறி பெற முடியும் என்றால் அந்தச் சந்தர்ப்பம் சரியான விதமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு அனை உடைத்து வெள்ளம் பவனியேறி விட்டால் எத்தனை சாத்தி கிடைக்கும்! அந்த ஒரு தவிப்பு மிக்க இன்பத்தை அதுபவிக்க அவன் அவசரப்பட்டான். டாக்டர் கேட்டுக் கொண்டதற்கு மூன்பாகவே அவன் சாய்மானப் படுக்கையில் உடலை நீட்டிக் கல்கனை முடிஞன். திப்பாவின் ஒரு கையை உயர்த்தி ஊசி போடும் இடத்தை அம்மனையாக் கிஞன். ஊசி பட்டதமே ஒலியைப்

பீச்சம் கிராமலிபோல் லீகார்டு போல் இலாஸும் கருக்கென் ஊலி துலுத்ததும் மனமளலென்று பேசத் தொடங்கி விட்டான்.

வழக்கத்தை விட அவன் வெகு உற்சாகமாகக் காணப்பட்டது டாக்டர் குதாவுக்கு ஆச்சர்யம் அளித்தது. சாதாரணமாக அவனைப் பேச வைப்பது என்பது அவ்வளவு கவனமாய் இருந்து, பேசினாலும் தடங்கல்கள் இடர்ப்பாடுகள் இன்றி வார்த்தைகள் வளர்ந்ததில்லை. தயக்கம், மூட்டுக் கட்டை, நினைதல்! சோடா பாட்டிலி லுள் அழுக்கி வைக்கப்பட்ட வாயுவாக எண்ணங்கள் தேங்கும். இன்று மூடி

திறக்கப்பட்டதுபோல் நினைவுகள் கொப்பளித்தன. தமது சிஷிங்ஸ்முறை பான் அளிக்கத் தொடங்கி விட்டதென அவர் இலுமாந்து பொனார்.

டாக்டர் குதா மேலையருகே போய்க் காவித், 'பேடு'ம் பென்சிலும் எடுத்து வந்து அவன் அருகே இருந்த வசதி மிக்க நாற்காலியில் அமரும்வரைகூட அவன் காதற்குக்கலில்லை. பல காட்சி களை விவரிக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

இருமென்று அவருக்கு அவன் உள் ளம் வெட்ட வெளிச்சமாகி விட்டது போல் தோன்றியது. அதன் ஏக்கங்களை யும் கிரக்தினையும் புரிந்து கொள்வது சாத்தியம்தான் எனப் பட்டது. அம்

மனத்தின் ஆசைகளும் அடிமைத்தனங்
களும் எனையோ பற்றிக்கொள்ள
முயன்ற அதன் வீரமும், அந்த
எதுவோ வழக்கி விட்டு விட்டே
தடுமாறிய மனத்தின் அவல நிலையும்
அவருக்கு அர்த்தமாயின.

தம்மிடம் கிசிக்சைக்கு வந்துள்ள
இந்த நோயாளியிடம் அவருக்குப்
பச்சரத்தாபம் பொங்கியது. அதே சம
யம் வெற்றிக் களிப்பிலும் அவர்
ஆழ்ந்து போனார். தகர்க்க முடியாதது
என நேற்றுவுரை அவர் கருதிய மனக்
கோட்டை இன்று தனது வாயில் கதவு
சிறி அவலத் திறந்து வைத்துக்கொண்டு
அவரை வரவேற்றது. இவ்விதம் அது
சரணடைந்து விட்டிருந்த சன்னை
சென்று ஆராய்வதும் அதனைத் திறம்
பட ஆள்வதும் எவிகேயவல்லவா?

அவன் உள்ளத்தினுள்ளே புழுதி
படித்து அழுக்கேறி அழுத்திக்கொண்
டிருந்த பல காட்சிகள் இன்று நுடைக்
கப்பெற்றுப் பளிச் பளிச்சென்று ஒன்றன்
பின் ஒன்றாய் அவர் கண்ணினரோ விசிந்
தன. குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளக்கூட
மறத்து டாக்டர் குறா அவற்றைப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

காட்சி 1: சிறுவன் தா எயக்
கொடுக்கிறான். லாரி அணைத்திருக்கும்
அவன் முத்த மனது பொழிபத் தயா
ராகிறான். அவன் சிரம் அவன் கழுத்தில்
ஒண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக்
கழுத்து...! அது பளிங்கு - அண்ணம் -
பால் - சங்கு! இவையெல்லாம்
கொருந்தும்; எதுவுமே பொருத்தாது!
கருதியானதுதான். ஆனால் சத்த
தாளங்கள் பகைமையாக ஓடுவது தெரி
யும்! ராஜ கம்பீரம் - பெண்ணையின்
நளினம்! மென்மை...! ஆ! மென்மை!
பஞ்சு, நுரை, வசந்தம்! இத்தகைய
ஒரு கழுத்தில் அவன் விடும் மூக்க கருண்
டெழுந்த மீண்டும் அவன் கண்ணத்
தையே தாக்கும்போது ஏற்படுகிற
அலாதி இன்பத்தில் அவன் கண்கள்
கிரங்குகின்றன.

காட்சி 2: சுப்பன் இப்போது
கொஞ்சம் வளர்ந்திருக்கிறான். ஆயின்
இன்னும் அம்மா சொல்லமாகவே இருக்
கிறான். அவன் தாய் முன்னிலும் அழகா
யிருக்கிறான். எடுப்பான மேனி, எழில்
கொஞ்சம் வதனம். ஒப்பீட்டுப் பரக்கக்
வேண்டுமானால் உர்லுயர் ஆண்ட்
ரஸ்ஸை அழைக்க வேண்டும், அவ்வது
குறைந்தபட்சம் வானியூயாவது வர
வேண்டும்! வானியூ பிதாவென்றால்
காளிநாஸனாகத் தருக்கக் வேண்டும்.
ஆயினும் என்ன. உடலின் பருப்பை
அவையவங்களின் அழகுதான் ஒன்றுகட்டி
ஒரு மொத்தமாக வைத்ததானும் அது

அந்தக் கழுத்தின் அழகுக்கு முன்னும்
தங்குனிய வேண்டியதுதான்!

இக்காட்சியில் கவிஞர் கழுத்தின் பல
தொற்றுகள் தெரிகின்றன. மாயின் கை
கழுத்தைச் சுற்றி வளைக்கிறது; அவன்
அதரங்கள் கழுத்தை முத்த மிடுகின்
றன்; கண்ணக் கழுத்தில் புனதந்து இரு
கைத் தருவித்துக்கொள்கின்றன; அவன்
உடலை கழுத்திலிருந்து தொங்குகிறது;
வீரங்கள் கழுத்தை வகுடுகின்றன. கழு
கிழப்பு, சிமிர்ப்பு, கிளப்பு! கழுத்தின்
வேண்மைமையப் பளிச்சென்று எடுத்துக்
காட்டுகிறது மூன்று சரத்தில் ஒரு கரு
மணி மாலை. தாவிச் சரது தனிவே
தொங்குகிறது. தன்மூயத் தன்மூய.

டெலிஃபோன் மணி அடித்தது.

"ஸாரநாதனுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம்
முடிந்து விட்டது. அடுத்த ஆராய்
வத்து காத்திருக்கிறார்."

ரீஸ்பன்ஸில்பிடிசன் குரல் கேட்டதும்
எரிந்து விழுந்தார் டாக்டர் குறா.
"எத்தத் தலைப்பொகிற ஸாரணமானது
என்றிகத் தொந்தரவு செய்யாதே! காத்தி
ருக்க முடியாதென்றால் திருப்பி
அனுப்பு அவன்!"

ரீஸ்பன்ஸில்பிடிசுக்கு இது புது அனு
பவம். கோபத்துடன் அவன் டெலி
போனை வைத்துவிட்டு, அடி உதட்டை
மென்றுகொண்டே உட்கார்ந்திருக்கும்
ஒரு மாஜி தடிகரை - அடுத்து உன்னை
செல்ல வேண்டிய நோயாளிகள் -
வெறுப்புடன் பார்த்தான். "நீங்கள்
சுற்றி நேரம் காத்திருக்கத்தான் வேண்
டும்" என்று கூறிவிட்டு மீண்டும்
'ரீடர்ஸ் கடைதலுடி'ல் ஆழ்ந்துபோனான்.

டெலிஃபோனை வைத்து விட்டு
நிமிர்ந்தபோது, ஸாரநாதன் அறையி
னுள் உலர்வ ஆரம்பித்து விட்டதைக்
கண்டார் டாக்டர் குறா. நல்லவேளை,
இந்த டெலிஃபோன் இடைபுறியால்
அவன் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டிருக்கிறான்.
நடமாட ஆரம்பித்திருந்த போதிலும்
தா அசைந்து கொண்டேதான் இருத்
தது. அவன் நித்தனை ஒட்டத்தைக்
கனிக்காமல், ஒசைப்படுத்தாமல் அமர்ந்
தார் டாக்டர் குறா. செலிப்புவன் கன்
மேலும் கூர்மைவாயின. படுத்தபடி
பேசுவதை விட தடத்தபடி பேசுவது
அவனுக்கு எளிதாயிருக்குமானால் அவ்
வாதே செய்யட்டும். ஆனால் ஸா
போட்டிருப்பதால் ஒருவேளை அவன்
கொஞ்சம் நினைதடுமாறலாம். அச்சம
யம் பாய்ந்து சென்று காங்கிப் பிடித்துக்
கொண்டத் தவராயிருந்தால் போதும்.

காட்சி 3: சிறுவனுடைய கேசத்
தைப் பிடித்து. இழுத்துத் தாயிட

மிகுத்து அவனைக் கிழிப்பது போல் பிரித்துப் போடுகிறது ஒரு மூரடன். அவனைப் பார்த்தால் பத்தாண்டுகள் சிவந்த கழித்துவிட்டு வந்தவனைப்போல் தோன்றுகிறது. சிவந்த கிழிகள், சிக்கெழிய தலை, நெற்றியுடு, நுரை தங்கும் வாய்! ஒவியம் மணக்குமா என்ன? பின்னர் எங்கிருந்து இந்தச் சாராய வாடை வீசுகிறது? "வயசு பன்னிரண்டாடு தது: இன்னும் அம்மா கிட்டே என்னடா கொஞ்சம்?" என்று கேட்கும் பாலகை அந்த மூரடன் முகத்தில் தெரிவித்தது. "அதற்குக் காரணம், தசைப் பன் என்ற ஸ்தானத்தில் வைத்து அச்சிறுவன் மரித்துப் போற்ற வேண்டிய ஒருவன் பத்து வருஷங்க ளாய்க் குடும்பத்தை விட்டுப் பிரித்து சிவந்த தண்டனைவை அனுப்பித்து வருவதுதான்" என்று அந்த மூரடனுக்கு எடுத்துச் சொல்ல அங்கே யாரும் இல்லை. தொலாக உரித்து அளந்தரு வெளியே வீசப் பட்ட சிறுவன் மிரண்டு மிழியுடன் தரையில் கிடந்து தடுங்குகிருன்.

காட்சி 6: காத்தப்பட்டிருக்கும் கைவர்க்கு வெளியே சிறுவன் ஏக்கத்தோடும் கொபத்தோடும் காத்திருக்கிறான். தனக்கே, தன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே இந்தான் வரை உரிபவளாய் இருந்த அம்மானை அந்த மூரடன் அளந்தருள்ளே அடிப்பதும் கேட்கிறது. அனைப்பதும் புரிகிறது. மார்கழி மாதத்துக் கோவத்தின் மெய் மாட்டுச் சாணம் விழுந்தாற்போல் இத்தக் கபுவன் ஏன் என் அம்மானை இப்படி அலிங்கப்படுத்துகிறான்? அம்மானை மீண்டும் எப்போ பார்ப்போம்? அவனிடம் தஞ்சம் புகுத்து விடும் அழுது, கண்ணிரால் அவன் கழுத்தை நீராட்டிப் புனிதப் படுத்த வேண்டுமே!...

அக்லா

சிடிவதம்
கீறுமயல்ல,
கிடக்கம் பக்க
மகனதயுமல்ல;
சில்நாமடர்ச்
சிழியுமல்ல

அவள்

வந்ததே
கிடுகிலக்த
கீர்ப்போர் புரிந்த
முந்த வாலினி
பலிடையச்
சேர்ந்தவன்.

அள்ளு
அக்லா!

கந்தர்
கொல்
கதை

கல்கி

எண் 16

கிணர் மலரில் கீரம்பம்

அன்னத்தின் மேன்னழகு மின்னிடும் உங்கள் முகத்தில்...

மென்னுமினாய பொலியும் போலிமி புடவைகள், ருத்தெட்டுகள், கண்ணாடிகள்
சத்தாரண மற்றும் சிசினடுகள் - போலிமி புடவைகள் - பொன்னாமைகளிலும்
சீர் வரிசைகள், மலிமயத்தின் உடுப்புத் துணிகள் - ஆடைகளையும்
பெருங்குழந்தை போலிமின் கைவரிசை.

தி பாம்பே ஸ்டிக் மில்ஸ் லிட்.,

இண்டஸ்ட்ரீயல் எஸ்டேட், ஆல்பாசா, புறப்படி-12.

மென்கள் G. I. மிப்பூ, 137, பீமபேசு கார்டன் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-4

மென்கள் ரமணாபாதி D. ஆர், மென்கள் பீரத்தாபாத ராஸ் சிவதேவ, திருவள்ளூர் மாநகர்

11-25, 15, கொத்தேபேட்டை, கிழக்காபாதி-1

மென்கள் குமாரச் K. ஆர், (மென்கள் அனந்ததாண்டி ஏஜன்ஸி)

81, மார்க்கெட் தெரு, குமா. நேலம்-6

மென்கள் K.N. பரபிவாதி, 108, தெரு ஆலனி ஸ்டா வீதி, மதுரை-1

மென்கள் புலகிவாதி பரபிவாதி கார்ப்பொருத்தி, தென்குதா மார்க்கெட், சீக்கெட், பெங்களூர்-2A

சந்தேசதா கார்ப்பொருத்தி, 11, கைலாஸ் மார்க்கெட், சென்னை-3

ஸார் ரதாதனின் மனமண்டபத்தில் ஒலியக் கண்காட்சி ஒன்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் டாக்டர் குதூர. ஒவ்வொரு படத்தை யும் துணுதி ஆராய்ந்தார். ஒவ்வொன்றும் கதைவை வளர்த்தது; அவன் மன நோயைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் அவர் முன்னேற்றம் காணவும் உதவியது.

ஸாரதாதன் டாக்டர் குதூரவுக்குப் பின் புறமாக உலா வந்து கொண்டிருந்தான். இது அல்லவையு சரியல்ல; அவனை நம் கண்ணெதிரே தடமாட விடுவதுதான் நல்லது என்று டாக்டர் குதூரவின் அறிவின் அடிவாரத்தில் தந்தி விட்டி யது போல் ஓர் எண்ண அலை எழுந்தது. ஆனால் ஸாரதாதனின் கதை விரிந்துகொண்டே போகப் போக அந்தக் கதைக் கடலில் இத்த மௌன அலை கவந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் கரைந்து போயிற்று. ஆர்வம் அறிவுக்குத் திரை போட்டது. டாக்டர் குதூர சிறு தவறு செய்து விட்டார்.

பாடல் 5 கதவு திறந்திருக்கிறது முரடன் மகனாய் தூக்கித் தோள் வரை உலாந்தி உத்த ரத்திலிருந்து தோற்கும் அவன் தாளையக் காட்டுகிறான். 'வேண்டாம், வேண்டாம்' என்று சிறுவன் கால்களை உதைத்துக் கொண்டும் கூடத் தகப்பன் கேட்கவில்லை; பவவந்தப் படுத்துகிறான்.

தாயின் கழுத்தில் மகனுடைய பார்வை நிலைக்கிறது. அதில் ஏன் அப்படி நிலை படர்ந் திருக்கிறது? ஏன் ஜீவனற்றுத் தோன்றுகிறது? மனோரஞ்சிதத்தின் மெல்லமையும் கசந்தமும் உடைய அந்தக் கழுத்து இப்படி மரக்கட்டை போல் தோற்றமளிப்பது எதனால்? படுக்கை கையச் சுற்றிக் கட்டும் கயிறு அம்மாவின் கழுத் தைச் சுற்றி வளைக்கக் காரணம் என்ன? அந்தக் கயிறுறின் இறுதிய பிடியிலுள் அம்மா அடிக்கடி, கண்ணிலே ஒற்றிக் கொள்ளும் தாயின் சரடு சிக்கி யிருக்கிறதே! நீண்ட கண்டத்தினைப் பெருமையோடு அவல்கரித்த கருகமணி மாலை அலுந்து போகப் பாதி நெஞ்சிலே உராய்வதும் பாதி தரையில் சிதறிக் கிடப்பதும் ஏன்? தாயின் ஆடைகள் ஏன் இப்படி அவல்கொல மாயுள்ளன? அவன் லிழிகள் ஏன் இப்படிப் பிதுங்கி...ஐயோ! பார்க்கப் பயமா யிருக் கிறதே! வீரிட்டு அவல்கிறான் சிறுவன். அரு வகுப்பும் பயங்கரமும் அடைந்து.

(சினிமாவானால் இந்தக் கட்டத்தில் நிச்சயம் இடியும் மழையும் மின்னலும் தோன்றும் என்று நினைத்தார் டாக்டர் குதூர. ஒரே ஒரு விராடி புன்முறுவல் தோன்றி மறைந்தது அவர் முகத் தில். அடுத்து அந்தச் சோகக் கதையில் அவர் மனம் மிண்டும் வயித்தது.)

அதோ அந்த முரடன் - பெண்டாட்டி யைத் தூக்கிலே போட்டது மல்லாமல் அவன் உத்தரத்திலிருந்து தோங்குவதை மகன் பார்க்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்திய கிராத்கன் - ஏதோ சொல்கிறேன்? என்ன கூறுகிறான்?

'பத்து வருஷங்கள் இவன் எப்படிப் பதவிரதைவாக இருந் திருக்க முடியும்? இத்தனை அழ கான ஒருத்தியை ஊர்க் காலிகள் பத்து வருஷங்களாகச் சும்மா

விட்டு வைத்திருப்பார்களா? இவருக்குச் சொப்பாட்டுக்குத்தான் வேறு என்ன வழி? அதனால்தான்! அதனால்தான்! மகனே, பெண்ணை நம்பாதே, நம்பவே நம்பாதே!

“அடப்பாவி! இப்படி ஓர் அபத்தமான, ஆதாரமற்ற உத்தேசத்துக்காகவா அவளைத் தூக்கிவை தொங்க விட்டாய்? சிறுவன் ஒருவனின் பரிமாணமான மனத்தைப் பேதலிக்கச் செய்தாய்?” டாக்டர் குதார இவ்வாறு கேட்டு முடிவளிக்கிறார்.

அதற்கு மூன்றாம் தம் கருத்தில் ஒரு பாம்பு தெளிவது போல் உணர்ந்தார். அதனைத் தட்டிவிட வந்தனர்தான். அதிலின் உத்தரவுக்குக் கரம் சிறப்படியும் முன்னரே கருத்தில் அந்தப் பாம்பு ஜிப்பெய்ந்து கருண்டு கருங்கி இறுக்கியது. ‘பாம்பல்ல இது! கயிறு! துறையா! மூச்சு முட்டுகிறேன்! உத்தலா! மென்றுதும் கொண்டை எழவில்லையே! தங்கை! வைக்கோ! ஸாரதாதன் தான் கொல்லப் பார்த்திருக்கிறான்! அடீயம்! என்னை விட்டா, விடு!’ உணர்வு நல்லது செய்ய வந்தவன் தான். தான் சொல்வது அவனுக்குக் கேட்கவில்லையே! தவறு. தவறு! என் குரல்தான் எழும்பவில்லை! துறையா, நான் என்ன செய்கேன்? என்னை இரண்டு போகின்றன; மூச்சு முட்டித் திணறுகிறது! ஸாரதாதா! உனது நாய்ப்பத்து மூன்றுவது கொலை இது! அருள் மறக்காதே, நீ என்னை ஜெயிப்பதற்கு மூன்றாம் நான் உன்னைச் செய்து விட்டேன்! நோயுற்ற உன் மனத்துக்குள் புகுந்து பார்த்துவிட்டேன்! உன் மன நோய்க்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து கொண்டேன்! இனி நான் செத்தாலும் வெற்றி என்னுடையதுதான்! வெற்றி! வெற்றி! அது இப்படித்தான் இருண்டு விடக்குமா? இன்ன, மோனம், சூன்யம், சூன்யத்துக்கும்கூட இடமில்லாத ஒரு திணிப்பு.....

ஸாரதாதனின் கரங்கள் தளர்ந்தன. அவனைப் பொறுத்தவரையில் இது உணர்ச்சிக் குவியலின் சரிவு! இன்ன, மீதப்பு, மயக்கத்துக்கும் நினைவுக்கும் இடையே ஓர் ஊக்காட்டம். அமைதி, அளப்பரிய ஆனந்தம், நிர்மலமான நிர்வாண திணிப்பு இப்பத்தின் எய்தல், நெடு மூச்சு, விடுதலை!

தாற்காலிக விடுதலை! மதுபடியும் உணர்ச்சிக் குவியல்கள் பழுப்படியாக உயர்ந்து செஞ்சை அடைத்துத் திக்கு முக்காடப் பண்ணிக் கைகளைப் பரபரக்க வைக்கும் வரை; என்னை ஒரு கயிறு

தைத் தேடி அணியச் செய்யும் வரை அவனுக்கு விடுதலை!

அந்த விடுதலை கற்றுப்படுத்திக் கொள்ள அவன் விடுவிட்டேன்று அந்த அனாதையை ஆராய்ந்தான். அம்மாரியில் அப்பாட்ட டாக்டருடைய ‘வசதி’ ஒன்றை அணிந்து கொண்டான். அவர் மீளாது இழுப்பதறையில் இருந்த மூலா மீரத்துச் சொச்சம் சூப்பாய் பான்ட் பாக்டேட்டியல் எண்ணிப் பாராமலேயே செருகிக் கொண்டான். அவருடைய நுரப்பி மூக்குக் கண்ணாடியையும், தொப்பியையும் அணிந்து அனாதையை விட்டு வெளியேறினான். வரவேற்பு அனாதையில் இருந்தவர்களுக்கு முதுகைக் காட்டியபடி மாடிப் படிக்களி இறங்கி விதியை அடைந்தான்.

ரிஸ்பான்ஸிண்டிஷ் தலை ஸாரதியை மாண ‘ரிடர்ஸ் டைலஸ்ட்’ கட்டுரையை விட்டு மேயில் உயரவில்லை. ஆண் - பெண் உறவு பற்றிய கட்டுரை அது. இந்த ரசக் கட்டுரை ஒன்று அப்பத்திரிகையில் பிரதி மாதமும் நிச்சயம் உண்டு.

மசீப்பியீலிருந்த போலீஸ்காரர்கள், ‘தோயாளி உன்னேயே இருக்க டாக்டர் மட்டும் எங்கே இவ்வளவு அவசரமாகப் போகிறார்?’ என்று ரிசைத்தார்கள். அடுத்த டாக்டராகப் பரிசோதிக்கப்பட்ட விருந்த மாஜி தடக்கர், “டாக்டர் எங்கே டிஸ்பீலிட்டார்? திரும்பி வர நேரமாகுமா?” என்று ரிஸ்பான்ஸிண்டிஷ் கேட்டார், காத்து அதுத்ததொனியில்.

ரிஸ்பான்ஸிண்டிஷ் மூகம் புதிதாகியது. அவன் எழுத்து ஆடைகள் சரி செய்து கொண்டான். கைப்பைலீ விருத்து கண்ணாடியை எடுத்து ஒரு தடவை தன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டான். பின்னர் ஒய்யாரமாய் நடந்து டாக்டரின் அறிக் கதவைத் திறந்து உள்ளே அழைந்தான்.

ஒரிரு விநாடிகள் கழிந்தன. அந்த அறையினுள்ளிருந்து ‘வீல்’ என்ற பீதி திணறிக் பெண் குரல் வெளிப்பட்டது. போலீஸாரில் ஒருவன் பிப்பாறுக்குப் பாய்ந்தான். மற்றொருவன் டாக்டரின் அறக்குள் எட்டிப் பார்த்து விட்டுத் தலைதெறிக்கத் தெருபக்கம் ஓடினான்.

ஆனால் ஸாரதாதனுக்குத் தேவை யான சில விநாடிகள் விடைத்துவிட்டன. அவன் ஒரு டாக்ஸியில் ஏறி வெகுதூரம் போய்விட்டான். அடுத்த சில நிமிடங்களில் டாக்ஸியை அனுப்பி விட்டு அவன் தடைபாதையில் போய்த் தாடி மீசைகளை விற்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு வியாபாரியிடம் பேரம் பேசினான். பின்னர், தனிக் பானி தரிப்பி உடைகளை விற்றும், ஆடம்பரமான தனிக் கடை ஒன்றினுள் அழைந்தான். (தொடரும்)

● அர்ஜுன், ஸ்கிரீன்
மேல் ஒட்டிவந்த கருநி
துடன் மலர்மீதும்
இருந்தாள்.

கல்கி
ஏப்ரல் 16²

இலாகூர் மலர்

● புதிய அம்சங்கள் ● இலாகூர் சமுதாயம் - காலிய சங்கங்களுக்கு தேவிய விஜயம் செய்த அளவளாவி எழுதப்படும் கட்டுரைகள்
● தெரிந்த விஷயங்கள்: தெரியாத கவரம்
● தெரிந்த தெய்வங்கள் ● இன்றையப் பிரச்சனை - திருவாரூர் பேட்டி ● அன்பு அல்லா! - புதிய சந்திரன் தொடர்கதை
● காரம் ஒரு தகவல்களைக் கதை ● இலாகூர் காலியும் இதர பல விஷயங்கள்.

பெணக்கம் செளக்கியமா?

(மயிலாம்பூர் எலக்ட்ரானிக்ஸ் கம்பெனின் உட்கண்டம் நோட்டஸ். மாலி தேரமங்க இரத்தநாய் ஆய்வகம் தனித்தனியே வரவேற்பு விருந்து, மீதியுரை விருந்து, மாராட்டி விருந்து என்று நகல் பெற்றுக் கொண்டிருந்தன. சர்க்காரியாக கார்கள் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தன.)

அங்கு வகுவோரின் கௌகரியத்துக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பெண் ஊரில் இந்துச் சந்திர்ப்பு தீவிரம்.

மீதமம் மட்டி ஜூனிய கிரேபாரிகளான கம்பெனின் கால்கியார் கணம் கணம் மாராட்டிச் சர்க்காரான திரு. ஏ. எஸ். கெங்கட்ராமன் நானு மின்னியுடன் வந்தார். உட்கண்டம் நோட்டஸ் நிதியை, திறம்பட நடத்தியதும் திரு. கிருஷ்ண ராணிய குமாரனியின் மருவாரான திரு. வங்குமிநாராயண ராய் தமது மின்னியுடன் அங்கு வந்திருந்தார்.)

ஸ்ரீமதி ராஜலக்ஷ்மி கெங்கட்ராமன்: ராணி என்னைப்பெற்றுப் அவருடைய கணவர் பிரிபல் கோமகனும் விருத்தியில் கைந்து கொண்ட போட்டோ மாரட்டி கிருக்கிறதே... அந்த விருந்து இங்கேதான் நடந்ததா?

ஸ்ரீமதி உஷா வங்குமிநாராயணராய்: ராணி என்னைப்பெற்றுப் அவருடைய கணவர் பிரிபல் தயாரிக்கும் பொறுப்பை உட்கண்டம்மே கொடுத்தார்கள். அதைப் பெரும் பாக்ஷி மாகக் கருதுகிறேன் நாய்கள். திறப்பான மூன்றாவது விருந்து நயமித்து, மலுண்ட ரோடு ராஜாஜி காராதுக்கு எடுத்துச் சென்றோம். அந்த விருத்தியைப்போது எடுத்த போட்டோதான் இது.

ராஜலக்ஷ்மி: ஒரு திருமண வரவேற்புக்கு இப்பேர் வந்திருந்தப்போது கவனித்தேன். மூய் கிழைக் கொண்டு கூரை மேல்நிதிருக்கும் தறாவில்தான் மயாரட்டி நடத்தது. ரொம்ப விநோதமாக இருந்தது. அது ஏன் அப்படிக்கட்டப்பட்டிருக்கிறது?

உஷா: மூப்பு செங்கோக்குச் சேப் பிரதமர் குயென் காய் வந்திருந்தாரல்லவா? அவருக்கு ஒரு விருந்து கொடுக்க ஏற்பாடாகியது. அந்த

இயலாமை உகரணத்தில் வந்திருக்கிறார்கள்:

ஸ்ரீமதி ராஜலக்ஷ்மி கெங்கட்ராமன்
ஸ்ரீமதி உஷா வங்குமிநாராயண ராய்

திரு. கெங்கட்ராமன் திரு. வங்குமிநாராயணராய்

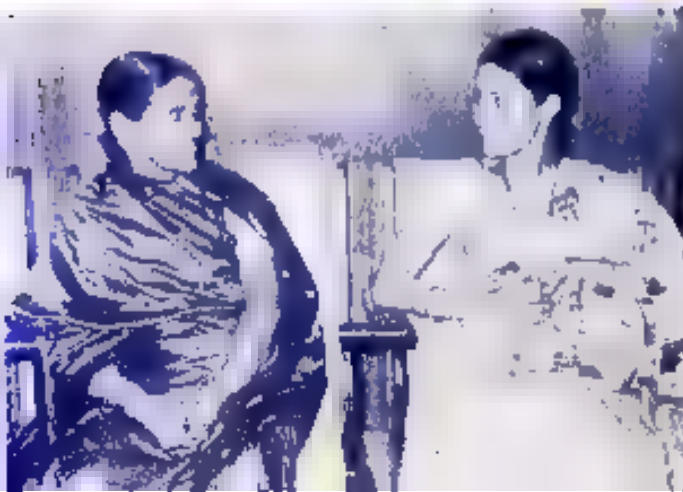
மண்டபம் கட்டி, முடிவும் சம்பவம். முதல் முதலாகச் சேப் பிரதமருக்கு அங்கு விருந்து நடப்பதென ஏற்பாடாகியது. அதனால் சேப் பாணியில் அமைந்திருக்கக் குமே என்று அதை பரிந்து தரலாக அதாவது மூ கிலாய் ஆன அளவாக உருவாக்கியேனும். வெளி நாட்டி விருந்து வகுவோர்க்கு அந்த இடம் மிகவும் பிடிக்கிறது.

உங்கன் துஷுனி கடை ஆரம்பித்து எத்தனை வருஷமாகிடுக்கும்?

ராஜலக்ஷ்மி: என் மாமனார் சம்பூர்ண கால்கியார் 1903ல், அதாவது எழுபது வருஷங்களுக்கு முன்னாலும் ஆரம்பித்தார். உட்கண்டம் நோட்டஸ் கெங்கி விழா கொண்டாடியிருக்குமே?

உஷா: இதை ஆரம்பித்து மூப்பத்தி தான்கு வருஷங்கள் ஆகின்றன. 1903 முதலே புடகைக் கடை நடக்கிறதென்றால் உங்கன் மாமனார், நாமெல்லாம் சொப்பனத்திக்கூட நினைக்க முடியாத அளவுக்குக் குறைந்த நிலையில் மட்டுப் புடகைகள் விற்றிருப்பார்!

திரு. கெங்கட்ராமன்
சந்திர்ப்பு

ராஜா: ஆமாம். கொள்ளும் வாரும் இந்தக் காலத்தில் நம்பத் தான் மாட்டார்கள்! ஒன்பது கெஜம் பட்டுப் புடகை பதினெட்டு ரூபாய்; ஆறு கெஜம் புடகை பன்னிரண்டு ரூபாய் என்று விற்றிருக்கிறது அந்த நாட்களில், ரூபாய்க்குப் பத்துப் படி அரிசி விற்ப காலம்! உங்கன் மாமனாரும் சுய முயற்சியால் மூன்றுக்கு வந்தவந்தானே? அவர் வீட்டு மருமகனாக வந்திருக்கும் நீங்கள் அந்தப் பழைய நாட்களைப் பற்றி நினைப்பதேரித்து கொண்டிருப்பீர்களே?

பள்ளிகள்: சிறுப் பந்தெண்ணம் வாங்குதல்?

மகிமை: எதுக்குப் போய் உங்களுக்கு ருத்ராது "நாந்தரம் அம்பாவுரம்" என்று சொல்லிவிட்டு விட்டு வராமல், சேக்கியார் "பெருமாள்", உங்களுக்கு?

உஷா: ஓ! என் கணவர் அடிக்கடி சொல்வார், அவர் தம்பனார் பட்ட கஷ்டம்தான் பற்றி, தெரிவபுத்தியும், கடுமைமான் உருவியும், பரத்த குணமும், மகனிடம் அன்பும் கொண்டிருந்தால், முன்னுக்கு வந்து விடலாம் என்பதற்கு என் மாமனாரே ஏன் உங்கள் கலையில் வாடிக்கையாளர்களின் பெரும் புண்ணிகள் பவர் இருப்பார்களே?

ராஜா: ஐயிடாபோக கொடுத்தவிடலாம். அத்தனை பிரமுகர்களுடன் தொடர்பு உண்டு. டாக்டர் ராதாநிர்வாணத்து அவர் ஐந்துபதிலாக இருந்தபோது தேவதாசைப் புதுயுகிக்கு விமானம் மூலமாக அனுப்பியிருக்கிறோம். இப்போதும் அவருக்கு எங்கள் கடைபிடித்ததான் வரன் கேஷ்யூசை அனுப்பப்படுகின்றன.

உஷா: ஆமாம். புடவைக் கலையில் வாங்குவதை விட உற்பத்தியாகும் இடங்களுக்கே போய் வாங்கினால் விசை மலியு என்று சிலர் காலுபிரம் போடுகிறார்கள் அங்கே விசை பட்டினத்தைவிட மலிவா என?

ராஜா: விசேஷமாகக் கொல்ல ஐயுடையது. பட்டினத்திலே விடுத்து காலுபிரம் போனும் செலவு எவ்வ? ஐந்தேயேக்கொம் கணக்குப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட ஓரே விசைதான் இருக்கும். கவ்யாணம் போன்ற பெரிய திவ்யர்களிடம்போது திறமைப் புடவைகள் வாங்கினால் உற்பத்தித் தோளத்திலேயே பெறுவது கொஞ்சம் மலிவாக இருக்கலாம். ஆனால் கடைகளில் உள்ள பவதரப்பட்ட புடைசங்கள், உற்பத்தி செய்பவரிடத்தில் இருக்காது. எங்களுக்குக் காலுபிரத்தில் சொந்தத்தில் சிறை வத் தரிசில் இருக்கின்றன... உங்கள் கணவர் வெளி நாடு போய்த் திரும்பி விருக்கினர் இல்லையா?

உஷா: ஆமாம்; என் மாமனார், தாம் வளர்த்த நிறுவனத்தைத் தம் பிள்ளைகள் கட்டிக் காக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனையுடன் இதைவே முழுமூலக்காகக் கவனிக்க வைத்திருக்கிறார். அவரது பிள்ளைகள் அனைவரும் இவ்வ கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில் நோட்டஸ் தொழில் எப்படி நடக்கிறது எனத் தெரிந்துகொள்ள அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஸ்விட்ஜர்லாந்து, ஜெர்மனி, ஹாலந்து ஸ்பெயின் நாடுகளுக்குப் போய் வந்தார் என் கணவர்.

என் மாமனார் வெளிநாடு சென்று திரும்பிய அனுபவத்தில்தான், சென்னையில் முதன் முதல்

சாக, 'புரைஸ் - இன் - ரெக்டாரேன்' கடை ஆரம்பித்தார்... புடவைகளுக்குப் புதிய பெயர்களைத் தீர்மானி சேலுக்குக் குட்டு கொடுத்தார். இதில் உங்களை உங்கள் கிட்டில் காரர் கருத்தாடொசப்பதுண்டா?

ராஜா: உண்டு. அம்மப்போது தானும் பெயர்களை எழுதித் கொடுத்திருக்கிறேன். இக்கூடு நவமான் பெயர்களை வைத்தால் எடுபடுவதில்லை. சிவியாப் படங்களின் பெயர்களை வைத்தால் தான் மனம் ஏற்படுகிறது.

உஷா: நமது பிரதமர் இந்திரா காந்தி, தகவல் ஒளிபரப்பு அமைச்சராக இருக்கையில் உட்கண்டலில் ஒரு விருத்துக்கு வந்திருந்தார். அதற்குச் சென்னை விஜயத்தின் போதே உங்கள் கடைக்கும் அவர் வந்ததாக வங்கு நுரபகம். சரிவா தான் சொல்வது?

ராஜா: ரொம்ப சரி. ப்ரீமதி மஞ்சுபாவிணி தான் அமர்த்து வந்தார். ப்ரீமதி மஞ்சுபாவிணி காவியில் டென்போலில் என் கணவரிடம் பேசி ப்ரீமதி இந்திரா வரப்போவதைத் தெரிவித்தார். மாணியில் கடைமில் அதற்காக விசை ஏற்பாடு செய்து காத்திருந்தோம். சூழித்த தோற்றங்களுக்கு வந்துவிட்டார்.

உஷா: இங்கனும் அவர் வந்திருந்தபோது உடன் இருந்து கவனித்தீர்களா? எவ்வாப் பெண்களையும் போல் புடவைகளை ஆர அமர திராணமாய் பார்த்து 'கெஸ்ட்' பண்ணினாரா?

ராஜா: - அவருக்கு அதற்கு நேரம் ஏது! என் கணவரே சில விசேஷப் புடவைகளை எடுத்துப் போட்டுப் புடவைகளில் சிறப்பு கிளையு ஆங்கவத்தில் எடுத்துக் கொண்டு. 'ரொம்பம் பிரபலமடைந்துள்ள புடவை இது' என்று ஒன்றை வர்ணித்தார். 'எனக்கு இது வேண்டாம். தனித் தன்மைப் பொருத்தியதாக ஏதாவது எடுங்கள்' எனப் பரிசீலிசென்று கொக்கிவிட்டார் இந்திரா. சில நிமிஷங்களில் ஓர் அலாதினை மோத்தரில் ஒரு புடவை வைத் தேர்த்தெடுத்துக் கொண்டு புறப் பட்டார்.

உஷா: நமது இனம் பெண்கள் இந்திரா காந்தியை வண்ணிய் பெருமைப்படுகிறார்கள். ஆனால் தோற்றத்தில் அவரைப் பின்பற்றுகிறார்களா? விடையாது. புடவைகளை விட மேல் நாட்டுப் பாணி உடைகளில் ஆமசை வைத்து மாறிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ராஜா: ஏதோ சில பெண்கள்தான் அப்படி. இதற்கு ஒரு செய்வது போல் மேல் நாட்டின சிறும் சிலர் தம் உடை நாகரிகத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். ஏராளமான மேல் நாட்டினர்கள் எங்கள் கடைக்கும் வங்கத்தர் கிட்டிக்கும் வருகிறார்கள்.

இப்போது இவர்கள் ரெக்டாரேன் பூருத்தியாவே வெளிநாடு புறநிலை தங்கள் கடைகளிலும், கடை நகர்த்தும் ஆன புடவை வங்கிக் கடைத் துக்கு மையு மான கிதம் நோட்டஸ்கு டாக்ஸியில் வந்து இருக்கிறார்கள். நகரமும் போடும் வைத்திருந்தவர். மேல்புது, தியாவும் அணிந்த வெளி நாடு தாரியபுதுக் வந்தனர் இங்கெழு டாக்ஸியில் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்புருத்தியில் மேலது உடையுடது சதுரநேரம். அவர்கள் கணம் மெய்ப்புத் திரு மெய்ப்புரம் தடுபடுகள் விடு திரும்ப விடப்பெற்றுக் கொண்டனர்.]

உரைமடம் தொகுப்பு: ஐ. கவ்யாநாதன்

டேபிள் டென்னிஸ் வீரர் ஜகந்நாத் பிலிப்ஸ் சைக்கிள் உதவியினால் உடல் வளத்தை தெம்புடன் வைத்திருக்கிறார்

டேபிள் டென்னிஸ் பந்தயங்களில்
ஜகந்நாத் மிகத் துடிப்புடன்
விளையாடுகிறார். திருவியானில் தலை
சிறுந்த விளையாட்டு வீரர் ஜகந்நாத்துக்கு
எப்பொழுதும் துடிப்புடன் இருப்பதன்
ஆகசிவம் தெரியும். தினசரி தன பிலிப்ஸ்
சைக்கிளில் வலிமை செய்வதன் மூலம்
அவர் எப்போதும் தெம்புடன் செயல்
படுகிறார். அதில் உதவிதரும் இயல்பு,
உலகப் புகழ்மாய்ந்த பிலிப்ஸ் ஹக்கமின்
வாலிபர்களுக்கு உதவித்தது. வலிமையின்
வளத்து அனுபவமாய் வலிமை செய்வ
வலம்து, காட்டு முட்டான் வலிமையும்
கடுமையாக உதவித்தது.

தடுமாறாமல் உதவித்தது உதவினை எங்கு
கொண்டிருக்கும் எடுத்துச் சொல்லும்.

ஹக்கமின் வாலிபர்கள் உதவித்து
வாங்குவது பிலிப்ஸ் சைக்கிள்.

TSC / Pyl / 2041

பிலிப்ஸ்

இந்தியாவின் தலைப்பேயர்.
புது சைக்கிளில் ஆரம்ப இந்தியா
ஆம்பிளர், கொண்டு.
உதவிதரும் வலிமை இன்னொரு
கொண்டான் ஆரம்ப இந்தியா கிடைத்த
பதிவுபெற்று உதவினை பெறும்.

ஈட்டும் இல்லை, இணையும் இல்லை! முஞ்சுதன்

செய்க்கை மீளம்பாக்கம் வீமான நிலை! ஸ்கூல்க்கில் அளவையின்னறி அங்கு மின்னும் நடை பயின்று கொண்டிருந்த நாள் அந்த அயல் நாட்டு ஆசனம், பாத்திரவுடனேயே, அவர் மன நிம்மதி இழந்து தவிர்க்கிறார் என்பது நல்ல புலப் பட்டது. அவரை அழைத்து, சென்னைப் பேச்சுக் கொடுத்தது, தாமதமடைய பத்திரி ஸ்கூல்க்கில் மொகாரம் ஏதாவது தெரிவிக்க லாம். என்ற உத்தேசத்தின் அந்த அயல் நாட்டிலுள்ள சென்னை நகரில் திருப்பி ஓடுகார்.

"குட் மார்னிங்!"
"குட் மார்னிங்! உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?"

"வேலி நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கும் நீங்கள் உயிர்ப்பாதி பிரதானத்துக்காக வந்திருக்காரா அல்லது பிரதானம் விஷய மாகவா?"

"இரண்டுமே இல்லை.... மன நிம் மதியை நாடித்தான் இங்கே வந்தேன்."
"விவரம் தகதா?"

"இங்கேயே அளவு முற்றிலும் இழந்து விட்டால்வா தனிக்கொடுக்க?"
"அப்படியா? ஏன்?"

"பேச எல்லா ஸ்தலம் இங்கே எங்கேய் போனோத்தவர்கள் விஷயப்பேர் மிக்க மனநிலையுடன் வாங்கிக்க நடத்து வதைப் பார்க்கிறேன். எங்கள் ஊரில்

இப்படி இருக்க முடியவில்லையே என்ற தாயம் ஏற்படுமா, ஏற்படாதா?...அதுதான் காரணம்."

"அப்படி எது உங்களை மிகவும் கவர்த்தது இங்கே?"

"இங்கே முதலாளி - தொழிலாளிக் கிடைசு நிலையும் உறவுதான்!"

"நீஜமாகவா?"

"பேசுவே போய்வா சொல்கிறேன்? எங்கள் ஊரைப் போல அக்கிரமம் வேறு எங்கு நடக்கும்?"

"அக்கிரமமா? கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல் லுங்கள்!"

"பேசுவே... அதற்கு முன்னும் நான் ஒரு மதலாளியே. தொழிலாளியா என்று நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?"

"சொல்லுங்கள்!"

"நான் ஒரு முதலாளி. மொத்தம் ஏழு தொழிற்சாலைகள் நடத்துகிறேன். ஸ்தலமேய் கொஞ்சக்கு வேலை போட்டுக் கொடுத்திருக்க றேன்."

"செலி குட்டி!"

"ஆகையால் பாருங்கள், இதைத் தொழி லாளிகள் அக்கிரமம் கொண்டு கொட்டியிருக்கிறா ன்!"

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?"

"பேசுவே எல்லா ஸ்தலம்... அதற்குப்பேரும் ஒழுங்காக வேலைக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், ஒரு நாளைக்கு வேட்டாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்"

அனுக்கிய எல்லா உண்டா? ஒரு ஸ்தலமாக உண்டா? போராட்டம் உண்டா? உண்ணா விரதம்தான் உண்டா? அதுதான் போராட்டம் என்றும் நானுக்கு நான் மேலும் மோகமாகிக் கொண்டு வரு கிறார்களே!"

"ஏன், என்ன செய்தார்கள்?"

"ஒரு நாளைக்கு இவ்வளவு பொருள்கள் உருபிற் கொடுத்தால் மேலும் என்று ஒர் அளவு வைத்திருக்கிறோம். இவர்கள் எல்லாவைக்கும் அதற்கு மேல் உற்பத்தி செய்து தொகைத்து விடுகிறார்கள்."

"அதனுமெல்லாம் உங்களுக்கு நஷ்டமுதானே?"

"நஷ்டமா? நஷ்டமாகக் கொள்கிறேன்! அவர் களது உற்பத்தி பெருகினால், தொழிற்சாலைகளில் லேபனை அதிகரிக்கிறது; லேபனை அதிகரித்தால் வகுமாவும் உயருகிறது; லாபம் அபரிமிதமாகிறது. அவ்வளவு பணத்தைதான் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்தார்கள்?"

"வருகிற லாபத்தைத் தொழிலாளர்களாக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவதுதானே?"

"நான் தயார்தான். ஆனால் தொழிலாளர்கள் தான் வாங்க மாட்டேன் எங்கிருக்கிறீர்!"

"என்னது!"

"ஆமாம் ஐயா! 'குறிப்பிட்ட ஒரு தொகைக்கு மேல் சலுகை வாங்க கூட வாங்க மாட்டோம். இடைக்கும் வர்பத்தைத் தொழில் அபிவிருத்தியோடு, அல்லது பழைய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதோடு' பூக்காய்க்காய்கள், அப்படிச் செவ்வாது போனால் தொழில்துறை செழிக்காது. வேலை வாய்ப்புப் பெருகாது. எங்கள் பிள்ளைகள் வேலை இல்லாமல் தண்டாடுவார்கள்' எங்கிருக்கீர். இத்துடன் வேறொரு போராட்டமும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்."

"போராட்டமா?"

"ஆமாம். எட்டு மணி நேர 'ஸ்ட்ரிக்'டு மேலே அடிகளாக உழைத்தார்கள். அழக்சத்தை விடச் சற்றுப்பால்ப் பணி புரித்தார்கள். வாராந்தர விடுமுறை நாட்களில் கூட வந்து வேலை செய்கத் தொடங்கினார்கள். விவிய போவவர்கள் எல்லாரும் விவிய 'காங்ரஸ்' செய்து விட்டு வேலைக்கு வந்தார்கள்."

"எவ்வாறு தொழிலாளர்களிடம் இந்தப் போராட்டத்தில் ஒத்துழைத்தார்களா?"

"ஒன்றிவந்து நல்ல தொழிலாளர்களும் இல்லாமல் போக விவியோ! அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட மறுத்து விட்டார்கள்."

"வேகி ருட்!"

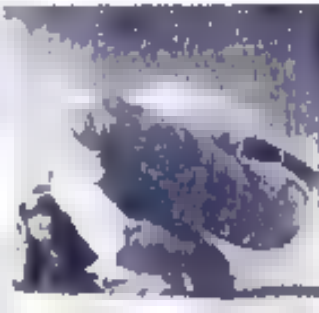
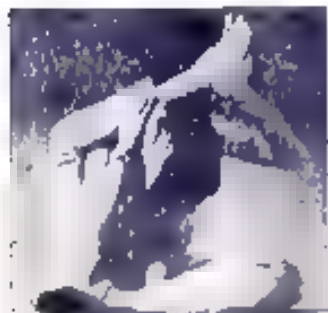
"ஆனால் மதிறவர்கள் அவர்களையும் படிமுறத்தில் பணிப் வைத்து விட்டார்கள்!"

"அட்டே! அப்பறம்?"

"மனமனமென்று உத்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டே போயிற்று. விவாபாரம் பித்ததுகொண்டு போயிற்று. எக்கச்சக்கமாக வாயில் இடைநிறுது தொழிற்சாலைக்கு. பார்த்தேன். இந்த மாநிலியே திலாமைவை நீடிக்க விடுவது தவறு என்று தொன்றியது."

"என்ன செய்தீர்கள்?"

"தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு முன் ஐயும் போராட்டம் நடத்தினேன். 'வேலைக்குப் போகாதீர்கள்!' என்று தடுத்தேன்... தொழிலாளர் தலைவர்களை 'மேரோ' செய்தேன். என்னுடன் இதர தொழிற்சாலை முகவர்களையும் சேர்த்து கொண்டார்கள்."

விவியா!
பியாகாசுவாத்தி
இந்த மெனுட்டை
ருக்கு இந்தனை
கூடுவமா?
காங்கஸ் மெனுட்டைக்கு

அம்மா ரா.கணபதி

26. அமங்கலத்தின் அவக் குரல்!

அன்னபூரணிகே, எப்போதும் பூரணமாக இருக்கும் நிலையிலே, சங்கரனில் பிராணநாதனிடம், வலக்குறையுமே கவலாகியேறும் சித்திரிபதந் காமம் வீட்டு அளியளம்.

— அந் சங்கரனில் அன்னபூரணிகேயும்

மேனாத்தைய இயல் சொல்கிற இயல் பாய் அருளைய அம்மாவிடம் இம்மிதும் இம்மிதும் என்னதக் கொடிக் கம்பத்தில் உச்சிநிலம் பட்டொளி வீச ஏற்றிக் காட்டுவது இவ்வுறைய நிகழ்ச்சி.

தனிமேலகவரத்துக்கு அபுக்கா. வரத்தொடங்கிய ஒரு ராத்திரியம் எப்போதும் எவ்வுறைய அம்மப்பதில் அகவரதும் நிலைத்தனர். அகவரதும் அவளிடம் எவ்வுறையும் பரிசுடன் நடந்து கொண்டனர். பிறகுதான் அவள் எப்போதும் அகவரதும், நடவரதும் எப்போதும் கருதும் மதுரபாய சாதிக் கம்பதும் தெரித்தது. இவள் ராமகிருஷ்ணரைக் கவனமாகக் காணத் தொடங்கியவுடன் ஒரு பாய்க்கரத் திருப்பம் ஏற்பட்டது. அப்போது கரதவன் எவ்வுறையும் ராமகிருஷ்ணர் அன்றே இவளது கரதவரதம் வேண்டும்? மிகமகிழ்ச்சிதான் நடவரதும் மதுரபாய அவரைக் காற்றாறு வரித்தான் இந்த மகிழ்ச்சி. ஒரு நாள் அவளிடமே தன் மகிழ்ச்சிக்குத்தனைக் கொட்டியும் விட்டான்.

மதுரபாய அவர் பதறிப் போனார். என்னென்னவியின் குழந்தையாக அன்றே வேறொருவரும் தம்மைப் பரிசுத்துக் கொள்ள முடியாத பரிசுத்த புகழை. தம்மைப்போல் ஒழுத்தி காற்றாறு என்னினார எவ்வுறைய பரிசுத்தார். அம் வசம் பிறகு ஆசனத்திலிருந்து குவித்தார். அவளை வாயில் வந்தபடி. இவ்வளவு இப்பக் கொண்டு அன்ற முடிவதும் வேறியப் போல் கருதிச் சுற்றி ஏடினார்.

இந்த அமங்கலத்தை நம்மவற்றிலிருந்து கவனித்தான் தேவி. அவள் கண்களில் நீர்மல்கியது. கண்களில் ஒப்பற்ற தூய்மையை எண்ணி மட்டுமல்ல; மதுரபாய சாதிக் அவளிடம் நினைத மொழிகளை வாங்கிக்கொள்கிறாள் என்றும் கண்கவந்தினாள் தம் அருமை அம்மா!

பக்கத்திலிருந்த கோலாப்—மானவப் பார்த்து தேவி சொன்னாள்: “கோலாப், அவள் முன்யோசனை கிஷ்காமல் பேசினிட்டதாகவே வெச்சுக்கலாம். அதுக்காக இவர் ஏன் அவளை இப்படித் தூஷிக்கிறான்? அவ யோசிக்காமல் பேசியிருந்தாலும் இவர் அவளை நேரே என்மிட்டி—அனுப்பிக்கட்டுப் பொருத்திருக்கவேண்டியதுதானே? சரி, இப்போதாவது நீங்க போய், அந்தக் குழந்தையை இங்கே அழைக்கண்டு வாங்கோ” என்றாள்.

கோலாப் அவ்வாறே செய்தான். நாம் கிருஷ்ணரிடம் காதுல் சிச்சை கேட்டவள் அவரது பத்தியி சாரதையிடம் வந்து தன் குனிந்து நின்றுள்.

“யார் மகனோ! உங்களைக் கண்டால் அவருக்குத்தானே கரிக்கிறது? நீ அங்கே போக வேண்டாம். எங்கிட்டே வந்திண்டிரு” என்றாள் அம்மா.

உலகம் கண்டிராத மகா அம்மா.

“நான் உன்னுடையவன் என்று ஒருவர் சரண் புருந்து விட்டால் அவனை எக்காலும் காப்பாடே என் கூட” என்று விரதம் கொண்டார் ப்ரீ ராமச்சந்திர ஸூர்த்தி. ராஜகுல கர்மத்தில் எவ்வளவு கருணை காட்ட முடியுமோ அதன் எவ்வளவு நிலத்தில் இருந்து கொண்டு இப்படிச் சொன்னார். அதாவது அவளிடம் ஒருவர் சரண் என்று வந்து விழவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தார். அம்மா குலதர்மம் இத விதியும் மகத்தானது. “சரண்” என்று கூடக் கூறவேண்டாம். வேறுமே “அம்மா” என்றுமே போதும். அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு விடுவேன் என்று முன்பு தேவி சொன்னதைப் பார்த்தோம். இங்கோ இந்த மதுரபாய சாதிக் அவளை “அம்மா” என்று கூடக் கூப்பிடவில்லை. அப்படி இருந்தும் அவளையும் அணைத்துக் கொண்டான். மகா அம்மாதான்!

முன்பு நாம் பார்த்த சாரதாமணிக் கும் இவ்வளவு அம்மாவுக்கும் எத்துணை வித்தியாசம்! அன்று போலவே இன்றும் அடக்கம், அன்பு, உழைப்பு இவற்றை ஸூர்த்திகரித்து நிற்கிறாள். ஆனாலும் இப்போது தாய்மையின்

கனம், கௌரவம், கம்பீரம் அவனிடம் முழுமையுடன் மேலியிட்டன. உருவத்தில் எத்தனையோ மாறுபாடு. உழைப்பிலும், அசௌகரியச் சூழலாலும் அவனது கோமளத் தோற்றம் மாறிய விட்டது. 'நா' இக் கட்டை' என் பார்கள், அது போல் எதும்புகள் முற்றி, னாகால்கள் காய்த்துப் போய், மேனி வண்ணமும் கறுத்துவிட்டது. 'அழகுடன் அவதரித்தாய் சீக்கலியம்' மாணாடின் கண்கள் அதை விரலின் றிப் பாரா யன்றே சரஸ்வதி இப்படி. அழகு குன்றி வந்திருக்கிறாள்' என்று ராமமிகஷணர் சொல்லுமளவுக்குத் தேவி உருமாறியிட்டாள். "ஒரு சாகத் திலே நான் செக்கச் செவ்வானு அழகாக் கூட இருந்தேனாக்கும்" என்று அம்மாவே பிற்பாடு சிரித்து மொழிந்ததுண்டு.

‘வித்யாப் பிரசாதம் - ஜான ஜனி-
ரண்பதுகட அம்மாவிடம் இன்றி
சுமனியமாகவே இருக்கிறேன்’ என்று
அடியார்கள் எண்ணினர். ஆளுமும்
அவள் கரஸ்வதியாக இருந்தாள். மகா
வக்ஷியாகவும் இருந்தாள். செல்வத்
தைத் திரஸ்கரித்தாலும் அவளிருக்கு
பீடத்தில் பழங்கூறும் தின்பண்டங்
களும் வந்து குவிந்தன.

பவதாரிணி ஆலயத்திலிருந்து வரும்
பிரசாதங்களையும், ராமகிருஷ்ணருக்கு
அடியார் செலுத்தும் கையுறைப்
பொருட்களையும் வாரி வறங்குவதில்
அம்மாவுக்கு அபரிமிதமான பிரியம்.
சரஸ்வதியும், மகாவக்ஷியுமான அவள்
அப்போது அன்னபூரணேசுவரியாவாள்.

பிரசாத விநியோகத்தில் பெரியவர்,
சின்னவர் என்ற வித்தியாசம் என்ன
வும் பார்க்க மாட்டாள் தேவி. கண்ணக்
களையில் மீனவர் நடமாட்டம் அதிகம்.
களையர் பெண்கள் மீள் கூடைகளை
நிறுவத் வரசலிலேயே கொண்டு வந்து
வைப்பார்கள். கைவகுத்தி உழைக்கும்
அந்தப் பெண்களைக் கைவகுத்தி
உழைத்த சாரதை கடித்து கொள்ளவே
மாட்டாள். மாடிக் அவர்களிடம் கவி
வுடன் உரையாடுவாள். கவிதையே, பிர
சாதங்களை அவர்களுக்கும் வழங்குவாள்.

என்னதான் ராமகிருஷ்ணர் அவர்களை
அம்மா என்று கூப்பிட்டாலும், அவரது
குழந்தைத் தன்மையை அவளும் எவ்
வளவோ புரிந்து கொண்டிருந்தாலும்,
அவர் அவளுக்குப் புரணை மருகுக் இல்லா
மல் சாதலாக, குருவாக, பிரபுவாக,
டாக்டராக, ஸ்வாமியாகவும் இருந்தார்.
இத்தனை பெரிய ஸ்தானத்திலிருந்தா
ளும் அவளது ‘அசல்’ பிள்ளைகளான
மற்றச் சிட்டுகளுக்குப் பிள் தம்பியே
தென்றார். ‘கொண்டால் போலும், சில
சமயங்களில் ராமகிருஷ்ணருக்கு வறங்கு
வதற்கே மிகப் பைத்துக் கொள்ளாமல்
மற்ற அடியார்களுக்கு உணவு வகை
களைப் பங்கு போட்டு விடுவாள்.

கோபால் மாதா என்ற உக்கம்
பத்தை பாவுகிருஷ்ணன் மருகு வழி
பட்டவள். பீற்காசத்தின் பூர் ராம
கிருஷ்ணனாரே தனது கோபாலனுக்க
ண்டாள். இந்த மூதாட்டி அவரைத்
தன் பிள்ளையாகவே பாவித்து அன்பு
செய்ததினான். “அன்பு மூட்டிப்
பெண்ணை என் கோபாலனுக்குக் கண்
னிலே காட்டாமலே எல்லாத்தையும்
விநியோகிச் சுட்டியே” என்று சாரதை
மீடம் கேட்டாள் இக் கிரகி.

சாரதையின் பிரம் கனிந்தது.

“செவயிக்காமல் பைச்சி டத்தாயும்
கெட்டுப் போகாத பைய, பட்சணத்
தைக்கட இப்படி உடனுக்குடனே வாரி

வழங்கிடாதே, பெண்ணை நாளைக்கே
ஒரு யாழ், காற்று வந்து ஒருக்கடும்
இங்கே வரவில்லையே! இதுகளை வைச்
செய்து கோபாலனுக்குக் கொடுக்க
வாமோங்கே?” என்று தொடர்ந்து
கூறினாள் மூதாட்டி.

பணிவுடன் செவசாயத்தாள் தேவி.
“அவர் கண்ணிலே காட்டாமே இப்படி
விநியோகம் எண்ணிவெனோ! அவரை
உத்தேசிச்சுத்தானே இத்தனையும் வந்
தது” என்று சேவத்திக் கொண்டிருந்தாள்
தேவி. அந்தச் சமயம் பார்த்து நவ
கோபால் பாபுவின் மனைவி இனிப்பு
பட்சணங்களைச் செய்து சேர்த்தாரோ,
சாரதை ஆறும் அடைந்தாரோ?

ஆனால் அன்றோ அது போயிற்று.
மறுநாளிலிருந்து வழக்கப்படி உதார
குணத்தை - நிறகுக்கு காதாரித்தன
மாகத் தோன்றிய குணத்தை-காட்ட
வாருள் அம்மா.

“நாளைக்கு” என்று எதையுமே
எடுத்து வைப்பதில் கருத்தில்லாத ராம
கிருஷ்ணரே அவர்களுக்கு நான் கடித்து
கொண்டார். “நீ என்ன, என்னென்
னில்கும் இப்படியே போயிண்டிருக்
கின்ற நியைக்கண்டிருக்கியா? இதை
மாதிரி வாரி விட்டுண்டிருந்தா எப்படிச்
சமாளிக்கிறது என்று என்னம்?...ம்”
என்று பலத்த குரலில் கேட்டார்.

அம்மா உடனே புறமுதுகிட்டு நடை
வத்துக்கு நடக்கவாறாள்.

ராமகிருஷ்ணருக்குத் தலிப்பு வந்து
விட்டது. “எனவே, ராமவாவா, போச்
சித்தியைச் சமாதானப்படுத்துடா! அவ
ளுக்குக் கொடும் வந்துடுத்துள்ளு, இது
(தம் சாரத்தைத் தொட்டுக் காட்டி)
அழிந்து போக வேண்டியதுதான்”
என்று கூவினார்.

பதிலில் ஆக்ஷரையை வெற்றி
கொண்ட மாக்கு வாதஸல்யத்துடன்
அவரெதிரே வந்து நின்றான் சாரதை.

இம்மாதிரி அதே விஷயங்களில்
அவரது உத்தரவுக்கும் மேம்பட்ட
உண்மைகளைச் சாரதையின் அம்மாத்
தன்மை எர்திவிட்டது! அவளாக
எதிர்த்தாள் என்று பொருளில்லை.
எதிர்த்திருமே, பணிகளும் என்பது
பொன்ற உணர்வுகளே அந்த அம்மா
என்பதன் இயல்பான எழுச்சியே அது.

இன்னொரு சின்ன உதாரணம்.

பெண்கள் பிராமம் முகர்த்தத்தி
லேயே (காலை நானு மணி கமாருக்கு)
எழுந்துவிட வேண்டும் என்பது ராம
கிருஷ்ணரின் கருத்து. சாரதை வாரும்
சொல்லாமலே மூன்று மணிக்கு விழித்து
றும் தொடும்பிவிடுவாள். குளிர்கால
மேயத்தில் அவளோடு வசப்பியும் நடை
வத்தில் இருந்தாள். ‘கணவன் இறந்த

துணிகளை
அதிக
வெண்மையாக
சலவை செய்கிறது

வண்ணத் துணிகளை
அதிக
பிரகாசமாக
சலவை செய்கிறது

துணிகளுக்கும்,
கைகளுக்கும்
அதிக
பாதுகாப்பு

புதிய முச்செயல் புரியப் பெட்

- புதிய பெட் அதிக வெண்கமையான சலவைப் பொட்டர், துணிகளை அதிக வெண்மையாக சலவை செயல், அதில் உள்ளதுமே வெண்மையான சலவைப் பொட்டர் கொண்டுள்ளது.
- புதிய பெட் அதிக சத்தி கொண்டு, மணநீரற்ற அழுக்கை கூட அகற்றி, வண்ணத் துணிகளை அதிக பிரகாசமான சலவை செய்கிறது.
- புதிய பெட் அவிக்கும் வகையான துறையில் துணிகளை மிருதுவாக்கும் விசைப் பொருள் அடங்கியுள்ளது. அதை உங்கள் துணிகளை அதிக மருதுப்படுத்த சலவை செய்கிறது. உங்கள் துணிகளை மிருதுவாக வைக்கிறது.

3 புதிய அளவைகளில் கிடைக்கிறது.
200, 400, 800, 1000

உலகு + GMA, 6/7/71, 7000

சங்கர் சிமெண்ட்

தயாரிப்பாளர்களுக்கு 1968-69-ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதியில் சிறப்பானது விளங்கியதற்காக இந்தப் பரிசைப் பாராட்டு இதழ் கிடைத்துள்ளது. தாம், நீண்டகால சேவை, பாறை போன்ற உறுதி ஆகிய சிறப்பு அம்சங்களை பொருந்திய சங்கர் சிமெண்ட் நாட்டின் அந்நியச் செலாவணி வருவாயைப் பெருக்குவதிலும் முன்னணிப் பிடிபிடித்து.

பரிசுக்குடன்
உத்தரவாதம் கொண்டது

இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடேட்

தன் பிரதம, சென்னை-2
25 ஆண்டுகள் நிறைந்து,
இன்னும் வளர்ந்து
கொண்டே போகிறது!

இலவசத் தொழில் துட்ப
ஆயோஜனைக்கு:
சிமெண்ட் சர்வீஸ் ரிசோ,
குரோவ், சென்னை-16

அந்தக் குழந்தைகளுள் குவிரில் காலமே
 உழந்திராமல், வெவ்வேறு வகுறை வரை
 உறங்கட்டும்' என்று சாரதைவிட்டு
 தாயுள்ளம் எண்ணும். எனவே, கத்
 தைவத் திறந்து அவன் செய்து கொண்டி
 தெய்வியை வந்து ஐயம் செய்யாமல்,
 அவனும் நிறுவத்துக்கு உயிரினவே
 திருப்பார். எனக்கொருக்கறம் பிதிரைப்
 புகுத்துப் போகும் ராமலிங்கையார் நிறுவத்
 அதில் தயில் கொடுப்பார் - "மகராஜி
 மாரிசியே, எழுத்திதற்கோ" என்பார்.

மகராஜி வாயில் கருட்டிக் கொண்டு
 எழுத்திடுகிறார்கள்.

சாரதை அவர் அழுத்திப் படுக்க
 வைத்துவிட்டு, அழைத் தொண்டையில்
 "இவ்வாறு போடுகிற துண்டியே, எது
 வது பட்டிகை தாடி கொடுக்கார்,
 பாரேன். உம் நித்திரப்பாவுக்குத் துக்
 கிடுமெனையாது. மற்றவாவுகூட துக்
 கொட்டாமல் தாடி பண்ணார். து
 தாடி கொடுக்காம படு" என்பார்.

குறுமூழ் பிரிவரான ராமலிங்கையார்
 விடமாட்டார். கதவுத் துவாரம் வழி
 யாகக் குவிர்த்த தீரான விசுவாசம், தனி
 குக்குப் பயத்து எழுத்திராதவர்கள்
 தனித்து போவார்கள்.

வேடிக்கை விசத்திர விதோதகம்
 கனடன் அந்த அற்புத தாம்பத்தியம்
 தடந்தது என்றுணும். சாரதாமணி அந்த
 அசாதாரணக் கணவரை, தெருப்பை
 மடியில் சுட்டிக் கொண்டது போலவே
 கவனித்து வந்தான். அவரது அந்த
 மான உன்னம் எந்தச் சமயம் எந்த
 நிலைக்குத் தாவும் என்று அவனோடுத்
 தியே ஆறம் கண்டு. அதற்கெற்றது
 போய் பரம பஞ்சமமாக நடந்து வத்
 தான். அவருமேகூட ஒரே முறை இல்
 விஷயத்தில் இடறி விழுந்ததுண்டு. சர்வ
 சாதாரணமான ஒரே சம்பவம், அசா
 தாரண ஆபத்தாக ஏற்படுத்தியிட்டது.
 இது நெருக்கிய நகரிலேகொரத்தியிருந்த
 போது நடந்த நிகழ்ச்சி.

விஷயம் இதுதான்: தீரணகாரியான
 ஓமம், ரொம்பு, ஏயம் போன்ற வஸ்துக்
 களை யாரோ சாரதையிடம் கவிரமாக
 அளித்திருந்தார்கள். நிறுவத்துக்கு வந்த
 ராமலிங்கையாருக்கு அவற்றில் நினைதத்
 கத்தார் அம்மர். அதோடு நின்றுக்
 கக் கூடாது? "உங்களுக்குத்தான்
 சாப்பாட்டு விஷயத்திலே ஏறினும்
 குற்றம். இறங்கினும் அபாபவம்தான்
 இங்கே. அப்பாபோ அநீதமான
 இங்குச்சே இங்குள்ள வாயிலே அடக்
 கிண்டா நல்லது. நான் ஓர காத
 உறையிலே கொட்டுத் தடுவன். உங்க
 குழங்கிடு எடுத்துண்டு போய் வைக்கே
 கொடுக்கோ" என்றான். "சரி" என்று

உததி கோன், உயிர்க்காண்பயி

இவ்வகை நெய்நெய் மரம் கொல்லியில்
 பருத்தியை நெய்நெய்யை இறக்கிவிட்டுத்
 பருத்தியை மனதற்குப் பிடித்துக்கொண்டு கொ
 ணத்தின் தெருப்பைப் மரம் கட்டையிட்டா
 லும்கூடப் பாயாபெய்த. இவ்வாறுகூட
 கட்டைகூடப் பருத்தியைக் கட்டி விட்டே, மருத்
 தை ஒரே பிடித்துக்கொண்டு பிடிக்கப்பட்டதும்
 பிடிக்கக் கூடியவையே நெய்நெய். அவ்வாறு
 நெய்நெய் தாடியை இறக்கினும் இவ்வா
 லிட்டாவுகூடப் பருத்தியை விட்டே, கத்தாய்
 உயிரை இறக்கக் கொடுக்கப்பட்டதும் மரம்
 கொடுத்தே ஒழுகியே நெய்நெய். ஆகையின
 மைய் நெய்நெய் தாடி இறக்கினும், பிடித்தான
 காரணத்தினாலும் மரமான் உயிர்த்துத்
 கொடுத்தே மரம் கட்டைப் பருத்தியை நெய்நெய்.
 இவ்வாறு மரம் அடையின.

--அவ்வாறு உருத்த மயி

அவரும் அந்த வாய்க்கி கொண்டு
 நிறுவத்தியிருந்து வெவ்வேறு நடந்தார்.

ஆனால்...ஆனால்! இதென்ன கூத்து?
 அவர் ஏன் தமது அறைக்குப் போகாமல்
 கண்ணைத் தோக்கி வெரு வேகமாக
 நடக்கிறார்! கூத்து, இவ்வாறு, விபரித்
 தாக அல்லவா இருக்கிறது! ஆவெச
 வேகத்துடன் கண்ணின் விளிம்புக்கே
 போய்விட்டார், கண்ணையோ கணையைத்
 கொட்டுக் கொண்டு பூரித்து ஒடுகிறது!
 சாரதைக்குச் சப்தநாடியும் ஒடுகிற
 விட்டது! வெளி மனிதர் கேட்கக் குரலை
 எழுப்பியே பறக்கின்ற அவன். அந்த
 பவங்கர நிலையில் எப்படியோ ஹகுதய
 னைக் கூப்பிட்டு, "மாமானவக் காப்
 பாத்துங்கோ" என்று அலறினான்.

ஹகுதயர் ஒட்டோடிச் சென்று,
 கண்ணில் விழ இறந்த ராமலிங்க
 னைப் மயிரினதில் காப்பாற்றி,
 அவரது அறைக்கு அழைத்து வந்தார்.

"ஏன் மாமா, எங்களை இப்படி
 கொசும் பண்ணப் பார்த்தீர்கள்?" என்று
 ஹகுதயர் கண்ணும் கண்ணுமொகக்
 கேட்டார்.

ராமலிங்கையார் திட்டப் பெருமூச்சு
 விட்டுச் சொன்னார்: "உன் மாமி
 எனக்கு தீர்மான வஸ்துக்கள் போட்டு ஒரு
 உறைகொடுத்தா. நான் ஒரு சந்தியாதி.
 தாளைக்கு வேணும்னு எந்த ஒரு வஸ்து
 வைவும் சேக்கிக்கொடுக்கிறேன்னு ஹும
 விரதம் எடுத்துண்டவனாச்சே! இன்
 னிக் அதுக்குப் பங்கமா இந்த
 உறையை எடுத்துண்டு வரோமென்று
 தொணித்து. அவ்வளவுதான். என்னை
 யும் மீறின ஒர் ஆவெசம் வந்து கண்ணை
 வீசே விழுந்த பிராணனை விட்டுடற
 துன்னு போயிட்டேன்....."

இப்படிப்பட்ட வரை அறுசரித்துக்
 குடித்தனம் தடந்ததுவது எத்தனை கடின

மான காரியம்? அதைத்தான் ஏது மறியா ஜயராமப்படிப் பெண் அற்புதமாகச் சாதித்தாள்.

மனிதர்களை நடத்துவதற்கு ஒரு முறை உண்டு. பகவாஹ் வழிபடுவதற்கு ஒரு கிரமம் உண்டு. மனிதனாகவும் பகவானாகவும் இருந்த ஒருவரை எப்படி நடத்துவது என்று யாரே அறிய முடியும்? அறிய முடியாத இந்த அருமையைத்தான் அந் லாகவமாக சாரதை நடத்திக் காட்டினான் என்பதற்கு அவளது சரிதையைக் கூறும் ஸ்வாமி சுமப்ராத்தர்.

ராமகிருஷ்ணரும் அவளை வெகு அருமையுடன் தான் நடத்தினார். அவளை உழைக்கச் சொன்னாலும், அடைபட்டுக் கிடக்கச் சொன்னாலும் அவசியமில்லாத உழைப்புக்கு இடம் தரமாட்டார். அவசியமில்லாமல் அடைபட்டுக் கிடக்கச் சொல்ல மாட்டார்.

“பட்டு கூட்டிலேயே எப்பவும் இருந்தா அதுக்குக் கீழ் காதம் வரத்தான் செய்யும். சந்தடி இல்லாத போதாவது அண்டைப் பக்கத்திலே உலாவ வேணும்” என்று சாரதை யிடம் அவர் கூறுவார். அதோடு மட்டுமின்றி, சில நாட்களில் ஜன சஞ்சார மில்லாத சமயங்களில் அவரே நடைவந்த சென்று, அவளைப் பின்புறியாக அருகே யிருந்த பாண்டியே எப்பவரின் பின்புறம் சம்பாஷித்து வருமாறு அனுப்பி வைப்பார்.

அவளுக்கு அவசியமற்ற உழைப்பைத் தரவேமாட்டார் அவர். ஒரு முறை அவர் ராகாதுடன் வேண்டிய எப்பவரின் பூங்காவில் ஓர் இரவு தங்கி, மறு நாட் காலை திரும்பி வரும் உத்தேசத்திடம் சென்றார். அங்கிருந்த ஆய்கள் சிலவற்றால் அவரது சாந்தித்திறத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. “தாங்களே தயவு செய்து இங்கிருந்து போய் விடுங்கள்” என்று வெண்டிக் கொண்டனர். பெய்ஸிட்டுமும் கருணை கொண்ட அவர் உடனே புறப்பட்டுவிட்டார். அவரும் ராகாதுடன் மீண்டும் தகடுசேகரமும் வரும் போது தள்ளிரவாகி விட்டது. வாசல் கேட் திறக்கும் ஒசை கேட்டதும் தேயி விழித்துக் கொண்டார். காவடி ஒசையிலிருந்தே அவர்தான் என்று தெரிந்து கொண்டான் கற்பரசி. இரவு அவர் வெளியே தங்கப் போகிறார் என்பதால் அவருக்கு அவன் அண்மையைத் திருக்கவில்லை. கணவர் இப்போதே திரும்பிவிட்டதால், உண்ணாமல் வந்திருப்பாரோ, இன்மேல் சமைத்துப் போடும் வரை அவர் காத்திருக்க வேண்டுமே என்று பதறினான். யது அம்மான் என்ற வேலைக்காரி அப்போது அவனுடன்

துணியாகப் படுத்திருந்தான். “யது அம்மா! நான் என்னடி செய்வேன்? இந்தப் பிரச்சனையை எப்படிச் சமாளிக்கப் போறேன்?” என்று கவலையுடைய கேட்டான். அவரது மெல்லிய காவடி ஒசை கற்பரசியின் காதில் விழுந்ததுபோலவே, தலைவந்துக்குள் அவள் கிசுகிசுத்து அத்தக் கற்பரசியின் காதில் விழுந்துவிட்டது. தலைவந்துக்கு வெளியே வந்து தின்றது. “கவலைப்படாதேயம்மா. நாங்க சாப்பிட்டுட்டுத்தான் வரோம்” என்றார். உண்டாரோ, இல்லையோ அவளை நன்றிரவில் வேலை வாங்கவில்லை!

“உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால் என் தேய்சில் உதிரம் கொட்டுதடி” என்று கவி பாடியது போலவே, சாரதை படுகிற சிறு துன்பமும் அவருக்குப் பெரிய வானதையாக இருக்கும். அபராத உழைப்பில் அவள் இப்போது கண்டதால் தான் அவர் அனாத் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டி. ஒருமுறை அவளுக்குத் தலைவலி வந்து கஷ்டப்பட்டான். அவளுக்குத் தலைவலி வந்தது அவருக்குப் பொறுக்கக்கூடாது. ராமலாமிடம், “அப்பா, சித்திக்குத் தலைவலி வரலாமோ? சித்தி அவஸ்தைப் படலாமோ?” என்று அவளுக்குத் தலைவலி வகுதிருவரை தொணப்பி விட்டார்!

அவளிடமிருந்த பிரியம் காரணமாக அவளது எதிர்காலத்தைப் பற்றி அவர் அங்கவப்போது சித்திக்கலானார். ஆத்மிகமாக அவளது எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலை கொள்ள ஏதுமில்லை. ஆனால் வேனெகமாக அனாத் பற்றி எண்ணி அவர் சில ஏற்பாடுகள் செய்தார். இது விஷயமாக அவர் பேசும் போதெல்லாம் தேவிலுக்குச் சொரேஷ் என்று இருக்கும். அவர் ஜீவியந்தரமாக உள்ள வனையில் அவளது எதிர்காலத் தேவைகளைப் பற்றித் தனியாக எண்ண வேண்டிய அவசியமே இல்லை அல்லவா? பிரத்தியேகமாக அவளுக்குக் கன்று அவர் ஏற்பாடு செய்கிறார் எனில் அத்தற்கு ஏன்வ போருன்? “சர்வேகவரி, என்னை இப்படி வேறு சோதிக்கப் போகிறாயா?” என்று என்னைக் கூடாத ஒன்றை எண்ணி அடுகலான் சாரதை.

ஒரு நாள் அவர் சாரதையின் ஒரு மாதம் பராமரிப்புக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்குப் போட்டார். பணம் சாக விவகாரத்தில் ஈடுபாடு காட்டாத அவர் இப்படிச் கணக்குப் போடுவது அம்மாவைக்கு விந்தையாக இருத்தது. ஆனால் தம்மையே சார்ந்து தின்ற அந்த ஜீவனுக்கு-தாம் கைப் பற்றிய தர்மபத்தினிக்கு - உடனையைச் செய்ய வேண்டும் என்றே துறவி ராம

இருஷ்ணர் தமது பணத் துறவுக்கும்
 சிறிது துறவு தந்தார்.

"மாசம் முழுக்க உனக்கு எத்தனை
 செலவாகுமென்று நினைக்கிறே?" என்று
 ஒரு நாள் அவளை வினவினார்.

"ஏன் இப்படிக் கேட்கிறே?" என்று
 குழம்பிய சாரதை, "அஞ்சு, இல்
 லாட்டா ஆறு ரூபாய் இருந்தால்
 போதும்" என்றாள்.

விவசாயிகள் மிக மலிவாக இருந்த
 அக்காலத்தில், ஆடம்பரத் தேவையே
 இல்லாத அம்மாவுக்கு இத்துறை
 சொற்பமான தொகை போதுமா
 விரும்பத் தலை!

ராமகிருஷ்ணர் மீண்டும் ஏதோ
 கணக்குப் போட்டார்.

"ஆமாம், ராத்திரியில் நீ எத்தனை
 சப்பாத்தி சாப்பிடுவே?" என்று வினவி
 னார் மனைவாளிடம்.

சாரதையின் முகம் சிவந்தது. அவரது
 சாப்பாட்டு அளவுக்கு அவள் கணக்குப்
 பார்த்ததில்லை; சீடர்களின் உணவுக்கும்
 அளவு வைத்துக் கொண்டதில்லை—அதற்
 குக்காரணம் அன்றையன்று. இப்போது
 தன் சாப்பாட்டின் அளவைச் சொல்ல
 அவள் கூசினாள்—இதற்குக் காரணம்
 அவளது இயல்போடு பின்னி வைத்
 திருந்த நான்குதான்.

"...ம்?"—மீண்டும் வினவினார்பதி.
 "என்னன்னு இது? ஒரு போம்ம
 னுட்டியைப் பார்த்து இப்படிக் கேட்
 பானா?"—என்றாள் பதிலி.

"காரணமாத்தான் கேட்கிறேன்.
 சொல்லு" என்று ஊக்கினை அவர்.

எல்லையில்லாத வெட்கத்துடன்,
 "அஞ்சு, இல்லாட்டா ஆறு சப்பாத்தி
 சாப்பிடுவேன்" என்று முன்கினார்.

அவர் மீண்டும் கணக்குப் போட்
 டார். "நீ சொன்னது சரிதான்.
 அஞ்சாறு ரூபாயிலே நீ ஒரு மாதக்காக
 ஒட்டியிருவே. அப்படியென்று உனக்கு
 என்று அறுநூறு ரூபாய் மூலதனம்
 வெச்சுட்டாய் போனால், அந்த வட்டி
 யிலே பிழைக்கக்குவே" என்றார்.

அவளுக்குத் திகை என்றுது.

ராமகிருஷ்ணர் கேட்டாலும் கேட்கா
 விட்டாலும் பலதாரிணி ஆவையத்தி
 னிருந்து அவருக்கு மாதம் ஏழு ரூபாய்
 மானியம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது.
 அந்தத் தொகையிலிருந்து அவர் அறு
 நூறு ரூபாயைத் தமது அகதியத்தின்
 சீடர் பலராம் பாபுவின் வசம் சாரதை
 யின் பிறகால் உபயோகத்துக்கென
 அளித்தார். அவ்வாறே பலரம்பாபு
 ஆறு மாதத்துக்கொருமுறை சார
 தைக்கு முப்பது ரூபாய் வட்டித்
 தொகை அனுப்பி வந்தார்.

தவிராரான சீடர்கள் பலர் இருந்த
 போதிலும், ராமகிருஷ்ணர் தாமே
 மனைவாளின் நிதித் தேவையைப் பூர்த்தி
 செய்தார். எப்பெரப்பட்ட தர்மமூர்த்தி?
 ஆனால் தர்மத்தை ரசித்திரு நியாயி
 தேன் இல்லலை. அவர் செய்கிற ஏற்
 பாடுகள் அபசகுனங்களாக அவளது அகச்
 சோனியில் அவக்குரல் கொடுத்து அவற்றை.

சாரதையோ, அங்ஙனம் சிவமூர்ன
 வேறு வேதியுள்ளாளா, தீவ்டிய உணவை
 மட்டுமே புசித்து வந்த ராமகிருஷ்ணர்
 இப்போது பவதரப்பட்ட வீட்டாரின்
 அழைப்பை ஏற்று அங்கெல்லாம் சென்று
 உணவு ஏற்றார். அவர் எங்குமே அன்ன
 பிட்டை ஏற்காமல், மற்ற உணவு வகை
 களைத்தான் ஏற்றார். என்னுடும் இதுவுக்
 கூட அங்குக்கு அச்சுமட்டியது. "எல்
 லாம் எகயிலேருந்தும் நான் எப்போ
 உணவை அங்கேரிக் கிறேனோ, அப்போ
 எனக்குப் போங்காவம் நெருங்கிடுத்
 துன்று அர்த்தம்" என்று அவர் கூறி
 யது அவளுக்கு நினைவு வந்தது!

"இந்த தக்பிணைகவரத்தை விட்
 டுட்டு கங்கத்தாவிலே நான் ராத்
 தங்கினு அப்பறம் ரொம்ப நான்
 நான் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன்"
 என்று பிற்தொகு சமயம் கொன்றார்.

இப்போது அவர் கங்கத்தாவில்
 பலரம்பாபுவின் வீட்டில் இரவிலும்
 தங்கத் தொடங்கினார். தேவி விவசியத்
 துப் போனார்.

ஒரு முறை நரேந்திரநாத் நீண்ட
 காலம் தக்பிணைகவரத்துக்கு வராமலே
 இருத்தார். வயிற்றுக் கோளாறுதான்
 காரணம் என்று தெரிய வந்தது.
 "நரேன் இப்போதே அழைத்து
 வாருங்கள்" என்றார் ராமகிருஷ்ணர்.

நரேந்திரநாத் வந்தவுடன் தமக்காக
 வைத்திருந்த அன்னத்திலும் கஞ்சியி
 லும் ஒரு பகுதியை அவருக்குக்
 கொடுத்து, அவர் உண்டபிறகு மீதமிருப்
 பதைத் தமக்குப் படைக்கச் சொன்னார்.

"சிஷ்யான் சாப்பிட்ட செஷத்தை
 குரு சாப்பிடுவதுண்டா? நான் உங்க
 ளுக்கு வேறே சமைக்கக் கொண்டு
 வருன்" என்றான் அம்மா.

"வேண்டாம், வேண்டாம், நரேன்
 உண்ட மிச்சத்தைச் சாப்பிட்டுறதிலே
 எனக்கு ஏறத்த தயக்கமும் இல்லை"
 என்று கூறி அதனையே பிடிவாதமாக
 உண்டார் ராமகிருஷ்ணர்.

"சகவரி! கடைசியில் உன் சித்தம்
 இதுதானா?" என்று மௌனமாகக் கண்
 னீர் வடித்ததான் அம்மா, சகவரியின்
 சித்தத்தான் நடக்கும். மௌனத்தை
 யும் கண்ணீரையும் தவிர அங்கு மற்ற
 வர் என்ன செயல்முடியும்? (தொடரும்)

மூலம்: கே. ஏ. அப்பாஸ்

இப்பத்தாறு ஆண்டுகள் வரை அவன் என்னைவிட்டு ஒதுங்கியே வாழ்ந்தான். ஆனால் இறுதியில் ஒரு நாள் தூங்கன் நேருக்கு நேர் சந்திக்க நேர்ந்தது.

"என்னைப்பா இது? நான் உனக்கு எப்போதும் கடன் தந்ததில்லை. நீ ஏன் என்னைக் கண்டு பார்வைவைத் திருப்பிக் கொள்கிறாய்?" என்று நான் கேட்டேன்.

"உன்னைக் கண்டு நான் வெட்கமடைகிறேன்; பயப்படவும் செய்கிறேன், ஆனால் உன்னை வெறுக்கவில்லை" என்றான் அவன். "நிதிசில நேரங்களில் உலகத்தில் நான் உன்னை மட்டுமே விரும்புவதாகவும் உணருகிறேன். ஆனால் அன்பு என்பது எது? வெறுப்பு என்பது எது? உண்மையாகக் கேட்டால் எனக்கு இதுவும் தெரியவில்லை. வெறுப்பும் அன்பும் ஒரே தாண்டவத்தில் இரு புறங்கள்தான். இதனால் உன்னை நான் விரும்பும்போதும், நான் உன்னை வெறுப்பதாகவே நீ நினைக்கிறாய் போதும்."

"இன்று சந்தித்து விட்டோம். அதனால் சிறிது பேசக் நடக்கட்டுமே. உன்னைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும் நான் எழுத விரும்புகிறேன்" என்றான் நான்.

"அப்படியானால் நீ எனது இருகையங்களை அம்பலப்படுத்த விரும்புகிறாய் என்றுதான் சொல்வேன்" என்று அவன் சொன்னான். "அதனாலேயே உனக்கு முன்னால் வருவதையே நான் தவிர்த்து வருகிறேன். உலகத்துக்கு முன்னால் என்னை ஏன் அலமதிக்க நினைக்கிறாய்? பல முகங்கள் மீது நிறை இருந்தால்தான் தன்ருக இருக்கும்."

"நான் கண்ணாடியின்மீது திரை இருப்பதைப் பார்த்ததில்லை. கண்ணாடி எப்போதும் பொய் பேசுவதில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் சில கண்ணாடிகளில் ஒவ்வொரு மனிதன் தடிப்பாகக் காட்சி தருகிறான். இன்னொரு கண்ணாடியில் குட்டையான மனிதன் உயரமாகத் தென்படுகிறான். அவ்வாறே மான முகங்களுடைய மனிதர்களுக்கும் கண்ணாடியில் தங்கள் உருவங்கள் அறகாணவையாகவே தென்படுகின்றன. கண்ணாடிகள் உண்மை பேசினால் உலகத்தில் ஒரு கண்ணாடியும் நீங்கித் தீர்க் முடியாது. அவை தான் களாகச் சிதறிப் போகிறாக்கும்."

"அப்படியானால் என்மையும் தகு கண்ணாடியாகவே நினைத்துக் கொள், எனது கண்களைக் கூர்ந்து கவனி. பிறகு என்ன தெரிகிறது என்பதைச் சொல்" என்றான் அவன்.

அவன் குட்டையாக இருந்தான்; வழுக்கைத் தலையன். குறி விழுந்தவிட்ட சின்னஞ்சிறு கண்கள், கண்களைக் கற்றிலும் கருநிற ஊட்டங்கள்; 1.50 நாட்களாக அவன் தூங்க

வில்லைபோதும் - முகத்தில் முதுமையின் சாயல் இல்லை என்றாலும் நெற்றியில் உள்ள ஆழமான கோடுகள் - துயரங்களின் பல புயல்கள் வந்து சென்று விட்டன என்பதைக் காட்டின. அவனது வாழ்வின் ஒவ்வொரு ஆண்டும் எழுநூற்று முப்பது நாட்கள் கொண்டவையாக இருந்தது போலும்.

"இவனை உனக்குத் தெரியுமா? முன்பே எங்கேனும் பார்த்திருக்கிறாயா?" எனக் கேட்டேன்.

"அறிமுகமான முகமாகவே இருக்கிறது. ஆனால் பார்த்த இடமும் காலமும் நினைவுக்கு வரவில்லை" என்று அவன் பதிலளித்தான்.

"கவனமாகப் பார்!" என்றான் நான். "நீ கண்ணாடியில் உனது சொந்த முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டாயா?"

"ஐயா என்ன விளக்கமோ? நீ என்னை இவ்வளவு குறுகியாக நினைக்கிறாயா?" என்று வினவினான் அவன். "அறிவாளர்களுக்குப் போன்று எனது நெற்றி உயரமாக இருக்

நானே

கிறது. ஆனால் நான் வழுக்கைத் தலையன் அல்ல. எருதைப்போல் எனது கண்கள் பெரியவை என்றாலும் அவை அய்வல்ல பெரிதாகவும் இல்லை. இல்லை, ஐயா! எனக்கு அந்த வழுக்கைத் தலையனைத் தெரியாது."

"தன்பேரே!" நான் பேச முற்பட்டேன். "இதுதான் சீரமமாக இருக்கிறது. மனிதன் சந்திரனின் புகோளத்தை நங்குதலான். ஆனால் தனது முகமேட்டை அறிவதில்லை."

"என்ன சொன்னாய்?" அவனுக்கு ஆத்திரம் வந்துவிட்டது.

"ஒன்றாயில்லை. நான் உனது வாழ்க்கை எப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்." "எதற்கு?"

சுழுவாக்கம்: முக்தார்

"நான் என்னை? பற்றி - அதாவது உன்னைப் பற்றிக் கட்டுரை ஒன்று எழுத விரும்புகிறேன்."

"இந்தக் கட்டுரைக்குத் தங்கமாவை மீளா கருமா?"

"இல்லை கவராய்."

"அப்படியானால் என்னை விடா போக விருப்பம் இருக்கிறது சொல். எல்லாவற்றையும் விடுத்து விட்டால், உன்னுடையது, என்ன நினைவே. இதுபற்றி அறிஞர்களையும் பாசாக்கார மானவர்களை வைத்திருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். இப்போது என்னை எதுவித நிச்சயமும்? என்னைவரும் விற்றுவிடு!"

"சரி, நீ உன்னுடைய வாழ்க்கையில் எப்போது கவிதை சொன்னது?"

"ஆனால் 1914ல் 1920களில், எப்போது எனக்குப் போகிறேன் என்பது தெரியாது."

"இந்த இரண்டு தேதிகளுக்கு இடைவெளி என்ன நடத்தின?"

"உன்னைப்போகச் சொல்கார்களா?" என்று அவன் கேட்டான்.

"ஆம்! உன்னைச் சாப்பிடுவதற்காக சொல்."

"உன்னை என்னவென்றும்கூட, ஒன்றுமே நடந்ததில்லை."

"என்ன?"

"அதாவது என்ன வாய்ப்பில் எவ்வித புரட்சியும் வரவில்லை. நான்-எழுதுவதில் போக அறிவாத காதலும் என்னைவிலை, அறிவாத இலக்கிய நுட்பம் எழுதவில்லை. திடீர்மையாத கவிதை எழுதவந்ததும் படைக்க

நான்!

பாரதத்தின் தலை நெருந்த எழுத்தாளர் ஐயன் ஒருவரான திரு கே. ஏ. அப்பாஸ் தமது வாழ்க்கையையே அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதின பாரதவாக்களுக்கு ஏமாற்றமளிக்காதிருக்க ஒரு கதை யும் சொல்கிறார். மனிதத்துவத்தை அந்தக் கதை எதன்னை அழகாக விளக்குகிறது!

நாட்பிய எழுதினிடலாம். ராணுவக் காட்சி இவ்வாறு நான் முன்பு சொல்லி விடுத்திருேன். இவ்வேரு சம்பவத்தையும் சொல்லிவிடுகிறேன். நீ விரும்பினால் இதைக் கதைப்பாகவே பாசிக்கலாம். ஆனால் இது ஓர் உண்மைக் கதைப்பாகும். இதன் தலைப்பு: "இருவிய் கிடைத்த தோழன்."

"இருவிய் கிடைத்த தோழன்"

1947 செப்டம்பர் அய்வது அக்டோபரில் சுதந்திர இந்நியாவிலும், சுதந்திர பாசிஸ்தானிலும் "இரத்த தோழன்" கொண்டாடப்பட்ட சமயத்திலும் —

சிவாஜிப் பூங்காப் பகுதியில் சில மூல்ஸிம் குடும்பங்கள் இருந்தன. அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் இல்லங்களை விட்டுப் பாதுகாப்பான மூல்ஸிம் பகுதிகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள். நானும், என்று மனைவி மத்துதியும் சுதந்திரக் காலவிலிருந்து ஒரு விட்டில் தனித்து நின்று விட்டோம்.

சில துவசங்கத் தோழர்களும், சில சீக் வீரர்களும் எங்கெங்கும் பயமுறுத்தி இடத்தைக் காசி செய்துவிட்டு வேண்டும் என்று மூல்ஸிம்ார்கள். அருள் மத்துதியோ (அவள் இப்போது இந்த கதைதில் இல்லை) இதற்கு இசையவில்லை. சிவாஜிப் பூங்காவில் நாம் கவிஞர் இருக்க முடியாது என்றால் காற் கவிதையை என்று சொல்லிவிட்டால் அவள், எப்போ, நாங்கள் இடம் மாறவில்லை.

அந்த நாட்களில் நான் "பம்பாய் கிராஸிக்ஸ்" பத்திரிகையில் பாசி புரிந்து வந்தேன். ஓர் இரவு நான் தாதிர் மின் வண்டி திப்புகத்தில் வண்டியிலிருந்து இறங்கினேன். காட்காப் மூலதும் இட்டைடைத்து வெறிச்சென்று கிடத்தன. இரவு ஒன்பது மணிக்ருப் பிறகு யாரும் விட்டை விட்டு வெளியே வரக் கூடா தென்றப் போலீஸார் தடை உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார்கள். அப்போது மணி சுமார் 8-45, எப்போ, ஒன்பது மணிக்ருன் விட்டை அடைத்துவிட்டு வேண்டும் என்ற எண்ணத் துடன் வேகமாக நான் நடக்க ஆரம்பித்தேன்.

வழியில் தாதிர் பகுதியில் ஓர் இருட்டான விதியில், எவ்வேரு எங்கும் பிள்தொடர்ந்து வருகிறான் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. (நான் இவர்களையில் ஒரு வீரன் அல்ல!) இந்த அபாயகரமான நாளில் தனிவாக இப்படி அகத்தேன் என்றால் அது வீரமும்லை. என்று மிகவாதம்நான் இதற்குக் காரணம்! இன்று என்று மரம்பமே வந்துவிட்டது என்று நான் நினைத்தேன். இப்போது ஒருவதால் பாய் வதுமில்லை என்று நினைத்து நான் எனது தடைையைத் தளர்த்திக் கொண்டேன். அவன் எனக்குப் பக்கத்தில் வந்துவிட்டதை உணர்ந்ததும் நான் திடீரென்று தின்று, திறம்பிப் பார்த்தேன். ஒரு விஸ்டா நேரம் அவனும் தடுங்கி விட்டான். நான் அவனைத் தாக்கு வேன் என்று அவன் நினைத்தான்.

நான் அவனுக்கு அறுதல் கூறும் எண்ணத் துடன், "என்ன, தடை உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம். ஒன்பது மணிக்ருமே யாரும் வெளியே வரக் கூடாது. ஆனால் சிவாஜிப் பூங்காப் பகுதியில் இந்த உத்தரவு இல்லை" என்றான்.

இப்போது நாங்கள் இருவரும் ஒன்றாகவே நடத்து சென்றோம். என்ருதும் ஒருவரை பொருவார் ஓரக் கைகளால் பார்த்துக் கொண்டோம்.

"எதெக போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன் நான்.

"சிவாஜிப் பூங்காவுக்கு — நீங்களா?"

"நானும் சிவாஜிப் பூங்காவுக்குப் போகிறேன்."

"அங்குதான் இருக்கிறீர்களா?"

"ஆம்."

"நீங்கள் யார்? உங்கள் பெயர் என்ன?"

நான் இதைக் கேள்வியை எதிர்பார்த்துப் பயத்து கொண்டிருந்தேன். இப்போது என்ன பதில் சொல்வது? எனது பெயர் கோபால் ராங் என்று சொல்வதா? மோகஸ்வால் அய்வது வசத்தத் தோய் என்று கூறுவதா? அவன் மேலும் பல் விதக்களை எழுப்பி உண்மையைக் கண்டு பிடித்துவிட்டால், என்ன சொல்வது — அய்வது என்று பெயரைக் கேட்க நீ யார் என்று கேட்கலாம், நான் எனது பெயரை மறந்துக் முயலுகிறேன் என்று அவன் சத்தெகப்படுவாரேன். எப்போ, நான், "எனது மோர் அகற்றத் அப்பால் — குவாஜா அகற்றத் அப்பால்" என்று மொழித் தேன்.

"நீங்கள் பத்திரிகையில் பணிவாறது கிறீர்களா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"ஆம்; பம்பாய் கிராஸிக்ஸ் பத்திரிகையில்" என்று பதிலுரைத்தேன்.

"இப்போதும் சிவாஜிப் பூங்காப் பகுதியேலேயே நீங்கள் இருக்கிறீர்களா?"

"ஆம்; பல ஆண்டுகளாக இங்கேயே இருக்கிறேன்" என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

இதற்குள் போலீஸ் குழு ஒன்றை நாங்கள் கூட்டி, சிவாஜிப் பூங்கா செல்லும் பாதைக்கு வந்து விட்டோம். இங்கு தடை உத்தரவு இருக்கவில்லை.

"கூட்டத்துக்கு வருகிறா, சுகோதரே?" என்று என்று தோழன் கேட்டான்.

"எதற்க் கூட்டத்துக்கு?" என்று நான் விசாரித்தேன்.

"அகமதிப் படை ஒன்று உருவாகப் போகிறது. சிவாஜிப் பூங்கா காசின் அனைவருமே வந்து கொண்டுவரின்."

"அப்படியானால் நானும் அவசியம் வருகிறேன்" என்று இவ்வடி தெரிவித்தேன்.

இருவருமே அத்தக் கூட்டத்துக்குச் சென்றோம். சுமார் ஓரது நூற்றைம்பது பேர் கூடி விருத்தார்கள். அவர்களில் பலருக்கு எங்கெத் தெரியும்.

"வாருங்கள், வாருங்கள், அப்பால் அவர் களை, வாருங்கள்" — ஓரே சமயத்தில்க் பல குரல்கள் ஒலித்தன.

இத்தப் பகுதியில் கவலம் ஏற்படாமல் தடுத்து, அமைதியை திவதாட்டுவதற்காக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்துவது என்ற தீர்மானம் கொண்டே வரப்பட்டது. அத்தக் குழுவின்

சென்னை ஆக்பா கேவர்ட் இந்தியா லிமிடெட். ஸ்தாபனத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ K. குப்புசாமி ஆளர்கள் குமாரர்கள் செஞ்சி சூரியநாயகனுக்கும் செஞ்சி நடராஜனுக்கும் 5-3-72ல் சென்னையில் உபநவன முகூர்த்தம் நிறப்பாக நடைபெற்றது. முகூர்த்தத் துக்கு நண்பர்களும், உறவினர்களும் வரிகுர்து நிறப்பித்தனர்.

நீடித்த உழைப்பிற்கு நம்பகமான

தரும்

AMCO

ஆம்கோ

பாட்டரியே

**வேண்டிவென்று
வழ்புறுத்துங்கள்**

ஆம்கோ பாட்டரிஸ் லிட்., பெங்களூர்-2

AM-MAC-181-88 A 20A

வேலையம்!

ரூ.5/ பாத்திரச்சீட்டு
இரண்டு சீட்டு சேருகிறவர்களுக்கு
எவ்விதம் செம்பு அல்லது டபராதம்
உடனே கொடுக்கப்படும்

PHONE
60 442961
31 0. 442947

ஒது சீட்டு சேருகிறவர்களுக்கு
ஒது மலர் சீட்டு சேருகிறவர்களுக்கு

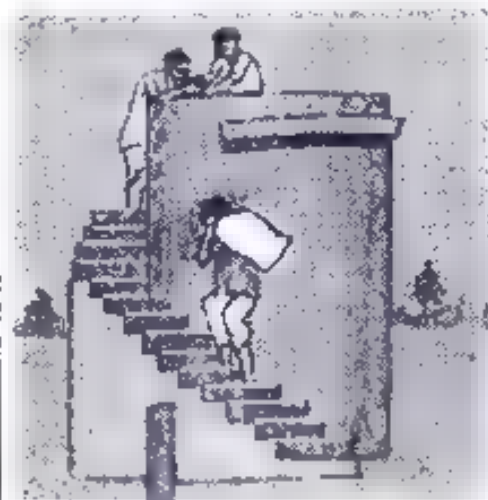
ராக் ஸ்டோர்ஸ்

8.0. நெங்குனத்தெரு * H.O. பாண்டிபாளையம், திருச்சி. சென்னை-17.

எங்கள் அங்காதிப் பெருகு சத்தா வலுவில்பவர்டம் உயர்ந்து அங்கத்தினர்கள் தெரிபயாக சத்தா செலுத்தலாம். வெளிப்புற செலுத்து சீட்டுகள் M. O. மூலம் செலுத்து கொள்ளலாம்.

நாக்போர்ட்
பொருளாதார அமைப்பை
வலுப்படுத்துகிறது

புது மதவகனியை மொகுளத்தையப் புரட்டி
 வந்ததுபற்றியிருந்த சேய்பாசை அமைப்புகள்
 கல்வா பற்றாக மேலும் செழுமையான பந்தங்கள்
 கட்டிப்பெறக்கூடிய முயற்சியைப் புதிதில்
 செயல்படுத்தும் பணியிலுள்ளார்கள். மகா
 சூரியன்மேல் இருந்த திட்டவகனியை செவ்வக்
 கட்டிடவகனியை நோக்கிப்பெயர்கின்றன. அத்து
 கல்வாக்கள் செவ்வகத்தையே பந்திடுமாறு
 மொகுளத்தையே அகக்கூடக் கிடங்குகளை
 கட்டிப்பெயர்கின்றன.

[illegible]

நா.க.:போர்ட்
டால்பியா சி.எம்.என்.டி

முதல் அங்கத்தினனாக என்னு பெயரும் பிரம் தாபிக்கப்பட்டது.

அதை ஆதரித்துக் கையை உயர்த்திய ஆட்சரின் என்னு தொழிலும் இருந்தான். சிறிது நேரத்துக்கு முன்பு என்னைக் கொண்டு செல்வ வந்து விட்டாறோ என்று நான் சந்தேகப்பட்ட அநே தொழில்தான்.

கூட்டம் முடிந்தபிறகு அவனிடம் நான் பேசவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அந்தக் கூட்டத்தில் அவன் எங்கே மறைந்து விட்டான் என்று தெரியவில்லை. இதுவரை யில் அவனுடைய பெயரும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த மனிதன் என்னு வாழ்வின் மிகவும் ஆபத்தான கூட்டத்தில் மனிதத்துவத் தின் மீது நான் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தி விட்டான்.

என்னு நினைவுகளின் அந்தகாரத்தில் இப்போதும் அந்தப் பெயர் தெரியாத ஆனின் மாத ஒளிகளைக் கேட்கிறேன். திரும்பிப் பார்க்கும்போதும் அநே குரல் ஒலிக்கிறது. "நீங்கள் யார்? உங்கள் பெயர் என்ன?"

நானும் இப்போது சிறிதும் பயம் இன்றிக் கர்வமாகவே பதில் தருகிறேன்: "அனாமத் அப்பான் - குவாரூர் அனாமத் அப்பான் - தும்பத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாளையத்தில் பிறந்தேன். என்னு முப்பாட்டாரு ரான குவாரூர் கத்தான் ஹானே ஹாவி உருது மொழியில் மிகப் பெரிய கவிஞராம். அவர் திட்டிய 'முசுத்தலே ஹாவி' என்னும் பெரும் காவியத்தின் மூத்தரூ பதிலுக்கன் வந்திருக்கிறான். ஆனால் அவர் தம் காகவோ, தமது குழந்தைச் செல்வங்களுக் காகவோ அதன் வருமானத்தை வைத்துச் செல்லவில்லை. ஏனெனில் மக்களைத் தட்டி எழுப்புவதற்காக அவர் அந்தக் காவியத்தை இயற்றினார். சம்பாதிக்கும் நோக்கத்துடன் எழுதவில்லை. என்னு தகப்பனாரான குவாரூர் குவாரூம் கப்பனன் 'எப்போதும் உன் கையிலே பேச வேண்டும்; எவர் லுக்கும் தலை குனிவலாகாது' என்று போதித்தார் - ஒரு மறை ஒரு வேலைக்காரனை நான் திட்டிவிட்டேன். அவர் என்னை ஓர் இருட்டறையில் பூட்டி விட்டார். மன்னிரண்டு மணி நேரம் வரை எனக்கு உணவும் நீரும் கொடுக்கவில்லை. அந்த வேலைக்காரனிடம் மன்னிப்புக் கேட்ட பிறகு எனக்கு விடுதலை கிடைத்தது. 'என் பெயரும் சரிசமமானவர்கள்; உயர்வு-தாழ்வு கூடாது' என்ற கொள்கையை அவர் கடைப்பிடித்தார். எங்குமே அவர் எத்தச் சொதனையும் வைக்கவில்லை. மனிதத்துவத்தின் எதி க்கையே போதித்தவர் அவர். என்னு அன்னை பாராண ருவ்வரத்துள்ளிசா பெரும் எத்தக் கண்ணாறிலும் கல்லியறியு பெறவில்லை; எத்த அரசியல் கட்சியிலும் பங்கு கொள்ளவில்லை என்பதும் கடைசி நேரம் வரை வகுப்பு காத உணர்ச்சிகளை வெறுத்தவர். வகுப்புக் கலவரங்கள் நடந்த நாட்களிலும் மனிதத்து வத்தின்மீது அவர் வைத்திருந்த நம்பிக் கையை இழக்கவில்லை. நான் இந்த நாட்டின் மைத்தனுவன். என்னு உறவினர்கள் பாடிக் தானில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மனிதாபி மானம் - சோஷலிசம் தொடர்பில் என்னு உறவினர்கள் உலகம் முழுதும் இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலும், ரஷ்யாவிலும்-

இங்கிலாத்திலும் - சீனாவிலும் - ஜப்பானிலும் எல்லா நாடுகளிலும் பரந்து இருக்கிறார்கள். உலகில் நிகழும் சம்பவங்கள் என்மீதும் (ஒவ் கொரு மனிதன் மீதும்) விளைவுகளை உன் டாக்கிச் செல்கின்றன. இதையே ஹோப்பிவக் கினார் ஜாம்போனும் சொல்லியிருக்கிறார்."

"எத்த மனிதனும் நீவு அல்ல-

ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்தின் ஒரு தனிப்பாகவன்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் பூமியின் அன வரவான்.

ஏனெனில் என்னும், மனிதத்துவமும் தனித் தனியானது அல்ல."

இதைச் சொல்லிவிட்டு அவன் மௌனமாகி விட்டான். "முழு மானிடத்துவமும் உன் னுள் அடங்கி வீசுக்கிறது என்பதில் ஐய மில்லை" என்று நான் கூறினேன்.

"ஆனால் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உன் மேல் என் உரிமை அதிகமாக இருக்கிறது என் பதை மறந்துவிடாதே. என்னை விட்டு நீ உன் னைப் பிரித்து விட்டால், நீ வட்சக்கணக்கான மக்களில் தனித்து நின்றுகொள். மனிதத் துவம் சிறப்பானது; உயர்வானது; ஆனால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் 'சபம்' ஒன்று இருக்கிறது. இதே 'சப'த்தில் இறைவனும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒன்றை மீட் டும் நீ ஒப்புக் கொள்வாய். அதாவது மனிதனில் 'சபம்' இருக்கிறது. அந்தச் சபத்தில் மனிதன் இருக்கிறான். அதாவது என்னு நான் இருக்கிறேன். என்னு 'நீ' இருக்கிறாய்!"

இதைச் சொல்லி அவன் என் கண்களை நோக்கினான். பிறகு 'அவன்' என்னு பார்வை யின் கண்ணாடிக்குள் மறைத்து விட்டான். "தானும்", "அவனும்" என்றும் தனி யாகவே இருத்ததில்லை என்ற உணர்வும் ஏற்பட்டது!

இடம் அகித்தாய்தான் கலாசலம் ""
என்றும்.

ராமலுர்த்திக்கு என்னவோபோல் இருத்
தது. "ஸ்பைல் உண்ணுக்கும் மனத்துக்கும்
நிரூபிப்பாடு இருத்தாய்தானே மேற்கொண்டு
உரிசாகமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்?"

"யாவதவம்தான். ஸ்பைல் ஏதத்தாழ
எங்கைப் போலவே இருப்பான்! இன்னொரு
விஷயம், அவனுடைய அப்பா கொஞ்சம்
பழங்காலத்து மனிதர். பிள்ளையைப் பார்த்
துப் பேசினிட்டு அவரிடம் வருவதை விரும்
பாதவர், தம் மூலமாயே எத்தக் காலையும்த்
நடக்க வேண்டும் என்று ஆணை. இந்த
இரகசியம் எனக்குத் தெரியும். அதற்கு மேல்
உங்கன் உரிதம். இருநெய்வேலி விவரம்
பெண்ணுமாய்த் தான் தருகிறேன்."

இந்த இளைஞன் கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும்
வட்டணையாகவே இருத்தான். இவ்வாறேபோல்
ஒரு ஸ்பைல் என்றும் கிடைக்கக் கொடுத்து
வைக்க வேண்டுமே! "உங்களுக்கு அந்தத்
நிருநெய்வேலிக்காரர் உருவா?" என்றும்
ஒரு கேள்வியைப் போட்டார்.

"ஆமாம்! துர்த்து உறவுதான்" என்று
சொன்னிக் கொண்டு அதைப் ஸ்பைல்
உள்ளே போய் ஒரு காலித் துண்டித்
நிருநெய்வேலி விவரத்தை எழுதிக்கொண்டு
வரவும், ஸ்பைல் பரமாவத்தம் கைகளில்
வந்து இருந்தவன் கலாசல இருத்தது.

"சார்! கலாசல பிடிக்கிட்டென் உங்களை
முதல் முதல் பார்த்து இடத்துக்கு செரு
சமீபம் கிடைப்பு" என்றார் பரமாவத்தம்.

அந்த இளைஞன் பெயரைக்கடக் கேட்டுக்
கொண்டான் ராமலுர்த்தி பரமாவத்தத்
துடன் கிணங்கிற்று. பாலநிருநெய் விட்டுப்
புதுமனை விழா முடித்து இரண்டு பத்தி சாப்
பாடுகட நடத்துவிட்டிருந்தது. ராமலுர்த்தி
பாலம் கலாசல, காலேரி பெண்ணாகப்
பெருமி விர்த்ததைக்கடப் போகுட்படுதி
தான் காலேரிருவிட்டு விட்டுக்குத் திரும்பி
ஐர் ராமலுர்த்தி. பாலநிருநெய் பத்தி
விட்டைத் தேடி அலைந்த ஏறமத்தையெல்லாம்
கட. ஒரு புது நகலம் கிடைத்த அந்தத்தி
திக் மறத்துவிட்டார். ராமலுர்த்தி உட
னையே ஒரு கடிதம் எழுதி அப்பா இரவிவேலே
"மொஸ்பல்" போய்க் ஆய்வித் சொத்து
விட்டார்.

ராமலுர்த்திக்கு மறுபடியும் மேற்கு
மாய்ப்பைக் கொண்டுபரமாவரி கொய்க்தெரு
வுக்குப் போய் விவரம் கொடுத்த இளைஞன்
எத்தித்து மேற்கொண்டு மாய்ப்பினைப் ஸ்பை
லைப் பத்தி விவரிக்க வேண்டும் என்ற ஆணை.
ஆனால் அடுத்த ஒரு வாரத்தின் அவருக்கு அவ
காலமே கிடைக்கவில்லை. அதற்குள் நிருநெய்
வேலி போய்தி பத்தி எழுதிவிட்டார். போய்தி
வும் அவர் மனவியும் இன்னும் பத்து நிமிஷ
களைத் திருப்பதி போதும் வழியில் செங்குக்கு
வரப் போவதாகவும், கோதண்டராமாவரி
கொய்க் தெரு எழுபத்து ஏழாம் நம்பரில்
தங்கப் போவதாகவும், ஒரு குறிப்பிட்ட தான்
கலாசல பத்தி மனவித் திருமணம் செய்க்தி
மகம் தேரிக் வந்து பெய்க்கொண்டதான்
என்றும் அந்தப் பத்தியில் கண்டிருந்தது.

குறிப்பிட்ட காலில் கலாசல நேரத்திக்கு
ராமலுர்த்தி கே. ஆர். கொய்க் தெரு
முனக்கு ரயிக்கு வேலை கொய்க் தானடி
வந்த போது விவரம் கொடுத்த இளைஞன்
ஒரு கலாசல அக்கடுப்பிப்பித்துக் கொண்டு
காலுடையே பெய்க் கொண்டிருந்தான். ராம
லுர்த்தியைப் பார்த்ததும் ஒதுங்கி வந்து.
"சார்! தங்கன் நிருநெய்வேலிக்குப் போய்
குத்திக்கொண்டிருக்கிறார் தெரியாது, அவரை

இங்கே வந்திருக்கிறார், எழுபத்தி
ஏழாம் நம்பர். போய்க் பாலுக்
கட. தம் விவரம் எப்படித்
கிடைத்தது என்று அவர் கேட்
டாய் தான் கொடுத்ததாக
அவருக்குத் தெரியவேண்டாம்.
ஒரு மாதிரி முகம் இப்பத்தான்
முதல் நடவடிக்கை இங்கே வர
மாதிரி போகங்களேன்! ஏதோ
என்னவாக உத்தியோகச் செய்
தெய்! தான் வருகிறேன்!"
என்று எதிர்ப் பக்கமாகப் போய்
விட்டான்.

நிருநெய்வேலி போய்தி நம்
கலாசலவே இருத்தார். தம்
ஸ்பைல் பத்தியை நகலம்வைக்க
கொடுத்தார். ராமலுர்த்திக்குத்
நிரூபிப்பாடு இருத்தது. ராம
லுர்த்தியும் தம் பெண் படித்து
முடித்து உத்தியோகம் பார்ப்
பதைக் கொய்க் அவன் குணநீ
செய்க்கையும் வருணித்தார்.
கொண்ட விஷயங்களும் அப்படி

கம்பாண்ட்
கதைகள் 12

டா. அதிர் ஒன்றும் சிக்கல் இல்லை. மறு தான் மாரியே சோபதி தம் மனைவியையும் கப்பலிலும் அழைத்துக் கொண்டு பெண் பாரிக்க வருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். கப்பலுக்குப் பெண்ணைப் பிடித்ததிட்டால் மூகரத்தின் கைத்துண்டுவரம் என்று அளவுக்குப் பெரிசில் உறுதி ஏற்பட்டது. இடையே, "கப்பல் எங்கேயாவது அரை எடுத்துத் தங்கியிருக்கிறாள்?" என்ற ராம மூகரத்தின் கேள்விக்கு, "அதெல்லாம் இல்லை" என்ற பதிலுக்கு மேகாட்ச் சோபதி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மறுநாள் மாரிய். காலையில் டாக்ஸி வந்து நின்றது. சோபதி தம்பதியுடன் மற்றொரு குழிய் நோடியும் வந்தார்கள். அவர்களை ராமமூர்த்தி கரவேற்று உபசரித்தபடியே வாகனம் பக்கம் பார்த்தார். டாக்ஸிக்காரருக்குப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவருக்கு விவாகம் குறித்துக் கொடுத்த இடையூறு. "அது சரி, மாரியின்னைப் கப்பல் எங்கே?" என்ற கேள்வி ராமமூர்த்தியின் உள்வெந்தின் உருவாகும் சமயம் கைட்டாக உள்வெ நுகைத்த அந்த இடையூறு மறைந்தது. தெரியாமல் ராமமூர்த்தி யடமும் பாரக்கும் கவனமில் உதட்டில் கிரிசு கைத்து வலிக்கொடுக்கிறது. ராமமூர்த்திக்கு ரெஜா புனிதர் போல் தென்படுவது. கொஞ்சகால மீருத்த சந்தேகத்தைவும் அடுத்ததாற்போல் நடந்து சம்பளவாகப் போகவில்லை.

"ரண்டா, உத்தாமி! உத்தாமிக்காரன் அனுப்பிட்டானா?" என்று சோபதி அந்த இடையூறில் பார்த்து. "ஆமாம். அப்பா!" என்றால் அந்த இடையூறு. ராம மூர்த்தி தங்குக் கிதித்துக் கொண்டார். உத்தரம் என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த இடையூறின் தடிப்புத் திறமையையும் பெரிசாக அழைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னும் ஒதுக்கி திரும்பு ராமமூர்த்தியைவும் புரிந்து கொண்டார். அவனை அப்போதுதான் முதல் தடவையாகப் பார்ப்பது போல் தரமும் தடிக்க ஆரம்பித்தார்.

ராமமூர்த்தியின் பெண் ரேராஜா தங்க அழகி. அவளை பெண் பாரக்கும் சம்பிரதாயம் கடுமையாக நடத்தது. சோபதியின் குடும்பத்துக்குத் திருப்பி. கார்ப் நினைவுக் கொக்கி விட்டார்கள். சோபதியின் மனைவி மாத்நிரம் ரேராஜாவை அருகில் அழைத்து. "அழைத்து! மூக்குக் குத்திக் கொள்ளாமல் இருப்பது இந்தக் காலத்து பழக்கம் போயே இருக்கு! தாக்க கொஞ்சம் பழங் காலம். கல்யாணத் துக்கு முன்னாலே கைறு முக்கை மாத்நிர மாவது குத்திக் கொண்டு பவிசென்று ஒரு மூக்குத்தி வாரங்கிப் போட்டுக் கொள்" என்று கொல்லிவிட்டுதான் கிளம்பினாள்.

எல்மோகரையும் திரும்பி வரியவனுடன் சரி பாடு செய்வபோது ராமமூர்த்தியும் உத்தரமும் ஒரு நிமிஷம் நேரிலே நயிவாகச் சத்தித் துக் கொள்ள சேதிட்டது. "மாரியின்னை! நீங்கள் மகாபூரீ! உள்பெண்ணைக் கைட்டிவரை திணிந்துவிட்டீர்களே. நீங்கள் வாரோ கெளரியார் என்றல்லவா ஏமாத்துகிறீர்கள்" என்று ராமமூர்த்தி. "உஷ்! உத்தரம் தான் உங்களுக்கு வேந்தி! என்னுள் கவிழ்ச்சி! தான் இதில் அக்கறை காட்டினேன் என்று

தெரிந்தால் என் அப்பாவுக்கு ஏதாவது சந்தேகம் வரும். உத்தரம் வந்தால் காரியம் நடக்காது. உங்களைப் பெண்ணை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். மனமால் பரி கொடுத்துட்டேன். அப்பறம் உங்களைப் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டேன். உங்களைத் திருநெல்வேலி தகவல் எப்படியாவது சேர்க்க வேண்டும் என்று தனித்துக் கொண்டிருந்த போது அகம்பாவத்தாக நீங்கள் என் அத்தை வீட்டுத் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தீர்கள். தான் வாரோ மாதிரி ஒதுக்கி தின்றேன். அப்பாவுக்கு இப்போது பரம திருப்பி "என் குல் வந்ததாம்."

தாட்டில் ஓடின. மூகரத்தம் கைத்துக் கல்வான மண்டபம் ஏற்பாடாகிவிட்டது. அழைப்பிதற்கள் அனுப்பப்பட்டிருவிட்டன. ரேராஜா மாத்நிரம். இன்னும் மூக்குக் குத்திக் கொள்ளவில்லை. ராமமூர்த்தி வந்து நின்றபோது, "போகப்போ! இதை யெண்ணை அந்த மாரி மறத்திருப்பாள். மேலும் ஆபீஸ் போது பெண் கிரிதாடாமல் மூக்குக் குத்திக் கொள்ளவேண்டாம் என்று பிறுக்காது. ரொம்பவருக்குத்திருக்கும். அடுத்த மாதம் பார்த்துக்கொள்ளலாம்" என்று கூறிச் சொல்லியுடன். "என்று ஒப்பி அடித்துவிட்டான் ரேராஜா.

கல்யாணத்துக்கு முதல் தான். சோபதி குடும்பமும் அவர்கள் உறவினர்களும் கல்யாண மண்டபத்தில் வந்து இறங்கிவிட்டார்கள். மிதமுறைத்துக்கொள்ளம் சோபதியின் மனைவியும் இன்னொரு அம்மாவும் பெண் விட்டாணரப் பாரிக்க மாரியின்ருந்து சிறிது வந்தார்கள். "ரேராஜாவைக் கப்பிடுகிறோ" என்றால் சோபதியின் மனைவி.

ரேராஜா வந்து மாரியாவை தமக்கடுத்த எழுந்தான். "எனம்மா, ரேரா! நீ இன்னும் மூக்குக் குத்திக் கொள்ளவில்லையா... உன் அப்பாவிட்டுே சொல்கது. உன் மூகரிலே மூக்குத்தி ஏதன் பிரதாது. என் பிள்ளை உன் மூக்குத்தித் தாக்கைக் கட்டுவான் என்று". சோபதியின் மனைவி கோபத்துடன் மாரிக்குப் போய்விட்டாள். ரேராஜா அம்மாவை மூக்குத் திண்ணையின். "என் அழகி போய் விடும" என்று கூறி அழுதான்.

இடையே ராமமூர்த்தி, மாரியின்னை உத்தரத்தைப் பார்த்து கிணைக்கை எப்படியாவது மோனிக்க முடியுமாவென்று சேதிட்டார். "என்னுள் கிணைத்தான் கொடுக்க முடியும். வேறு ஒன்றும் செயல் இயலாது. அங்குக்குத் திருநெல்வேலி கிணைத் தத் தேன். இப்போது உங்களை ரோட்டியுள்ள ஒரு தகவல் கைட்டிவரைத் தருகிறேன். அங்கே கொக்கெனின் ஸரி போட்டு வலிக்காமல் மூக்குக் குத்திவிடுவார்களாம்" என்று சொன்ன உத்தரம். "டேய்! ஒரு டாக்ஸி கொண்டாடா" என்று மனைவியைப் பார்த்துக் கவிக்க கொண்டே ராமமூர்த்தி தளர்ந்தார்.

மறுநாள் காலை வெட்டி மென் கோஷத்துடன் ரேராஜாவின் எழுத்துத் தாவி முடிவுப் பட்டபோது மூக்குத்தி அவள் மூக்குத்திகே பண்பண்பு அணித்துக் கொண்டிருந்தது.

(சம்பவங்கள் உண்மை: பெயர்கள் மட்டும் மாற்றப்பட்டுள்ளன.)

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு

பிரைவேட் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1947)

"லீனா விகார்" — 17-A, பிளாங் ரோடு,

ஷண்முகானந்தா ஹாலுக்கு அருகில்

சயான் (கிழக்கு) பம்பாய்-22. D. D.

டெலிபோன்: 471455

தபால் பெட்டி 6769 : தந்தி: "GROWRICH"

ஏவல் கொட்ட பிறகு டிஸ்டென்ட் அடையும் வசதியுள்ள கழகங்கள்

ஏப்ரல் 1972 புதிய குறப்புகள்

குறுவிய காலம்			தீண்ட காலம்		
36 மாதங்கள் - 25 அங்கத்தினர்கள்			40 மாதங்கள் - 40 அங்கத்தினர்கள்		
முதல் வரத் தேதி: 9-4-72			முதல் வரத் தேதி: 30-4-72		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா ரூ.	பிட்டுத் தொகை ரூ.	வகுப்பு	மாதச் சந்தா ரூ.	பிட்டுத் தொகை ரூ.
B	100/-	2,500/-	LTE	500/-	20,000/-
C	50/-	1,250/-	LTF	250/-	10,000/-
F	25/-	625/-	LTG	125/-	5,000/-
G	20/-	500/-	LTM	100/-	2,000/-

தனிமை அலுவலகம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம்

"பாலுஸேரி டிஸ்ட்ரிக்யூட்ஸ்"

3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி

தபால் பெட்டி: 414 : சென்னை-5

கிளைகள்: கொங்கனா - கங்கத்தா - புது டெல்லி

இலவச பிடுகடலத்திற்கு எழுதுங்கள்

பிட்டுகள் ஒதுக்குதல் கம்பெனியின் உரிமையால் பெறுவதற்கு

பெயர்: காதிவாஸ் பிள்ளை முதல் 10-30 வரை; மாதவா 4 மணி முதல் 7-30 வரை

வார விடுமுறை: இங்குட்கிழமை

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

அன்று கடற்கரையில் தனிவாக அமர்ந்திருந்தேன். ஒரு நிறுவன விளம்பர சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினேன்.

ஒரு பெண்... மங்கலான ஒளியில் அவளைப் பார்த்ததும் எனக்கு விவப்பு...

"நீங்கள்... நீ... கருணாதானே?" என் நெய்.

"அடேயப்பா... இவ்வளவு நேரமாகிற்று.... தானேதான்!" என்றான், அவன் சிரித்துக் கொண்டு, என் கருவிக் அமர்த்தான்.

"காசிலிருந்து எப்போது வந்தாய்? எங்கே தங்கியிருக்கிறாய்... இங்கே யாருடன் வந்தாய்?"

"ஒவ்வொரு கேள்வியாகத்தான் கேளுங்க னேன். ஊசிலிருந்து வந்து ஒரு மாதமாகிற்று. இங்கே வேலைகள் இருக்கிறேன். உங்களை எதிர்பாராதவிதமாக இங்கே சந்தித்தேன். அய்யனவாத்தான்." என் மனத்தில் திரும்பிப் பரவியது. நல்ல வேளைகளில் அவன் என்னைத் தேடிச் கொண்டு வரவில்லை.

"எங்கே தங்கி இருக்கிறாய், கருணா?"

அவன் பெண்கள் தங்கியிருக்கும் வீடுதி ஒன்றின் பெண்ணைக் கொன்றான்.

"ஊசில் எல்லாரும் தலாந்தானே?"

"என்ன மேடு... எல்லாம் தங்குகத்தான் இருக்கிறார்கள்....."

"ஏன் இந்த வீண் சலிப்பு கருணா?"

"பிறகென்ன ஒரு பெண் தனிவாக வேலை பார்க்க வேலியூர் செல்வக்கூடாத்தென்கு?"

அவன் கோபத்துக்குக் காரணம் எனக்குப் புரிந்தது. கருணா எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்தவன், ஒரே தெரு. எனக்கு மிகப் பழைய அறி

றமம். எனதுப் பத்திரிகையாளரின் சற்று நேரம் பிஸ்க் கொண்டிருக்கிறோம். அவன் வீட்டில் பசமாட்டிகள் வந்துகூட, எப்படியிருக்கிறது ஒப்போது என்று விசாரித்துவிட்டேன். நிறுவன அவன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான். "உங்கள் அம்ம எங்கே இருக்கிறது?"

எனக்குத் திக்மென்றது.

"என் அம்மக்கு நீ வர முடியாது கருணா, என்னுடன் இரு தம்பரிகள் இருக்கிறார்கள்." பெண்களிடம் போய் பேசுத்தான் எனக்குப் பழக்கம்.

"உங்களுடன் சந்தோஷமாகப் பொழுதைக் கழித்து என்னைவோ தாட்டில் ஆய்விட்டார்களே.... எங்கே போகலாம்.....?" அவளாகக் கேட்டாள்.

அவன் கேட்ட கேள்வியும், அவன் அமர்த்திருக்க தோரணமும் எனக்குப் போகதென்ப ஊட்டின. தேடிப் போகாமல் இன்று ஒரு காதலி வறையில் விடைத்தாய் வேண்டாம் என்று ஒதுக்க தான் என்ன முட்டாளா?

"எங்கே வேண்டுமானாலும் போகலாம். ஆனால் உன் ஊரூட்டியில் யாரும் உங்களைத் தேடமாட்டார்கள்?"

அவன் அடர்செயமாகப் பதில் சொன்னான்.

"எனக்கு தானே எல்லாமாகி! என்னை யாரும் தேடமாட்டார்கள்! எல்லோரும் என்னைப் போகத்தான்..."

என் மனத்தில் தம்பிக்கை வறியது. இவன் மூலமாக இவ்வளவு சிநேகிதிகளிடமும் பழகலாம்?

"இன்னும்மென்ன சொன்னே? போகலாமா?"

அவன் எழுத்துவிட்டான். தானும் எழ வேண்டியதாயிற்று. ஒரு காலத்தில் என்னைவே திரும்பலாம் செய்து கொள்ள வேண்டும்

போலவே எனக்குத் தோன்றியது. அந்த எண்ணம் என் மனத்தில் சுசுப்பை ஏற்படுத்தி வது.

எதற்கும் இதைப் பற்றி முதலில் சுருணுவிடம் கேட்டுவிட்டுத் தான் வேறு வேலை என்று நினைத்துக் கொண்டு, அவன் இருந்த பத்திரம் தெம்பர் அளவுக்குப் போலவே. அவன் கட்டிக் கல் எய்திவிடுந்தான். நான் உற்சவியில் அமர்ந்தேன். அவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

"ஏன் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள்? உடம்பு கவலியிலா?" என்று அவன் கேட்டான்.

"இல்லை... எனக்கு ஒரு சந்தேகம்...."

"என்ன...? கேளுங்கள்... சந்தேகத்தை நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதுதான்."

"இது இந்த வானியல் உயிரியல் பார்க்கும் சித்தாந்தம், அவன் எனக்கு முன்பே தெரியுமா?"

"தீர்மானமாகத் தெரியாது.... அவன் சித்தாந்தம் என்பதற்காக நானும் சித்தி வைத்தேன்...."

"இந்த நேரத்தில் உனக்குப் பழக்கமானதா?"

"நான் சட்டிகைப் பிடித்துக் கொடுத்தேன். கொத்தர விவரம் இப்போது அங்கு கொடுத்திருப்பதால் எங்கள் துறையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்...." எனக்கு இந்த விளக்கம் திருப்தியாக இருந்தது. அதனால் அதற்கு மேல் பேசவில்லை. அவரைத் தொந்தரவு செய்ய விரும்பவில்லை. நான் நினைத்தேன் அவன் சென்னை கேட்ட ஆரம்பித்து விட்டான்.

"நீங்கள் இன்னமும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லையா?" இது என்னும் சிறிது பார்க்கப்பட்டது சென்னை.

"திருமணம்? என்ன...? எனக்கு அதுதான் பிடிக்காத விஷயமாயிற்று!" என்றான் சித்திக்குக் கொண்டு.

"நான் சித்தித்தேன். இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று. பாலகன். நானும் அந்த முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். நீங்கள் மாக இந்த வானியலில் நின்று இருக்கிறது. சித்திக்குப் பிடிக்காது. கலியாண பத்திரம் என்னும் எல்லாவும் கொண்டு!" என்றான்.

என்னைப் பற்றியது போன்ற நமக்கு பதில். "இப்படிப் பேசிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு மேல் நான் எழுந்தேன்.

"இதோ இருக்கிற. நான் வருகிறேன்...." என்று கூறிக் கொண்டு. அவன் பாதாளத்தின் பையன் கதவைத் தாவிட்டுக் கொண்டுள்ளான்.

நான் எழுந்து என் சட்டைகளைக் கழற்சியேன். வழக்கம்போல் மணிப்பாளன் எடுத்துத் தலையணைக்கடியில் எதிர்ப்படுத்தி வைத்தேன்.

அந்த வசதியாகத்தான் இருந்தது. "இப்போது எல்லா நேரத்தில் அளவுக்கு வசதியாகத்தான் இருக்கின்றன" என்று சித்திக்குக் கொண்டு இருக்கும் நடுத்தேன்.

அடுத்த படியாக என்ன செயல் வேண்டும் என்பதையும் அப்போதே முடிவு கட்டிக் கொண்டு. அவன் தூங்கும்போது வேளியறிவிட வேண்டும். இல்லாவிடில் இவன் பிடியில் திர்த்தரமாகச் சித்திக்குக் கொண்டு வேண்டியிருக்கும். பழைய காதலி அல்லவா?

பத்து நிமிடங்கள் ஆகின. அவன் இன்னமும் வெளியே வரக் காணோம்! வெளியே வராமல் எவ்வளவு போகிறான் என்ற தம்பிக்கையுடன் இருந்தேன்.

அப்போதுதான் மெனுவின் மீது வைக்கப் பட்டிருந்த அவன் எக்ஸ் பைப்பைக் கவனித்தேன். எடுத்து அதைத் திறந்தேன்.

அதற்குள் கொஞ்சம் பணமும் ஒரு கடிதமும் இருந்தன. கடிதத்தை எடுத்தப் பிரிப்பதற்குள் அவன் வெளியே வரும் சத்தம் கேட்டது. வாயை மூடி வைத்துவிட்டுப் படுக்கக் க்கு வந்தேன். வெளி வந்தவன் தடுமாற்றினான். அவனால் நிற்கக்கூட முடியவில்லை. நான் தடுக்கிட்டு எழுந்தேன்.

"என் கைத் முடிந்தது. இனிமேல்தான் உங்கள் கைதயின் ஆரம்பம்...." என்றான்.

எனக்கு எதுவும் புரியவில்லை. நான் அவன் அருகில் செல்வதற்குள் அவன் படுக்கையில் விழுந்ததுவிட்டான்.

"என்ன சுருணு இது....?" அவரைத் தொட்டுத் தூக்கினேன். துவண்டான். உடம்பு திசைவிட்டுவிட்டது....

ஒரு நிமிடம் எனக்குத் தலை சுற்றியது. பிறகுதான் விஷயம் புரிந்தது. அவன் இறந்து விட்டிருந்தான். விஷம் குடித்திருக்க வேண்டும். உடல் நிலையிலிருந்து.

அப்போது...அதே நிமிடத்தில் அவன் விட்டு விட்டு ஒருவரைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியிருக்கவில்லை. ஆனால்... என் மனத்தில் ஒரு பயம். இட்டமிடிக் தான் அவன் இப்படிச் செய்திருக்கிறான்? அவரை அவரை மரம் மரமில்லாத கடிதத்தை எடுத்துப் படித்தேன்.

"அப்பிசியாதவரை,

உங்களால் எழுதப்பட்ட நான், இன்னொருவரை ஏமாற்றி மன வேலையில் அமர விழும்பாகிறேன். அதனால் நான் உன் விட்டை விட்டு வெளியேறி இங்கே வந்தேன். உங்களைக் கண்டு பிடித்து உங்களுடையே யான வேளையில் என்பது என் விருப்பம். ஆனால் இப்போது உங்கள் கைதயைக் கேட்டாய்...? என் நம்பிக்கை சிதைந்துவிட்டது. குறுகிய காலத்துக்குள் நான்கு பெண்களின் எதிர்காலத்தைக் காதல் என்ற பெயரால் குறைபாடுகளைக் கிறீர்கள். கிறீர்க்கு கிறீர்க்குத் தரவாரம். அது அந்நேரம் வானியலுக்குள், அதைப் பார்த்து மனிதன் தன் வானியலைய அளவத்துக் கொண்டு முடிவுமா? தூங்குதல் சித்திரமான இடம் விட்டது. மனிதன் அப்படி இருக்க முடியுமா? ஒருவருக்கு இருக்கி என்ற நினைவைப் போய்யாக்குவான் மிகும். என் கை வெளியில் இப்படி ஒரு மிகுமையானவரை நான் விழும்பாகிறேன். உங்களுக்குத்தான் விஷத்தைக் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் என் மனம் இக்கடிதத்தை எழுதுவதோடு மாறி விட்டது. நீங்கள் அவ்வளவு எவ்விதம் சாகக் கூடாது. என் தற்கொடிக் நீங்கள் தான் காரணமென, நீங்கள் உராரால் தூற்றப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் இருந்தால் இருக்காமாட்டீர்கள். நம்பிக்கை இருக்கிறது. கடந்த பல தினங்களாக இந்த நேரத்தில் தான் இருந்தேன்.... கொஞ்சம்

நுனினைமான விவளித்தோற்றம் அதை யினைகப்படுத்துகிறது பல பயனுள்ள

எஸிவிக்ரீட்

எஸிவிக்ரீட் கன்சிடரேஷன்

கட்டிடங்களிலும், கூடாரங்களிலும் வெளிப்புறத்தில் அவைகளைத் தோற்றமளிக்கச் சிறந்தது எஸிவிக்ரீட். பற்பல விதமான கவர் அவைகளுக்கும், அவைகளை ஒப்புகளுக்கும், கூடம் அம்மை மெட்டரெய்வு துறைகளுக்கும், ஜாவின்களும், கொடிமெட்டிகளும் பயன்படுகிறது எஸிவிக்ரீட். அருகாமையிலுள்ள சிமென்ட் மார்ப்கெட்டிக் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்கும் கிற அல்லது அவர்களுடைய விவியைகந்தகனிடமிருந்து எஸிவிக்ரீட் கம்பெனாக் கிடைக்கிறது.

குவெஸெம் மதறம் கமர்க்கீட்குத் துறைப் பொருள் எஸிவிக்ரீட்.

எஸிவிக்ரீட்

உயர்ந்த தரத்திற்கு கிடைக்கப் பெறும் உத்தரவாதம்

தி சிமென்ட் லிமிடெட் கம்பெனிக் லீ., • தி சிமென்ட் மார்ப்கெட்டிக் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லீ.,

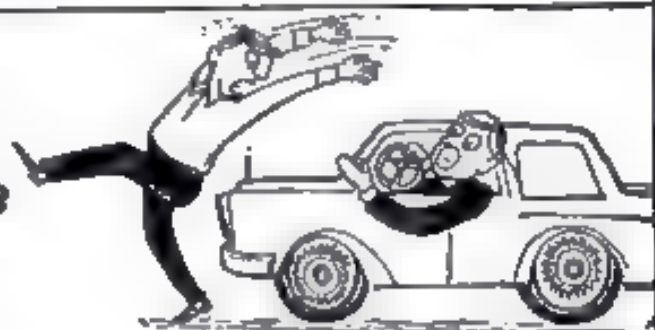

You are safe with

BRAKES

* dependable

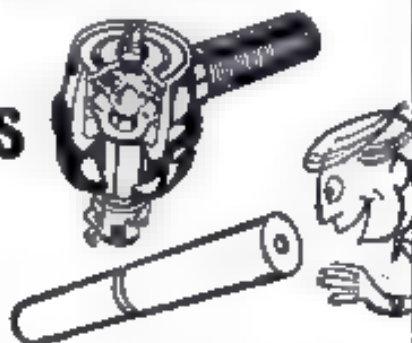
CLUTCHES

* smooth

TIE ROD ENDS, STEERING LINKAGES AND KING PINS

* precision-made

AUTOMOBILE PRODUCTS OF INDIA LIMITED

009-116 01

காரா ? கானல் நீரா ?

செந்தர வர்க்கத்தினர் வாங்கக்கூடிய விலையில் சிறிய காரர்கள் தயாரிக்கப்படவில்லை; ஒரு கார் வாங்க மூன்று வருஷம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறதே; அப்படிப் பொறுத்திருந்து வாங்கினாலும் காரின் தரம் மோசமாகவும் விலை மிக அதிகமாகவும் இருக்கிறதே என்பதெல்லாம் இங்கு ஏங்குபவர்கள் ரஷ்யாவைப் பார்த்து ஓரளவு ஆறுதல் பெறலாம். ஏனெனில் அங்கும் விலைமே மோசம்தான். ரஷ்யாவில் கார் வாங்குவது தலைவரி என்றால், கைத்திறுப் பது திருகுவலி!

சோவியத் அரசு கார் தயாரிப்பில் மூன்று நேற்றும் காண வரித்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

யாருக்காக இது?

வர்க்க பேதையில்லாத சோவியத் சமுதாயத்தில் இருக்கும் 'பேரிய மணிதர்'களுக்காக! கார் வைத்துக் கொள்ளும் அந்தஸ்துடைய வர்கள், கார் வாங்குவதற்குப் போதிய பணம் சேர்த்து வைத்திருப்பவர்கள் இவர்கள்.

அமெரிக்கா, பிரிட்டன், மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் பாட்டாளி மக்களெல்லாம் கார் வைத்துக் கொள்வது எப்பது சரிவகாதாரணமாக இருக்கும்போது சோவியத் குடியரசுபோல மேற்கொள்ள வேண்டிய மணிதர்களுக்குக் கூடக் கார் வைத்துக் கொள்வது சிரமமா விருக்கிறது. பல காரணங்களுள் ஒன்று விலை. ஐந்து ஆண்டுகள் பழகிப்போன சிபியட்-124 வாகனம் 3500 ரூபிள் கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்க நுணியமாற்று விதப் படி இது ஆறுபேரம் டாலராிறது. இத்தாலியில் இதே சிபியட்-124 கார் 1752 டாலருக்கு விற்பது வந்திருக்கிறது.

'ஸ்கோ' என்று ரஷ்யாவில் சிபியட்-124 காருக்குப் பெயர். இத்தாலியப் பொறியியலாளர்கள் வால்கா ஆற்றின் கரையில் டொக்லியாட்டி நகரில் அமைத்துள்ள தொழிற்சாலை இத்தக காரரைத் தயாரிக்கிறது.

புதிய ஜி. ஏ. எஸ்.-34 காரின் விலையும் ஏறியுவிட்டது. ரஷ்யர்களுக்கு இந்தக் காரை 9,000 டாலருக்குச் சமமான தொகைக்கு விற்கின்றனர். ஆனால் அந்நிய நாட்டினர் இதே காரை 2000 டாலருக்கு வாங்கலாம். இஸ்ட். ஏ. இஸ்ட்-968 என்ற காரின் விலை மிக அதிகம்.

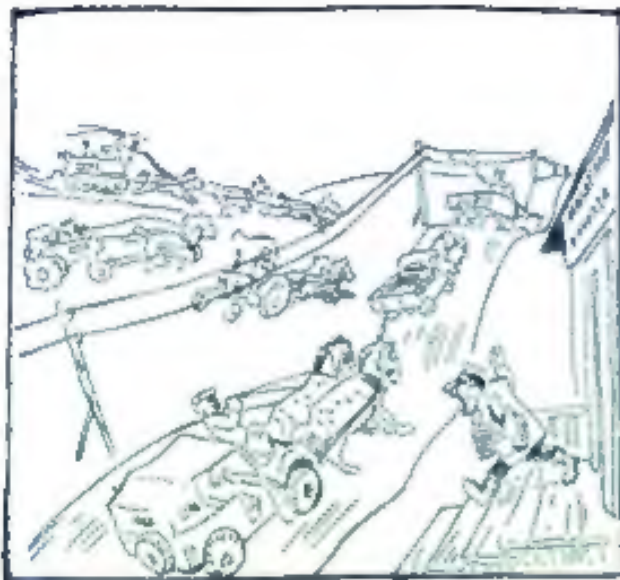
ரஷ்யாவில் தயாராகும் கார்களில் பத்துக்கு மூன்றுதான் நவியார் வாங்குவதற்குக் கிடைக்கும். பத்துக்கு மூன்று கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாகின்றன. எஞ்சியுள்ளவற்றை சோவியத் அரசாங்க உபயோகத்துக்கு ஒதுக்கி வைக்கின்றனர்.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் ரஷ்ய மோட்டார் கார் ஏதும் விலை போவதில்லை. மேற்கு ஐரோப்பா என்ன, சுதந்திர உலகில் எங்குமே ரஷ்யக் காருக்குக் கிராக்கி இல்லை. மேலை நாட்டு "மாடங்களுக்கு" அருகே ரஷ்ய கார் நிற்க முடியாது.

ரஷ்யாவிலே பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்துதான் கார் வாங்க வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கட்டம் பிரச்சனாவின் ஒரு சிறு பகுதி தான்.

மேலும்: ஸோவியத் மாதிரி மருதியில், நூலி வரிசைகளில் தொழில்சங்களை நோக்கித் தங்கள் கார் களில் அமெரிக்கர்கள் விவரணை அந்தாட்டில் எவ்வகாதாரணமான வாட்டி.

கூட்டுப் பணியை துவங்குகின்றிருந்து வேண்டியவர்கள் : "செய்க யோவான்! சிவனா! மாயட்ட வேந்திரத்தி" என்று உறுப்புக்கள் ஒரு தடவ் வந்து சென்றிருக்கிறதாம்!"

(4-வாராகையும் என்று மாய்க்கோ பத்திரிகையில் வேண்டியவர்கள் காட்டுகின்ற.)

சொத்தத்தில் "கார்" வைத்திருப்பவர்களுக்குக் குக் கரரை நிறுத்தி வைப்பதற்கு இடம் கிடை யாது. தெருவில்லாதான் விட்டு வைக்க வேண் டும். 'கார் வேட்ட' என்றும் என்ன என்று தெரியாதவர்கள் ரஷ்ய மக்கள்.

மாற்று உறுப்புக்கள் வேண்டுமோ? கிடைப் பது குறிரைக் கொம்பான வாயில்தான் என் பதை மால்கோ பத்திரிகை ஒன்று ஒரு கார்டு வில் தெலிவுபடுத்தியிருந்தது. இத்தக் கார்டு வில் காரர்களும், டிராக்டர்களும், ஹாரிகளும் குறிரைகள் பூட்டிக் சேறுதற்படுவதைக் காண்கிறோம். மாற்று உறுப்புக்களைக் கண்டச் சத்தையில் யாரை விட, குறிரை விட கொடுத்துத்தான் வாய்கவேண்டும். அரசாங்க விசைக்குப் பத்து மடங்கு கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ எவ்வளவாக.

மேலே கூறிய டொக்ஸீயாட்டி. கார் தொழிற்சாலைகள் மால்கோ பிரதிநிதி ஒரு வர் கம்மொமொல்லக்கயா ப்ராய்தா என்ற டீட்டின் நிர்ப்புக்கு அங்கமையில் வழக்கிய போட்டியில் தமது எதிர்செய்க் கொட்டி விட்டார்.

புதிய கார் வாகனம் தேதியிலிருந்து ஓராண்டுக்கு ரஷ்யக் காரர்களுக்கு உத்தர வாதம் உண்டு. கார்ச் சொந்தக்காரர்கள் விறப்புப் பணி நிலையங்களில் தம் கார்களை இத்த உத்தரவாதப்படி பழுது பார்க்குத் கொள்ளும் உரிமை உண்டு. ரஷ்யாவிலே மொத்தம் 48 நிலையங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் எவ்வா நிலையங்களிலும் "மெக்கா

லிக்குகள்" குறைவு, மாற்று உறுப்புக்களும் இங்கு என் றார் இத்தத் தொழிற்சாலை அதிகாரி.

நிர்ப்பர் சொன்னதாகது! "எங்கள் பத்திரிகைக்கு வரும் கடிதங்களிலே மிகக் கடுமை யான பிரச்சினைகளில் ஒன்று குறித்துப் புலாக்கள் இருக் கின்றன - உத்தரவாத காலத் தினங்கூட இருக்கும் கடுமை யான பிரச்சினை - இது என் னெனப் பற்றாக்குறையதாம்."

"உயர்தர 'என்னைப் பற்றிய பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு விட்டது. பெரும் அளவிலே தூய்மை அமைத்த தயாரிக் கிறோம்" என்றார் அந்த அதிகாரி.

"பின் என்ன? என்ன தொய்மை?" என்று நிர்ப்பர் கேட்டார்.

"பிரச்சினை, தாறுமாறான, குறைபாடுயான நிர்வாகம் தான். ஒன்றிரண்டு விட்டர் என்னென்று வேண்டுமென வரும் கார் சொந்தக்கார ருக்கு மூன்று பீப்பாய் என் னெனப் கொடுக்கிறார்கள்."

"ஏன்? என்னென்று அந்த அளவுக்கு ஓராண்மைய் உற்பத்தியாவிறதா என்ன?"

"இக்கூட, இக்கூட. தெருவானகள் வங்குமே கிடைக்காததுதான் காரணம். அதனால் பீப்பாயோடு வாங்கிக்கொள் என்விறார் கள்? என் குறும் இத்தப் பிரச்சினையும் இப்பொழுது ஆராயப்படுகிறது" என் றார் அதிகாரி.

உலகின் நிலப்பரப்பில் ஆதில் ஒரு பங்கு ரஷ்யாவில் இருக்கிறது. ஆனால் தெருஞ் சாலைகளில் தோம் 9,25,000 மைல்கள்தான். இதில் 28 சதவிகிதத்துக்குத்தான் கார் போக்குவரத்துக்குத் தகுதியாகச் சரணிக்கல் போட்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சியுள்ள சாலைகள் ஆண்டின் பெரும் பகுதிக் காலம் போக்கு வரத்துக்குத் தகுதியற்றவை.

1970ம் ஆண்டு நிலவரம் இது: அமெரிக்காவிலே றுவரில் ஒருவருக்குக் கார் சொந்தம்; பிரிட்டனில் அறுவருக்கு ஒருவர், ரஷ்யாவில் 200 பேருக்கு ஒருவர். எனவே ரஷ்யாவில் போக்குவரத்து தேவிரல் மிகக் குறைவு என்று சொல்வதாம் அல்லவோ! அப்படியிருந்தும், ரஷ்யாவில் கார் விபத்து மரணம் அதிகம். தெருஞ்சாலைகளில் 190 கார், வாரிகளுக்கு ஒரு காலு விபத்து; அமெரிக்காவில் 1900 ணர்விகளுக்கு ஒன்று என்ற கணக்கில் ஏற்பட்டது.

அடியும்கூட : அமெரிக்காவில்

வி. கலாசெந்திர எழுதின கட்டுரை.

**பெண்மைக்குப்
பேரழகு!**

தெரநிதிவே திட்டபொரு
லின்படி ரூ.600 மீட்டில்
வெறநிதி ரூ.400 மீட்டில்
மேல்நிலைப் பள்ளிகளை
கட்டுவது குறித்து.

அழகுக்கு அழகு சேர்ந்து,
உவகை எழில் வறையத்துக்கு
தனித் தன்மை ஊட்டுவிறது.
ஒரே பெட்டியில் 18 விறகைகள்
அடங்க, விஸ்டகிவிறது.

മിഷൻ—എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും സമാനമായ അവകാശം ഉണ്ടെന്നും അത് സംരക്ഷിക്കണമെന്നും

ஸிங்கார்

சென்னை, 14.05.2014

www.burmesetourism.gov.mm
မြန်မာ 3.1